

APOSTOŁ TRZEŹWOŚCI

Vademecum duszpasterstwa trzeźwości

Zespół Apostolstwa Trzeźwości
przy Konferencji Episkopatu Polski
2007

Opracował Zespół:

ks. Zbigniew Kaniecki (red. odp.), O. Jan Karczewski OFM Cap.,
O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap., Jolanta Mielczarek, Danuta Pawłowska,
Wanda Śniegocka, Małgorzata Tomczak, Sławomir Tomczak,
Regina Ziarko Podlaska, Zofia Ziarko

Adres do korespondencji:

Ks. Zbigniew Kaniecki
ul. Krzywa 15
09 – 402 Płock
tel. (024) 261 38 79 lub kom. 0607 237 124
E-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl
<http://www.duszp.trzezwosci.plock.opoka.org.pl>

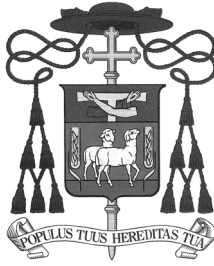
Projekt okładki i plakatu na XL TMoTN 2007:

Małgorzata Tomczak

Wydawca:

Płocki Instytut Wydawniczy
Pl. Narutowicza 3
09-400 Płock
tel. (0-24) 262 68 44
e-mail: piw@plock.home.pl
www.wydawnictwo.plock.pl

ISBN 978-83-89625-76-2

Trzeźwość jest drogą ku pokojowi

Ojciec Święty Benedykt XVI w tegorocznym orędziu na Światowy Dzień Pokoju, zatytułowanym – *Osoba ludzka sercem pokoju* zwraca naszą uwagę na zjawisko „Ekologii Pokoju”. W Orędziu czytamy: „Jan Paweł II pisze w Encyklice „Centesimus annus”: „*Nie tylko ziemia została dana człowiekowi przez Boga, aby używał jej z poszanowaniem pierwotnie zamierzonego dobra, dla którego została ona mu dana, ale również człowiek jest dla siebie samego darem otrzymanym od Boga i dlatego musi respektować naturalną i moralną strukturę, w jaką został wyposażony*” (N 38)”.

Jest to niesłychanie ważne stwierdzenie, cieszące się – jak widzimy z powyższego tekstu – poparciem dwóch ostatnich papieży. Widać z tego również, jak ten temat jest aktualny. Ekologia bowiem najczęściej jest odnoszona wyłącznie do świata zwierząt, roślin, ogólnie mówiąc – zabiega o bezpieczeństwo naturalnego środowiska człowieka. Człowiek jakby znalazł się poza jej zainteresowaniami. Tymczasem pokój wewnętrzny, pokój pomiędzy ludźmi, grupami społecznymi i państwami postuluje troskę o człowieka z racji na jego naturę, gdyż chodzi o to, aby nie była niszczonego jego naturalna i moralna struktura, w którą został przez Pana Boga wyposażony.

Ten wątek ekologiczny w kontekście zatroskania o pokój prowadzi nas prostą drogą do trzeźwości, której brak w życiu człowieka jest powodem największych zagrożeń „ekologicznych” w odniesieniu do samej osoby ludzkiej, jest wreszcie źródłem napięć i konfliktów.

Zwracam uwagę na tę kwestię, gdyż – jak dotąd – nie była ona eksponowana w naszych duszpasterskich zmaganiach o trzeźwość każdej ludzkiej osoby. I myślę, że skierowanie naszych refleksji w tegorocznym programie duszpasterstwa trzeźwości na Maryję ma w tym świetle swoje wyjątkowe uzasadnienie. Ona jest właśnie Tą, która w najdoskonalszy sposób obchodziła się z tym darem, jakim jest dla każdego człowieka jego naturalna i moralna struktura.

Co więcej, ten punkt widzenia ułatwia nam także wpisanie apostołstwa trzeźwości w tegoroczny program duszpasterski o ogólnopolskim wymiarze, zapraszający nas wszystkich do przypatrywania się naszemu powołaniu. Nic

tak nie ułatwia refleksji nad własnym powołaniem jak trzeźwe przypatrywanie się sobie, własnym myślom, wypowiedziom i postępowaniu.

Dziękuję się tymi kilkoma sugestiami we wstępie do kolejnego numeru *Vademecum duszpasterza trzeźwości*, przeznaczonego do wykorzystania w roku duszpasterskim 2006/2007. To właśnie w tym tomie znajdujemy materiały, przewidziane na cały rok pracy duszpasterskiej. Został on ubogacony dodatkowo pewnymi dokumentami, odnoszącymi się do sytuacji prawnej w tej dziedzinie i do naszych doświadczeń apostołskich. I jak zwykle znajdziemy w nim wiele adresów, nieco tematycznych referatów i inne propozycje, z których zawsze można skorzystać w naszych wysiłkach i pracach trzeźwościowych.

Ks. kan. Zbigniewowi Kanieckiemu, sekretarzowi naszego Zespołu i wszystkim Jego Współpracownikom należą się słowa uznania i wdzięczności za włożony wysiłek w przygotowanie tego wydania. Sądzę, że będą oni bardzo zadowoleni, jeżeli to *Vademecum* zostanie życzliwie przyjęte przez wszystkich, którym trzeźwość naszego Narodu jest drogą i wszechstronnie wykorzystane.

Na tego rodzaju wysiłki, zamiary i plany, poświęcenie i prace z serca udzielam w imię Boże błogosławieństwa.

+ A. P. Bydgoszcz

*Biskup Drohiczyński
Przewodniczący Zespołu
Apostolstwa Trzeźwości*

Drohiczyn, 21.11.06

Podstawowe założenia duszpasterstwa trzeźwości

Misja zbawcza Kościoła dotyczy tak wieczności człowieka, jak i pełni jego rozwoju doczesnego. Nadużywanie alkoholu uniemożliwia pełny rozwój człowieka na ziemi oraz życie w miłości, prawdzie i wolności. Z tego względu staje się poważną przeszkodą na drodze do zbawienia.

W Polsce istnieje wiele dramatycznych problemów osobistych, rodzinnych i społecznych, będących konsekwencją nadużywania alkoholu.

Kościół w Polsce, świadom zagrożeń wynikających z nadużywania napojów alkoholowych, podejmował i podejmuje działania duszpasterskie w celu rozwijania i ugruntowania cnoty trzeźwości w Narodzie oraz w celu niesienia pomocy tym, którzy są zagrożeni lub cierpią na skutek problemów alkoholowych.

Każdy człowiek ma moralny – wynikający z prawa Bożego i naturalnego – obowiązek życia w trzeźwości. Istotą cnoty trzeźwości – zawartej w kardynalnej cnotcie umiarkowania – jest odpowiedzialna postawa wobec napojów alkoholowych, wyrażająca się w korzystaniu z nich zgodnie z rozumem i wiarą (zob. KKK 1804).

W odniesieniu do dzieci i młodzieży cnota trzeźwości oznacza całkowitą abstynencję.

W odniesieniu do dorosłych oznacza abstynencję lub spożywanie alkoholu w niewielkich ilościach.

Przeciwnie cnoty trzeźwości jest każde nadużycie alkoholu. Jego konsekwencją staje się najczęściej alkoholizm, czyli chorobliwe uzależnienie od alkoholu.

*Zespół Apostolstwa Trzeźwości
przy Konferencji Episkopatu Polski*

Z tego trudnego doświadczenia, które nosi nazwę „Polska”, można wydobyć lepszą przyszłość, ale tylko pod warunkiem uczciwości, trzeźwości, wiary, wolności ducha i siły przekonań”. (Jan Paweł II)

POMOCE LITURGICZNE

XL TYDZIEŃ MODLITW O TRZEŹWOŚĆ NARODU

18-24 lutego 2007 roku

Hasło:

„MARYJO, POMÓŻ NAM ŻYĆ W TRZEŹWOŚCI”

* * *

Niedziela 18 lutego 2007 r.

Maryjo, pomóż radośnie przeżywać podjętą ofiarę abstynencji tym, którzy podjęli decyzję rezygnacji z używania napojów alkoholowych, kupowania ich i częstowania nimi.

Poniedziałek 19 lutego 2007 r.

Maryjo, pomóż rodzinom alkoholików i pijaków.

Wtorek 20 lutego 2007 r.

Maryjo, opiekuj się należącymi do ruchów, stowarzyszeń i pracującymi w organizacjach apostołstwa trzeźwości.

Środa 21 lutego 2007 r. (Popielec)

Maryjo, pomóż uczestnikom spotkań w grupach samopomocowych (AA, Al – Anon, Al – Ateen, DDA).

Czwartek 22 lutego 2007 r.

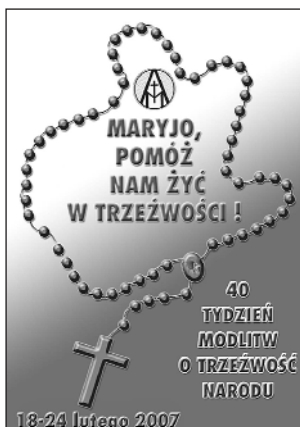
Maryjo, pomóż pracownikom lecznictwa odwykowego i instytucji pracujących nad trzeźwością narodu.

Piątek 23 lutego 2007 r.

Maryjo, pomóż nauczycielom i wychowawcom.

Sobota 24 lutego 2007 r.

Maryjo, pomóż kapłanom i świeckim apostołom trzeźwości.

INSTRUKCJA DUSZPASTERSKA NA TYDZIEŃ MODLITW O TRZEŹWOŚĆ NARODU

1. Alkoholizm należy dzisiaj do największych zagrożeń moralnych naszego społeczeństwa. Już od 40 lat przeżywając na początku Wielkiego Postu Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, uświadamiamy sobie naszą odpowiedzialność za zbawienie sióstr i braci uzależnionych od alkoholu.

2. TM o TN jest realizowany w ramach duszpasterstwa zwyczajnego i nadzwyczajnego, które stawia sobie na celu:

- a) wyrobienie u wiernych odpowiedniej postawy wobec alkoholików,
- b) wychowanie do trzeźwości,
- c) kształtowanie nowych obyczajów,
- d) osobisty przykład abstynencji i modlitwy,

3. Duszpasterstwo trzeźwościowe prowadzi się m.in. przez głoszenie kazań, katechezy, nabożeństwa.

4. TM o TN jest tygodniem refleksji nad trzeźwym a zarazem radosnym sposobem spędzania wolnego czasu (od ostatniej niedzieli karnawału do środy popielcowej). Jest też czasem modlitwy i pokuty w intencji tych, którzy nadużywają napojów alkoholowych. (od środy popielcowej do I niedzieli Wielkiego Postu).

5. Aby dobrze przeżyć TM o TN należy w niedzielę 18 lutego 2007 r. przygotować w kościele stół, na którym należy wyłożyć Parafialną Księgę Trzeźwości. Niech przy tym stole trzeźwości dyżur pełni osoba ciesząca się dużym autorytetem religijnym i moralnym w parafii.

6. W niedzielę i wszystkie dni TM o TN korzystamy z pomocy liturgicznych zawierających WPROWADZENIE do liturgii i MODLITWĘ WIERNYCH.

VII Niedziela Zwykła „C”

18 lutego 2007 r.

Czytania: 1 Sm 26. 2.7-9; 1 Kor 15. 45-49; Łk; 6, 27-38.

Maryjo, pomóż radośnie przeżywać podjętą ofiarę abstynencji tym, którzy z motywów miłości bliźniego zrezygnowali ze spożywania napojów alkoholowych, kupowania ich i częstowania nimi.

Wprowadzenie

Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy 40. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. W tym roku przeżywamy go pod hasłem: „Maryjo, pomóż nam żyć w trzeźwości!” W tę ostatnią niedzielę karnawału, Biskupi Polscy, proszą nas o radosne przeżywanie dni karnawałowych bez alkoholu. W czasie dzisiejszej Eucharystii prosimy Boga za wszystkich, którzy swoim przykładem życia dają nam wzór radosnego spędzania spotkań w gronie rodzinnym a także z kolegami i przyjaciółmi bez sztucznych podnieć. Prosimy dzisiaj: *Maryjo, pomóż radośnie przeżywać podjętą ofiarę abstynencji tym, którzy z motywów miłości bliźniego zrezygnowali ze spożywania napojów alkoholowych, kupowania ich i częstowania nimi.*

Rozważanie

1. Jesteśmy członkami wspólnoty Kościoła i jednocześnie obywatelami państwa polskiego. Jako chrześcijanie i jako Polacy mamy przywileje i obowiązki.

Jako chrześcijanie wyrzekliśmy się Szatana i wszystkich jego spraw a wyznaliśmy wiarę w Boga i podjęliśmy decyzję, żeby On był naszym Panem. Pragniemy wszystkie swoje talenty i uzdolnienia wprzeżnąć w pracę dla dobra kraju, w którym żyjemy i dla dobra społeczności, do której należymy.

Niestety, pewne postawy i zachowania uniemożliwiają spełnienie tych zadań. Jedną z postaw jest nadużywanie napojów alkoholowych. Postawa ta jest źródłem bólu i cierpień osób, które alkoholu nadużywają oraz ich rodzin i osób z nimi związanych. Dlatego w dzisiejszą niedzielę oraz przez cały Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, który dzisiaj rozpoczynamy, pragniemy zastanowić się nad możliwościami pomocy tym, którzy nadużywają napojów alkoholowych. Prośmy też Boga o to, byśmy jako Polacy tak żyli, aby nie było

problemów wynikających z nadużywania napojów alkoholowych. Co możemy uczynić?

2. Możemy kochać. Miłość bliźniego winna być źródłem wszystkich naszych zachowań i decyzji. Kochać to pragnąć dobra drugiej osoby. Dla osoby, którą kochamy jesteśmy gotowi poświęcić wszystko. Matka i ojciec poświęcają się, aby wychować dziecko, któremu dali życie. To miłość jest motorem ich działania. Żona i mąż są gotowi do każdego działania dla dobra tej drugiej strony. Bóg dał człowiekowi wiele darów, które mają mu ułatwiać życie. Jeśli korzystamy z tych darów dla dobra własnego lub dobra naszych bliskich czynimy dobrze. Natomiast, gdy nadużywamy Bożych darów czynimy źle i grzeszymy. Wśród wielu darów otrzymanych od Boga jest alkohol. Jest to dar od Boga, który pomaga w życiu.

Boże, bądź uwielbiony za alkohol. Dzięki niemu mamy wiele kosmetyków, w aptekach lekarstwa a w kuchni służy jako przyprawa do potraw. Dlatego dziękujemy Ci za ten dar. Wiemy też, że pite z umiarem „wino rozwesela serce człowieka”. W naszej Ojczyźnie jest – niestety – wielu ludzi, którzy tego daru nadużywają. Ta sytuacja zabiera nam radość oraz leży u podstaw naszego cierpienia, bowiem pamiętamy o słowach Pisma św.: „Nie łudźcie się! Pijacy Królestwa Bożego nie odziedziczą”.

Chcielibyśmy z naszymi bliskimi być w niebie. Chcielibyśmy być zbawieni, szczęśliwi. Dlatego cierpimy widząc nadużywanie alkoholu przez tych, których kochamy. Dlatego pytamy: co mogę uczynić, aby pomóc tej kochanej osobie w osiągnięciu szczęścia wiecznego?

Odpowiada mi swoją postawą Chrystus. Św. Paweł napisał: Bądźcie naśladowcami moimi jak i ja jestem naśladowcą Chrystusa. Chrystus mi podpowiada. Daj siebie. Jeśli nie możesz udzielić rady, bo zostaniesz zlekceważony. Jeśli twoje słowo może być wyśmiane. Wówczas daj siebie na ofiarę. Słowa bowiem mogą tylko pouczyć, natomiast przykłady pociągają. Biskupi w Polsce od wielu lat proszą: „Przez abstynencję wielu do trzeźwości wszystkich”. Pan Jezus mówił: „Pewien rodzaj złych duchów wyrzuca się modlitwą i postem”. Pytasz jednak z goryczą: Czy muszę zrezygnować z używania alkoholu jako napoju? Oczywiście nie musisz. Możesz go używać. To dar od Boga. Pytasz jednak co mogę zrobić dla kochanej osoby, która alkoholu nadużywa i dlatego jest ta propozycja. Abstynencja czyli zrezygnowanie z używania napojów alkoholowych jest najskuteczniejszą metodą w pomaganiu osobom uzależnionym. Jeśli chcesz pomóc osobie kochanej poświęć siebie, zrezygnuj z Bożego daru, z którego zrezygnować nie musisz. Twój czyn, twoja rezygnacja ma wymiar zasługi, bowiem podejmujesz czyn, którego nie musisz. Tak jak wiele osób rezygnuje ze słodyczy w Wielkim Poście, tak ty rezygnujesz z napojów alkoholowych. Podejmując decyzję niepicia alkoholu a ponadto niekupowania go oraz niewydawania pieniędzy na ich zakup, możesz wyprosić dar trzeźwości. Albowiem czynisz to co możesz i dopiero prosisz Boga, aby twoje ograniczone możliwości wsparł swoją łaską. To jest ważny warunek

wysłuchania naszych próśb o trzeźwość dla bliskich osób. Bóg obiecał nam pomoc. Natomiast Bóg nie będzie niczego wykonywał za nas. Jeśli pozwolimy Bogu to On pomoże nam, gdy będziemy gotowi stać się narzędziem w ręku Boga. On pomoże, gdy my zrobimy to, co możemy.

3. Pragnęlibyśmy szybko oglądać rezultaty naszych wysiłków: modlitw, ofiar. Zróbmy, co możemy a Bogu zostawmy sposób i czas wysłuchania naszych próśb. Nasze modlitwy i wszelkie działania mają sens przed Bogiem. Nie ma modlitw niewysłuchanych.

Wynalazca piorunochronu Benjamin Franklin zapytany o to, skąd u niego tyle wytrwałości w dążeniu do celu, odpowiedział: – Obserwował już pan kiedyś rzeźbiarza przy pracy. Sto razy uderza on w to samo miejsce, a mimo to nie widać najmniejszej rysy. Ale potem za sto pierwszym razem kamień pęka. Jednak przecież nie ostatnie uderzenie przynosi sukces, lecz tamte sto poprzednich prowadzi do niego”. Bądź wytrwały i ufaj Bogu. Amen.

Ks. Zbigniew Kaniecki

Modlitwa wiernych

Do Boga, który wszystkich powołuje do świętości, zanieśmy przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawcę, nasze dzisiejsze próśby:

1. Módlmy się za Kościół św., aby wszyscy, którzy do niego należą rozumieli konieczność umartwienia i panowania nad sobą. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za naszą Ojczyznę, za polskich biskupów i kapłanów oraz wszystkich wiernych, aby gorliwie służyli Jezusowi, nie szczędząc trudów i poświęceń. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za rodziny, w których panuje trzeźwość, aby wytrwały w takim stylu życia i swoim przykładem pociągały innych. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się, aby uroczystości religijne w naszych domach były przeżywane w miłości i pokoju bez używania alkoholu. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za tych, którzy zakończyli swój pobyt na ziemi, a szczególnie za oraz polecajmy zmarłych apostołów trzeźwości, aby uczestniczyli w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas tu zgromadzonych, abyśmy mieli odwagę prowadzić życie towarzyskie w prawdziwej radości bez alkoholu. *Ciebie prosimy...*

Wszechmogący Boże, Ojcze rodziny ludzkiej, naucz nas prowadzić życie szlachetne, trzeźwe i czyste, godne Twoich dzieci, abyśmy mogli dojść do tej doskonałości, którą nam ukazałeś w Jezusie Chrystusie, Panu naszym.

Amen.

Propozycja ogłoszeń

Dzisiejszą niedzielą rozpoczęliśmy dni Modlitw o Trzeźwość Narodu. Jest w naszej tradycji, że Wielki Post przeżywamy podejmując różnego rodzaju umartwienia. Między innymi wielu z nas rezygnuje z picia alkoholu, czy palenia tytoniu. Prosimy Was, abyście uzewnętrznili to zobowiązanie składając podpis w Księdze Trzeźwości. Ci którzy piją, że w imię Chrystusa ukrzyżowanego walczą ze swoją słabością. Nie pijący dają świadectwo, że życie bez alkoholu może być radosne i pełne.

Dlatego zachęcamy do uzewnętrznienia swojego stylu życia bez alkoholu, nawet tych, którzy kiedyś takie zobowiązanie składali na całe życie. Jest to ważne ponowienie tych przyrzeczeń, a dla parafii świadectwo, że są wśród nas ludzie niepijący, ludzie traktujący poważnie Wielki Post, Kościół i jego Pasterzy.”

Na rozesłanie

Błogosławieństwo Boga niech pomaga nam radośnie, bez alkoholu przeżywać ostatnie dni karnawału.

Propozycja wpisu do Parafialnej Księgi Trzeźwości:

„Przez abstynencję wielu do trzeźwości wszystkich”.

Jako uczeń Chrystusa, mając świadomość moralnych i społecznych skutków picia alkoholu postanawiam podjąć dobrowolnie zobowiązanie abstynencji od spożywania napojów alkoholowych. Ponadto nie będę napojów alkoholowych kupował, ani nikogo nimi częstował. Zobowiązanie to podejmuję na okres WIELKIEGO POSTU (tj. od 21 lutego do 8 kwietnia 2007 r.) w wiadomej sobie intencji i uzewnętrzniam niżej złożonym podpisem.

Poniedziałek – 19 lutego 2007 r.

po VII Niedzieli Zwykłej

Czytania: Syr 1, 1-10; Mk 9,14-29

Dzień powszedni

Maryjo pomóż rodzinom alkoholików i pijaków.

Wprowadzenie

Dzisiaj, w Tygodniu Modlitw o Trzeźwość Narodu prosimy: *Maryjo, pomóż rodzinom alkoholików i pijaków.*

Rodzina, w której jedna osoba nadużywa alkoholu, potrzebuje pomocy specjalistów. Matka, żona i dzieci potrzebują wsparcia. Prosimy dzisiaj dla tych osób o pokonanie wstydu. Niechaj Maryja pomoże tym osobom, aby zaczęły szukać pomocy dla siebie w ośrodkach leczenia odwykowego z powodu nadużywania alkoholu przez bliską osobę.

Przepróśmy Boga za grzechy nasze, byśmy mogli godnie uczestniczyć w ofierze Chrystusa i Kościoła.

Rozważanie

Drodzy, jest wiele rodzin w naszej parafii, które cierpią z powodu nadużywania alkoholu przez członka rodziny. Może to być ojciec, matka, syn, córka czy inna bliska osoba. Członkowie rodziny w pierwszym etapie uzależnienia bliskiej im osoby podejmują walkę o trzeźwość nadużywających alkoholu a później z rezygnacją stwierdzają, że jemu czy też jej już nic nie pomoże. Ta rezygnacja co do ufności, że kochana osoba może zaprzestać picia alkoholu nie oznacza, że jest to tylko problem uzależnionego bądź uzależnionej. Nadal domownicy przeżywają problemy alkoholowe swoich bliskich. W takich sytuacjach mówi się o współuzależnieniu. Magdalena napisała kiedyś list „do współuzależnionej”¹:

Może jeszcze nie wiesz, czym jest współuzależnienie. Może nie wiesz, że to obce, dziwne słowo, dotyczy również Ciebie. Może ciągle jeszcze, każdego dnia, stajesz bezradna wobec nadużywania alkoholu przez kogoś Ci bliskiego. Może wyplakałaś już morze łez i zdążyłaś setki razy pomyśleć, że to wszystko jest bez sensu, że Twoje życie jest bez sensu. Może ciągle od nowa próbujesz ratować jego, siebie, Wasze dzieci i Wasze małżeństwo. Może próbowałaś już wszystkiego, co przyszło Ci do głowy, a w Twoim życiu nic się nie zmienia.

A może jesteś jedną z Tych, które już wiedzą czym ono jest i jak wiele szkód wyrządza Tobie i Twojej rodzinie. Może wiesz już także, że z własnym współuzależnieniem można się zmierzyć, odnieść zwycięstwo i odzyskać radość życia.

Niezależnie od tego, jaka jest Twoja sytuacja, chcę Ci powiedzieć, że jesteś Umiłowanym Dzieckiem Boga, że On umiłował Cię na długo przed tym, zanim pokochali lub zranili Cię rodzice, nauczyciele, małżonkowie, dzieci i przyjaciele. I w swej miłości jest wierny. Patrzy na Ciebie z bezgraniczną czułością i troszczy się o Ciebie bardziej, niż matka o dziecko. Jest przy Tobie nawet, jeśli zajęta swymi problemami lub codziennymi czynnościami, nie czujesz tego i nie słyszysz.

Jego umiłowanie jest zaproszeniem do wędrówki w głąb siebie, do podróży duchowej. Wszystko, co musisz zrobić, by w tę podróż wyruszyć – to uwierzyć, uwierzyć w tę Jego ogromną miłość do Ciebie i zapragnąć, by tę prawdę o byciu Umiłowanym Dzieckiem, każdego dnia wcielać w życie, we wszystko, co myślisz, mówisz lub robisz w zwyczajnym miejscu swej codziennej egzystencji. Zapragnąć i zadziałać.

Być Umiłowanym, to być wybranym przez Boga, uznanym za kogoś szczególnego. Jesteś wybranym dzieckiem i to jest jedyna prawda o Tobie. Zobacysz ją najlepiej w kręgu innych wybranych, obdarowanych miłością tak, jak Ty i po-

¹ List została napisany w oparciu o książkę H.Nouwen, Życie umiłowanego. Jak żyć duchowo w świeckim świecie?, Wydawnictwo Salwator, Kraków 2004.

trafiących się nią dzielić, zobaczysz ją wśród ludzi wdzięcznych Bogu i umiejących okazywać wdzięczność innym ludziom. Może znajdziesz ich w grupie Al-Anon? A może w innej wspólnotce? Rozpoznasz ich po tym, że będą życzyć Ci dobra i błogosławić Cię, obdarzając swoją akceptacją. To doda Ci siłę, wzmocni Twoje Ja i poczucie bycia wybranym.

Być wybranym i błogosławionym, to również być poddanym cierpieniu. Twoje cierpienie jest tak samo unikalne, jak Twoje wybranie, jest przejawem Twojej indywidualności, jest Twoje i tylko Twoje, i Tobie ma przynieść korzyści. Tak, korzyści. Twoje cierpienie jest zaproszeniem do zmiany, zachętą do odważnego spojrzenia na swoje życie i zobaczenia prawdy o nim, o sobie, o swojej sytuacji. Ta prawda sprawi Ci ból, ale jest dużo lepsza, niż ciągle okłamywanie siebie i kręcenie się w kółko. Nie uciekaj przed tym bólem, stań z nim twarzą w twarz i spróbuj się z nim zaprzyjaźnić, nawet, jeśli jest to ból zranionego serca. Wytrzymaj. To da Ci odwagę do zmiany swojego życia. Twoje zranienie może stać się Twoim błogosławieństwem. Ty sama możesz stać się błogosławieństwem dla innych, możesz stać się darem dla świata, możesz uczynić swoje życie piękniejszym.

Życzę Ci, byś w to Boże Umiłowanie uwierzyła, byś je w sobie zobaczyła, byś podjęła tę trudną i piękną wędrówkę. Życzę Ci, byś znalazła w sobie odwagę, by zmierzyć się z prawdą o sobie i swoim życiu i krok po kroku zaczęła je zmieniać. Życzę Ci, by zagościły w Twoim życiu radość i pokój.

Modlitwa wiernych

Chrystus przyniósł życie i odrodzenie świętemu ludowi Bożemu. Z radością i wdzięcznością wołajmy do naszego Zbawiciela.

1. Prośmy za Kościół św., aby jaśniał cnotami ku chwale Bożej i zbudowaniu tych, do których jest posłany. *Ciebie prosimy...*
2. Prośmy za Ojca Św., biskupów i kapłanów, aby zawsze gorliwie służyli tym, którzy potrzebują duchowego wsparcia. *Ciebie prosimy...*
3. Prośmy za dzieci pokrzywdzone pijaństwem rodziców i otoczenia, aby znalazły dobry przykład oraz życzliwość i pomoc. *Ciebie prosimy...*
4. Prośmy za rodziny zrujnowane pijaństwem, by otrzymały siłę do wyjścia z tragicznego stanu i mogły na nowo odzyskać radość i szczęście. *Ciebie prosimy...*
5. Prośmy aby nasi zmarli i wszyscy zmarli potrzebujący pomocy weszli do szczęśliwej wieczności. *Ciebie prosimy...*
6. Prośmy za nas samych, abyśmy idąc za Chrystusem, stawali się widocznym znakiem Bożej miłości. *Ciebie prosimy...*

Boże, Ojczy wszelkiej dobroci, spraw, abyśmy wyzwoleni ze starego zepsucia stali się uczestnikami nowego stworzenia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Na rozesłanie przed błogosławieństwem:

Niechaj Bóg błogosławi nam wszystkim a szczególnie rodzicom i współmałżonkom oraz dzieciom osób uzależnionych i pomoże pokonać wstyd a zacząć szukać pomocy u specjalistów leczenia uzależnień.

Wtorek – 20 lutego

po VII Niedzieli Zwykłej

Syr 2, 1-11; Mk 9 30-37.

Maryjo, opiekuj się należącymi do ruchów, stowarzyszeń i pracującymi w organizacjach apostołstwa trzeźwości

Wprowadzenie

W naszej Ojczyźnie jest wiele ruchów, stowarzyszeń i organizacji, które podjęły służbę polegającą na pomaganiu osobom i rodzinom uzależnionym od alkoholu oraz działania zmierzające do podejmowania życia i spędzania radosnego uroczystości rodzinnych bez alkoholu.

Dzisiaj prosimy: *Maryjo, opiekuj się należącymi do ruchów, stowarzyszeń i pracującymi w organizacjach apostołstwa trzeźwości*. Niechaj ci, którzy podjęli się takiej pracy w różnych wspólnotach znajdują w swoim otoczeniu uznanie i naśladowców, a Bóg niech im wynagrodzi stokrotnie tę posługę.

Uznajmy, że jesteśmy grzeszni i przepróśmy Boga za nasze grzechy.

Rozważanie

Drodrozy, wydaje się, że czas ruchów i stowarzyszeń trzeźwościowych przeszedł do historii, bowiem gdy poznajemy apostołstwo trzeźwości w II Rzeczypospolitej to zauważamy wielość różnych form organizacyjnych apostołstwa trzeźwości. Dzisiejsze działania ruchów i stowarzyszeń trzeźwościowych wypadają blade. Nie widać ich na co dzień.

Jest jednak wiele osób, które pracują nad kształtowaniem trzeźwości w naszym Narodzie oraz pomagając uzależnionym i ich rodzinom. W dniu dzisiejszym Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu pragniemy Bogu podziękować za te osoby. Dziękujemy Bogu za zaangażowanych w dzieło Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, za tych, którzy w parafialnych Bractwach Trzeźwości w ramach Ruchu Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego modlą się w o trzeźwość i podejmują różne akcje, aby przyjąć z pomocą uzależnionym. Dziękujemy Bogu za dorosłych i dzieci należące do Krucjaty Niepokalanej, którzy odpowiadając na prośby Maryi w Fatimie apostołują w swoich środowiskach, aby „Polska była rzeczywistym Królestwem Maryi”. Dziękujemy za tych, którzy tworząc ruch „Wesele wesel” przełamali tę wymuszoną tradycję, że przyjęcie weselne musi być z alkoholem i zorganizowali swoje wesele bez alkoholu. Dziękujemy wam. Dziękujemy wszystkim, którzy w różnych

stowarzyszeniach się udzielają. Stowarzyszeń tych jest w naszej Ojczyźnie wiele. Wymieńmy niektóre: Centrum Psychologiczno-Pastoralne „Metanoia” w Płocku, Ośrodek Duszpasterstwa Trzeźwości Diecezji Kaliskiej im. Św. Józefa Opiekuna w Kowalewie, Fundacja „Signum Magnum” w Rybniku, Ośrodek Profilaktyczno-Szkoleniowy Ruchu Światło-Życie w Katowicach, Gorzowskie Stowarzyszenie Pomocy Bliźniemu im. Brata Krystyna, Katolickie Centrum Trzeźwości w Gdańsku, Katolicki Klub Abstynencki „Rodzina” w Zduńskiej Woli, Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia” w diecezji płockiej, Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym, Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego w Zakroczmie, Ruch Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego w Tczewie, Ruch Trzeźwości im. Św. Maksymiliana Kolbego w Gdańsku-Przymorzu, Stowarzyszenie „Apostolstwo Trzeźwości” im. Św. Maksymiliana Kolbego w Zgorzelcu, Studium Duszpasterstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej i wiele innych. Kardynał J. Ratzinger, obecnie Ojciec Święty Benedykt XVI, na Światowym Kongresie Ruchów Kościelnych w 1998 roku w Rzymie w następujący sposób określił rolę ruchów w Kościele: „Jeśli spojrzeć na historię Kościoła jako całość, widać jasno, że z jednej strony model Kościoła lokalnego, wyraźnie naznaczony posługą biskupią, stanowi strukturę nośną, trwającą poprzez wieki; lecz jest ona również nieprzerwanie poruszana falami ruchów, które nieustannie dowartościowują uniwersalistyczny aspekt posłannictwa apostołskiego i radykalizm Ewangelii i dzięki temu właśnie są w stanie zapewnić Kościołowi lokalnemu żywotność i duchową prawdziwość.”

O. Adam Schulz SJ, Przewodniczący Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich podczas Kongresu Ruchów Katolickich w Polsce powiedział: „Małe wspólnoty i grupy chrześcijan, które bardziej radykalnie podejmują przesłanie Ewangelii, które trują się, aby Ewangelii i doświadczenia pierwszych wspólnot chrześcijańskich wcielać bardzo konkretnie i praktycznie w życie, są w parafii i diecezji żywymi ogniskami. To w nich przez apostołstwo i wysiłek, aby świadectwo wiary było autentyczne, przez formację, jaka w nich jest podejmowana, dojrzewa ogień wiary i miłości”.

Dzisiaj dziękujemy Bogu za ruchy, za stowarzyszenia oraz wszelkie organizacje katolickie, które w naszej Ojczyźnie podjęły apostołstwo trzeźwości.

Ks. Zbigniew Kaniecki

Modlitwa wiernych

Zatroskani o ład Boży na ziemi, zanieśmy nasze prośby, aby w naszej Ojczyźnie było wielu chętnych do służby w organizacjach apostołstwa trzeźwości.

1. Módlmy się za Kościół Boży, by ustami papieża, biskupów, kapłanów i diakonów gorliwie i nieustannie głosił słowo Boże. *Ciebie prosimy...*

2. Módlmy się za instytucje naukowe, oświatowe i kulturalne, aby pomagały ludziom poznawać prawdę, piękno i dobro. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za tych, którzy prywatnym handlem alkoholem lub też w sklepach sprzedając alkohol na kredyt usiłują zdobyć pieniądze, aby pamiętali, że obciążają się krzywdą ludzką. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za naszą parafię, aby znalazły się w niej rodziny, które urządzają wesele i inne uroczystości bez alkoholu. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za zmarłych....., aby uczestniczyli w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za wszystkich, którzy podejmują inicjatywy prowadzące do życia w trzeźwości, aby w nas znaleźli gotowych do współpracy apostołów trzeźwości. *Ciebie prosimy...*

Panie Jezu, który poleciłeś nam modlić się o przyście Twego Królestwa na ziemi, dopomóż nam, abyśmy kierowani duchem apostołstwa, wraz z Tobą usuwali korzeń zła, jakim jest pijaństwo w naszym Narodzie. Spraw, aby zostały usunięte zwyczaje pijackie, a zapanowało Twoje Królestwo sprawiedliwości, ładu i pokoju. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Na rozestanie przed błogostawieństwem:

Niechaj Bóg uczyni nasze serca gotowe do służenia siostram i braciom uzależnionym poprzez pracę w ruchach, stowarzyszeniach lub innych organizacjach apostołstwa trzeźwości

Środa – 21 lutego 2007 r.

Popielec

Czytania: J1 2,12-18; 2 Kor 5,20-6,3; Mt 6,1-6. 16-18

Maryjo, pomóż uczestnikom spotkań w grupach samopomocowych (AA, Al – Anon, Al – Ateen, DDA).

Wprowadzenie

Dzisiaj rozpoczynamy okres pokuty w Kościele – Wielki Post. Dzisiaj kapłan posypie nasze głowy popiołem. Oznacza to, że w czasie rozpoczynającego się Wielkiego Postu mamy pamiętać o własnych winach i z całych sił szukać Bożego przebaczenia przez modlitwę, post i jałmużnę. Przed Bogiem nikt nie jest bez winy, ale On wyciąga rękę do każdego z nas.

Dzisiaj w kolejnym dniu Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu prosimy: *Maryjo, pomóż uczestnikom spotkań w grupach samopomocowych (AA, Al – Anon, Al – Ateen, DDA).*

Uznajmy swoją grzeszność i prosimy Boga o przebaczenie naszych grzechów.

Rozważanie

W naszej Ojczyźnie jest wiele grup samopomocowych, Szczególną rolę pełnią grupy Anonimowych Alkoholików oraz grupy Rodzin Alkoholików – Al.-Anon. Wielu z nas słyszało posłania głoszone przez alkoholików. Program pracy nad sobą, który realizują uczestnicy spotkań w grupach AA jest bardzo wymagający ale też skuteczny w radzeniu sobie z chorobą alkoholową. Dzisiaj dziękujemy Bogu za wszystkich pracujących nad sobą według dwunastu kroków. A są to obok uczestników spotkań w grupach AA i Al.-Anon także ci, którzy realizują ten program w grupach dzieci alkoholików – Al.-Ateen oraz grupy Dorosłych Dzieci Alkoholików – DDA. Dziękujemy Bogu za was. Trwajcie na tej drodze i pociągajcie swoim przykładem innych uzależnionych i współuzależnionych.

Otrzymaliście szczególne powołanie. Przez Was Bóg ratuje innych. Co Bóg mówi do Anonimowych Alkoholików? Bóg do was mówi tak:

„Waszym wątłym i słabym rękóm powierzam siłę, jakiej się nie spodziewacie, powierzam siłę, której skuteczności zaprzeczają najwięksi uczeni. I nie naukowcom, ani politykom, ani wdowom, ani matkom, ani nawet kapłanom dałem ów dar leczenia alkoholików, który powierzam wam”.

„Nie zostaliście wybrani z powodu wyjątkowych uzdolnień. Starajcie się więc przypisywać osiągnięte sukcesy nie waszej osobistej wartości, lecz jedynie łasce wam udzielonej. Jeżeli chciałbym polecić wykonanie tej misji wykształconym ludziom, to łaską obdarzyłbym lekarzy i naukowców. Jeżeli zaś wolałbym mieć ludzi z darem krasomówczym, czy pedagogicznym, to znalazłbym bardziej kwalifikowanych od was. Zostaliście wybrani, ponieważ znajdujecie się poza społecznością, a wasze długotrwałe pijaństwo uczyniło was, lub powinno było uczynić, pokornymi i czujnymi na wołania rozpaczycy pochodzącej z samotnych serc alkoholików. Miejcie zawsze w pamięci wyznaczenie, jakie złożyliście w dniu waszego przyjęcia do A. A.: mianowicie, że jesteście bezsilni i że w pełni dobrowolnie kierujecie wasze życie i waszą wolę pod Moje władanie, byście mogli odczuć ulgę”.

„Skoro nie pijecie przez rok, dwa lub dziesięć lat, nie sądzicie, że to jest wynik waszego nie wspomaganego wysiłku. Pomoc, która utrzymywała was w stanie normalnym, będzie utrzymywać was tak długo, jak długo będziecie żyli według planu życia, jaki Ja wam wyznaczyłem. Wystrzegajcie się pychy, rodzącej się z poczucia wzrastania liczby waszych członków, wpływów lub z porównań między wami i waszą organizacją, a innymi, których sukcesy uzależnione są od liczby członków, ich pozycji i zasobów pieniężnych. To nie materialne składniki tworzą waszą wiarę i moc! Gdy więc powodzenie materialnej organizacji polega na łączeniu wspólnych aktywów, wasz sukces – na jedności wzajemnej odpowiedzialności. Wezwania do wstępowania do organizacji, dających materialne korzyści, polega na chełpliwym powoływaniu się na dokonane czyny i osiągnięcia. Wasze wezwanie polega na pokornym przyznaniu się do słabości”.

„Motto dla prosperującego przedsiębiorstwa gospodarczego niech brzmi: „Ten korzysta najwięcej, kto najlepiej obsługuje”. Wasze motto niech brzmi: „Ten służy najlepiej, kto nie szuka korzyści”. Bogactwo materialnych organizacji mierzy się przy pomocy bilansu, wedle tego, co pozostało w kasie, wasze bogactwo mierzy się tym, co każdy z was dał z siebie”.

„Wśród prawd wam powiedzianych są nakazy, które mogą się wydać trudne do wykonania. Lecz jeśli wydają się one wam trudne, to tylko dlatego, że nie zrozumieliście, lub zapomnieliście o właściwościach waszej słabości. Choroba fizyczna wymaga dla jej uleczenia drastycznych środków, a w licznych przypadkach niebezpiecznej operacji. Wasza sytuacja, w chwili wstąpienia do grupy ludzi leczących się, była poważniejsza niż sytuacja człowieka udającego się do szpitala z zakażoną nogą. Stawką ryzyka ostatniego jest jego życie, podczas gdy wy ryzykujecie nie tylko życie, lecz również coś bardziej cennego: mianowicie zdrowie, pogodę ducha oraz szacunek dla samych siebie”.

„Nie spodziewajcie się, że rozwiążecie łatwo wasz problem, który nauka uznała przecież za nierozwiązalny, wasz problem, to nie zepsuty ząb, który trzeba usunąć, lecz długotrwały proces rehabilitacji, który wymaga czynów trudnych, samodyscypliny, a ponadto bezwzględного posłuszeństwa nakazowi sumienia”

Dzisiaj prosimy zatem: **Maryjo, pomóż uczestnikom spotkań w grupach samopomocowych (Anonimowych Alkoholików, Rodzin Alkoholików – AI – Anon, Dzieci Alkoholików – AI – Ateen, Dorosłych Dzieci Alkoholików – DDA)**. Niechaj podejmują i kontynuują pracę według programu dwunastu kroków.

Modlitwa wiernych

Skruszeni stajemy przed Dobrym Ojcem i wznosząc słabe ręce, ośmielamy się prosić Boga, który do nas mówi:

1. „Nawróćcie się do Mnie całym sercem”. Módlmy się za wszystkich chrześcijan, aby w rozpoczynającym się czasie Wielkiego Postu, od nowa nawiązali przyjaźń z Dobrym Ojcem. *Ciebie prosimy...*
2. „Nawróćcie się przez płacz, post i lament”. Prośmy za Ojca Świętego Benedykta XVI, aby świat, który wciąż jest głuchy na Boże przykazania, został poruszony głoszoną przez niego Dobrą Nowiną. *Ciebie prosimy...*
3. „Rozdzierajcie jednak serca wasze a nie szaty!” Módlmy się o siłę i moc dla osób pracujących nad sobą według programu dwunastu kroków. *Ciebie prosimy...*
4. „Nawróćcie się do Pana Boga waszego”. Prośmy za naszą Ojczyznę, aby z pomocą Maryi, Królowej Polski, Polacy wypełnili Jasnogórskie Śluby Narodu. *Ciebie prosimy...*

5. „Bóg bowiem jest łaskawy i miłosierny”. Módlmy się za wszystkich apostołów trzeźwości, aby trwali w łasce Pana i potrafili okazywać słabym dobroć i miłosierdzie. *Ciebie prosimy...*
6. „Bóg jest nie skory do gniewu, wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli”. Prośmy za nas samych, abyśmy umieli dojrzeć Boga, który szuka nas i nam pomaga. *Ciebie prosimy...*

Boże, Ojciec Miłosierny, pochyl się nad swymi upadającymi dziećmi, dotknij ran i podnieś do nowej, odzyskanej godności i wolności życia w jedności z Tobą. Który żyjesz i królujesz, na wieki wieków. Amen.

Na rozesłanie

Błogosławieństwo Boga niechaj nam towarzyszy w pracy nad sobą podczas rozpoczynającego się dzisiaj Wielkiego Postu i w całym roku.

Czwartek – 22 lutego 2007 r.

Święto Katedry Św. Piotra

Czytania: 1 P 5, 1-4; Mt 16, 13-19.

Maryjo, pomóż pracownikom lecznictwa odwykowego i instytucji pracujących nad trzeźwością narodu.

Wprowadzenie

Wczoraj rozpoczęliśmy Wielki Post a dzisiaj Bóg w Ewangelii przypomina nam, że kroczenie za Chrystusem wymaga dźwigania krzyża. Pan zwraca się do wszystkich i mówi o krzyżu codziennym. Słowa te zachowują do dziś znaczenie. Do tego dźwigania krzyża są również zaproszeni ci, za których modlimy się w dzisiejszym dniu Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu. Dzisiaj prosimy: *Maryjo, pomóż pracownikom lecznictwa odwykowego i instytucji pracujących nad trzeźwością narodu.*

Przepróśmy Boga za grzechy, byśmy mogli godnie Boga prosić.

Rozważanie

Dzisiaj prosimy „*Maryjo, pomóż pracownikom lecznictwa odwykowego i instytucji pracujących nad trzeźwością narodu*”.

Szczególną rolę pełnią ci, którzy pracują w tych miejscach pomocy uzależnionym. Są to Ośrodki Lecznictwa Odwykowego bądź też tego typu placówki noszą inną nazwę. Obejmujemy też wszystkich, którzy w miejskich lub gminnych komisjach pracują nad trzeźwością swojego środowiska. Prośmy za wszystkich, którzy poświęcili swoje życie alkoholikom i ich rodzinom. Papież Jan Paweł II mówił do pracowników służby zdrowia o wielkiej roli tego powołania. Możemy jego słowa dzisiaj dedykować wszystkim „*pracownikom lecznictwa odwykowego i instytucji pracujących nad trzeźwością narodu*”.

„Oto jesteśmy w wielkim ośrodku szpitalnym, który zrodził się z ludzkiej miłości i solidarności. Dzieje się tu ogromnie wiele dobra. Przywracanie człowiekowi zdrowia, przywracanie człowieka życiu jest ewangelicznym znakiem życia wiecznego i powołania człowieka w Bogu do tego życia. Tak czynił Chrystus, używając Boskiej mocy, tak czynicie wy, używając ludzkiej wiedzy, umiejętności i mądrości, którym towarzyszy łaska. Dlatego ten instytut, podobnie jak wszystkie tego rodzaju placówki, jest znakiem, który świadczy o godności i wartości ludzkiego życia, znakiem pełnego wymiaru tego życia. (...)

W liście apostołskim o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia napisałem: „Jakże bardzo samarytański jest zawód lekarza czy pielęgniarki, czy inne im podobne. Ze względu na „ewangeliczną” treść, jaka się w nim zawiera, skłonni jesteśmy myśleć tutaj bardziej o powołaniu, nie tylko o zawodzie” (*Salvifici doloris*, 29). Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że praca lekarza, pielęgniarki, każda praca wśród chorych jest służbą Chrystusowi: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).

Charakter pomocy niesionej choremu, jego pielęgnacja sprawia, że mamy do czynienia nie tyle z zawodem, co właśnie z powołaniem, które przez swą szlachetność i ideały bliskie jest powołaniu kapłana. W realizowaniu tego powołania ogromną rolę odgrywają wartości religijne. Umacniają wśród lekarzy i całej służby zdrowia ducha autentycznej służby wobec pacjentów, mobilizują do działania na rzecz bardziej godnego wykonywania zawodu i wzywają do większego poczucia odpowiedzialności za powierzone dobro, którym jest człowiek. Dlatego ważną rolę w pełnieniu posługi lekarskiej czy pielęgniarskiej odgrywa życie religijne. Tu jest miejsce na to, co nazywamy duszpasterstwem ludzi służby zdrowia. Pragnie ono nieść im głębszą znajomość ewangelii, całej nauki Kościoła oraz pomagać im w ich moralnej i duchowej formacji. (Jan Paweł II, Kraków, 13.08.1991 r., *Przemówienie wygłoszone w szpitalu pediatrycznym*).

„Żywię wielkie uznanie i szacunek dla waszej pracy. Wymaga ona poświęcenia i oddania choremu człowiekowi, a przez to ma tak głęboko ewangeliczny wymiar. W perspektywie wiary wasza posługa jawi się jako służba samemu Chrystusowi, tajemniczo obecnemu w doświadczonym cierpieniem człowieku. Dlatego wasz zawód jest godny największego szacunku. Jest to misja, którą najlepiej określa słowo „powołanie”.

Dobrze wiem, w jak niezwykle trudnych warunkach musicie nieraz pracować. (...)

Dziękuję dzisiaj za tę wielkoduszną i spełnianą z poświęceniem pracę. Za to, że ciężar cierpienia i bólu swych siostr i braci bierzecie niejako na swoje barki, chcąc im ulżyć i przywrócić upragnione zdrowie. Moje „Bóg zapłać” wyrażam w szczególny sposób tym wszystkim, którzy stoją odważnie po stronie prawa Bożego, kierującego ludzkim życiem. Raz jeszcze powtarzam to, co napisałem w encyklice *Evangelium vitae*: „Wasz zawód każe wam strzec ludzkiego życia i służyć mu. W dzisiejszym kontekście kulturowym

i społecznym, w którym nauka i sztuka medyczna zdają się tracić swój wrodzony wymiar etyczny, możecie doznawać często silnej pokusy manipulowania życiem, a czasem wręcz powodowania śmierci. Wobec istnienia takiej pokusy wzrasta niezmiernie wasza odpowiedzialność, która znajduje najgłębszą inspirację i najmocniejsze oparcie właśnie we wrodzonym i niezbywalnym wymiarze etycznym zawodu lekarskiego, o czym świadczy już starożytna, ale zawsze aktualna, przysięga Hipokratesa, według której każdy lekarz jest zobowiązany okazywać najwyższy szacunek życiu ludzkiemu i jego świętości” (por. n. 89). (Jan Paweł II, Kraków, 9.06.1997 r., *Przemówienie wygłoszone w Klinice Kardiochirurgii*).

Prośmy zatem, siostry i bracia za wszystkich, którzy poświęcili swoje życie alkoholikom i ich rodzinom. „Panie Jezu Chryste, nasz Boski Lekarzu, wysłuchaj pobożne prośby moje i Ty sam bądź stokrotną nagrodą dla tych wszystkich, którzy troszczą się swoją wiedzą i sercem o moich chorych braci i siostry. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen”.

Ks. Zbigniew Kaniecki

Modlitwa wiernych

Sami nie zdołamy dźwigać naszego krzyża. Prośmy Jezusa, aby nam pomógł:

1. Módlmy się za Kościół Boży, wspólnotę ludzi wierzących, by dźwigając krzyż przeciwności był światłem dla współczesnego świata. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za uzależnionych od alkoholu, by podjęli krzyż wkroczenia na drogę trzeźwości. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za dzieci z rodzin z problemem alkoholowym, by dźwigali mężnie krzyż nakładany im na ramiona chorobą najbliższych. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za specjalistów leczenia odwykowego, od których sprawności zależy życie i zdrowie innych, aby zrozumieli swoją moralną odpowiedzialność. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za zmarłych....., aby dobry Ojciec odpuścił im przewinienia popełnione z ludzkiej słabości. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, byśmy odważnie dźwigali krzyż codzienności. *Ciebie prosimy...*

Panie Jezu, przyjdź i wspomóż nas swoją łaską w codziennej walce o dobro. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Na rozestanie

Przyjmijmy błogosławieństwo Boże, byśmy odważnie podejmowali i dźwigali krzyż naszych codziennych obowiązków.

Piątek – 23 lutego 2007 r.

Wspomnienie św. Polikarpa, biskupa i męczennika
Bł. Wincentego Frelichowskiego, kapłana

Czytania: Iz 58, 1-9 Ps. 86; Mt 9, 14-15

Maryjo, pomóż nauczycielom i wychowawcom.

Wprowadzenie

Piątek w życiu Kościoła ma szczególne znaczenie. Jest to bowiem dzień męki i śmierci Jezusa Chrystusa. Uświadamiamy sobie, że miłość jest gotowa do największej ofiary dla dobra osoby kochanej. Jezus z miłości do człowieka oddał życie. Jakże potrzeba dzisiaj nauczycieli i wychowawców, którzy tę zaszczytną funkcję wprowadzania w życie i podjęcia zadań dla dobra innych będą wykonywali z miłości wobec dzieci i młodzieży, których rodzice im powierzają. Dlatego prosimy: *Maryjo, pomóż nauczycielom i wychowawcom.* Maryjo, pomóż im rezygnować z używania napojów alkoholowych dla dobra tych, którzy im zostali powierzeni.

Przepróśmy Boga za nasze grzechy.

Rozważanie

W tym piątym dniu 40 Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu zwracamy się do Boga w intencji nauczycieli i wychowawców. Oni pełnią szczególne zadanie. Od ich zaangażowania zależy przyszłość dzieci i młodzieży. To prawda, że główną rolę w wychowaniu pełni rodzina. Jednak „rodzina nie może pozostać sama w tym odpowiedzialnym obowiązku wychowania. Potrzebuje pomocy i oczekuje jej ze strony Kościoła i państwa. Chodzi tu nie o wyręczanie rodziny w jej obowiązkach, ale o harmonijne zjednoczenie wszystkich w tym wielkim zadaniu” – mówił Jan Paweł II w Łowiczu, 14 czerwca 1999.

„Młodzież i dzieci są przyszłością świata, są przyszłością narodu i Kościoła, są tą przyszłością oni, młodzi ludzie, ale są nią w oparciu o rodzinę, o szkołę, o Kościół, o naród, o cały naród. Dlatego też Sobór Watykański II uczy, iż szkoła „mocą swego posłannictwa kształtuje (...) władze umysłowe, rozwija zdolność wydawania prawidłowych sądów, wprowadza w dziedzictwo kultury wytworzonej przez przeszłe pokolenia, kształci zmysł wartości, przygotowuje do życia zawodowego, sprzyja dyspozycjom do wzajemnego zrozumienia się, stwarzając przyjazne współżycie wśród wychowanków różniących się charakterem czy pochodzeniem” (*Deklaracja o wychowaniu chrześcijańskim*, 5). Oto w wielkiej syntezie zadanie szkoły, która ma kształcić i wychowywać. W podejmowaniu tego zadania nie wystarczy patrzeć tylko w wymaginowaną przyszłość, ale trzeba ją już teraz jakoś tworzyć, trzeba mieć przed oczyma całą tradycję narodu, społeczeństwa, państwa. Powiedział ktoś słusznie, że narody, które tracą pamięć, schodzą

do rządu plemienia”. (Jan Paweł II, Włocławek, 6.06.1991 r., *Przemówienie do katechetów, nauczycieli i uczniów*).

Świat potrzebuje dzisiaj nadziei i szuka nadziei! Ale czy dramatyczna historia naszego stulecia: wojny, zbrodnicze ideologie totalitarne, obozy koncentracyjne, gułagi – czy to wszystko nie skłania raczej do ulegania pokusie zniechęcenia i rozpacz? Pascal napisał kiedyś, że poznanie przez człowieka swej własnej nędzy rodzi rozpacz (por. *Myśli*, 75). Aby odkryć nadzieję, trzeba zwrócić wzrok ku górze. Dopiero poznanie Chrystusa – dodaje Pascal – wyzwala od rozpacz, bo w Nim rozpoznajemy nie tylko naszą nędzę, ale i naszą wielkość. (Jan Paweł II, Toruń, 7.06.1999 r., *Przemówienie do Rektorów wyższych uczelni w Polsce*).

„Rodzice, nauczyciele kapłani inni przedstawiciele środowisk wychowawczych są tylko współpracownikami Boga. Kierują się jego wskazówkami. Głoszą naukę trudną, lecz możliwą do przyjęcia przez wszystkich, gdyż wzorem Chrystusa uczą nie tylko słowem lecz przykładem. Angażują do refleksji i odpowiedzi, ale niczego nie narzucają. Chrześcijański wychowawca, który jest wpatrzony w Pana Jezusa, świadczy o Nim w każdej chwili i uczy innych dawać świadectwo Prawdzie” (*Regina Ziarko-Podlaska*).

Tego świadectwa dzisiaj potrzebuje młode pokolenie. Słowa pouczają a przykłady pociągają – znamy to powiedzenie. Módlmy się za nauczycieli i wychowawców, aby dawali młodemu człowiekowi przykład życia bez alkoholu. Motywem takich decyzji niechaj będzie miłość wobec swoich uczniów i wychowanków. A ponieważ każdy z nas jest nauczycielem tych z którymi się spotyka, tych, którzy są powierzeni jego pieczy, dlatego prosimy razem z nauczycielami modlitwą, którą od 1924 roku odmawiają rzesze nauczycieli: „O Jezu najdobrotliwszy, nie opuszczaj nas w tej pracy, którą w Imię Twoje i dla dobra Ojczyzny podjęliśmy. Wierzimy mocno, iż Ty raczyłeś wskazać powołanie do stanu nauczycielskiego, że więc pomożesz nam sprostać zadaniu. Ufamy mocno, iż jakoś Apostołom dał moc niezbędną do wielkiego dzieła nawrócenia, tak i nam sił dodasz, a posyłając nas na nauczanie maluczkich, na bój z ciemnotą ludu i na walkę z wadami naszymi, nie odmówisz i nam łask potrzebnych.

Błagamy Cię o to przez przyczynę Matki Najświętszej i zasługi świętych Twoich, za którymi z ufnością powtarzać będziemy: *Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia, w Panu naszym, Jezusie Chrystusie*”. Amen.

Ks. Zbigniew Kaniecki

Modlitwa wiernych

Do Boga, który powołuje wszystkich do świętości, zanośmy przez Jezusa Chrystusa prośby i błagania.

1. Za Ojca świętego, biskupów i kapłanów, aby ich posługa przemieniała ludzkie pustynie bezradności i rozpacz w kwitnące oazy radości i pokoju. *Ciebie prosimy...*

2. Módlmy się za zagubionych we współczesnym świecie, aby przez modlitwę i post odnaleźli drogę zbawienia. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za nauczycieli i wychowawców, aby troszczyli się o trzeźwość w naszej Ojczyźnie. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za dzieci i młodzież, których obowiązuje abstynencja, aby wsparci przykładem i zachętą swoich nauczycieli i wychowawców, łatwiej mogli żyć bez alkoholu do 21 roku życia i zgodnie z ideałami chrześcijańskimi. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za naszych zmarłych, aby znaleźli się w rodzinie zbawionych. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, przeżywających początek Wielkiego Postu, abyśmy wykorzystali ten czas do poprawy życia. *Ciebie prosimy...*

Panie Jezu Chryste wysłuchaj nasze błagania, które do Ciebie zanosimy. Który żyjesz i królujesz po wszystkie wieki wieków. Amen.

Na rozestanie

Na trud dawania młodemu pokoleniu przykładu życia radosnego bez alkoholu przyjmijmy błogosławieństwo Boga wszechmocnego.

DROGA KRZYŻOWA

Z Chrystusem cierpiącym i ukrzyżowanym idę przez życie

Wstęp

Chrystus powiedział, że „ziarno pszenicy musi umrzeć”, by mogło wydać plon. Najpełniej to zdanie realizuje się, gdy staramy się widzieć cierpienia drugiego człowieka i mu pomóc. Straszonym cierpieniem dotknięci są alkoholicy i ich rodziny, dlatego potrzeba jak najwięcej tych, którzy pomagają dźwigać ich cierpienia swoją ofiarą, którą jest dobrowolna abstynencja. Módlmy się, by takich ludzi ciągle w naszej Ojczyźnie przybywało.

Stacja I. Pan Jezus na śmierć skazany.

Dobry Jezu, stajesz przed ludzkim trybunałem – Ty, Stworzyciel poddając się niesłusznym wyrokom. W milczeniu przyjmujesz obelgi, kłamstwa i drwiny. Proszę, byś uczył mnie milczenia, tam, gdzie słowo nic nie znaczy.

Stacja II. Pan Jezus przyjmuje krzyż

W cichości i pokorze bierzesz swój krzyż. Jest on ciężki i przygniata Twoją postać do ziemi. Twoje siły mogą temu ciężarowi nie podołać. Pragnę codzienne krzyże swojego życia nieść wspólnie z Tobą. Wtedy będzie łatwiej.

Stacja III. Pan Jezus pierwszy raz upada

Tak to się musiało skończyć. Niezbyt daleko uszedłeś. Siły ludzkie są ograniczone. Twoje także. Ciężar zbyt duży. Panie, ucz mnie powstawania z moich upadków, zwłaszcza tych codziennych.

Stacja IV. Pan Jezus spotyka swoją Matkę.

Jest to niezwykła scena – Syn i Matka. Musi ona patrzeć na cierpienia Syna, musi w nich uczestniczyć. Co czuło wtedy matczyne serce? Matko Boga-Człowieka, ucz mnie pokornego i cichego towarzyszenia tym wszystkim, którzy dźwigają różne krzyże.

Stacja V. Cyrenejczyk pomaga Jezusowi

Oto na krzyżowej drodze Chrystusa stanął prosty człowiek, który wracał z pola. Został przymuszony do niesienia krzyża skazańca. Nie miał na to najmniejszej ochoty, ale przed siłą żołnierzy ugiął się. Chryste, czy moja pomoc czasami nie przypominała postawy Cyrenejczyka – jestem do tego zmuszony.

Stacja VI. Św. Weronika ociera twarz Jezusowi

Boże Oblicze przysłania pot i krew. Tylko św. Weronika stara się poza ranami odkryć to, co jaśnieje i jest czasami zakryte w twarzach innych ludzi. Panie, daj mi łaskę dostrzegania człowieka poprzez zniekształcone oblicze.

Stacja VII. Pan Jezus po raz drugi upada

Krzyż staje się coraz bardziej ciężki. Siły fizyczne opuszczają. Pomocnych dłoni też nie ma. Były, ale tylko na chwilę. Panie, ucz mnie wytrwałości i stałości w pomocy ludziom dotkniętym uzależnieniem i niemocą.

Stacja VIII. Pan Jezus spotyka płaczące niewiasty

Na krzyżowej drodze stanęły jerozolimskie niewiasty. W odruchu kobiecej solidarności użalały się nad Skazańcem. Okazało się, że był to próżny lament, który nikomu nie służył. Czy i ja wiele razy nie czyniłem próżnego lamentu zamiast przystąpić do konkretnej pomocy?

Stacja IX. Pan Jezus upada po raz trzeci

Cel ostatniej ziemskiej drogi Jezusa wydawał się być w „zasięgu ręki”. Ale oto następuje kolejny upadek, tym razem u kresu. Panie, obym nigdy nie ufał zbyt mocno własnym siłom i na sobie nie poległ.

Stacja X. Pan Jezus z szat obnażony

Oprawcy do końca są bezlitośni. Odzierają Chrystusa nawet z resztek szat i czynią przy tym wielkie widowisko. Chrystus został odarty z resztek swojej człowieczej godności. Czemu tak często moim językiem, słowem i czynem pozbawiam innych godności i szacunku?

Stacja XI. Pan Jezus do krzyża przybity

Chrystus został rozciągnięty na drzewie krzyża. Jego ręce i nogi zostały przybite do drzewa. Ból wbijanych gwoździ przeszywał całe ciało. Chrystus czuł każdy mięsień. Panie Jezu, nie dozwól, abym kiedykolwiek był sprawcą czyjegoś bólu.

Stacja XII. Śmierć Pana Jezusa

Są to ostatnie chwile ziemskiego życia Jezusa. Patrzy na ziemię z wysokości krzyża. Jest jeszcze wielki akt miłosierdzia dla umierającego zbrodniarza i testament skierowany do Maryi i Jana. Czy umiem dawać miłosierdzie, które wysłużył mi Chrystus?

Stacja XIII. Jezus złożony w ramionach Matki

Kiedyś pieściła niemowlę, którego widok wnosił tyle radości w Jej serce i przepępiał miłością. Teraz patrzy na martwe ciało swego Syna. Ich wspólna ziemską drogą w tym momencie zostaje zamknięta. Ból Matki, ból najbliższych. Czy kiedykolwiek zrozumie i pojmę, co znaczy, gdy ktoś cierpi dlatego, że zbyt chętnie sięgam po używki?

Stacja XIV. Jezus złożony do grobu

Wierni przyjaciele zanoszą ciało do grobu i zataczają kamień. Wydaje się, że wszystko jest zakończone i dopełnione. Życie, śmierć i ostatnia posługa. Co czuli ci, którzy wokół grobu Chrystusa się zebrali? Panie, nie dozwól, bym kiedykolwiek utracił nadzieję.

Modlitwa

Jezu Chryste, zechciej przyjąć tę naszą modlitwę. Niech te przemyślenia głęboko zapadną w nasze serca; niech zawsze pamiętamy, że podążając drogą krzyżową upodabiamy nasze życie do Twojego. Proszę, by ta modlitwa wyjednana jak najwięcej łask, zwłaszcza dla ludzi uwikłanych w różne uzależnienia. Niech będzie siłą dla ich najbliższych. Amen.

O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap.

Sobota – 24 lutego 2007 r.

Sobota po Popielcu

Czytania: Iz 58, 9b-14; Ps. 86; Łk. 5,27-32

Maryjo, pomóż kapłanom i świeckim apostołom trzeźwości.

Wprowadzenie do Mszy św.

Dzisiaj przeżywamy ostatni dzień Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu. W wychowaniu do trzeźwości oraz w kształtowaniu nowych obyczajów

wielką rolę pełnią biskupi, kapłani oraz świeccy apostołowie trzeźwości. Kard. Stefan Wyszyński wyznał: „Przez abstynencję duchowieństwa katolickiego do trzeźwości narodu polskiego. Dlatego dzisiaj prosimy: *Maryjo, pomóż kapłanom i świeckim apostołom trzeźwości.*”

Uznajmy, że jesteśmy grzeszni i prosimy Boga o przebaczenie.

Rozważanie:

W historii naszego Narodu dostrzegamy wielką rolę kapłanów, którzy dla dobra tych, wśród których pracowali potrafili oddać życie. Mając na uwadze to doświadczenie minionych wieków naszej Ojczyzny, w grudniu 1979 roku Sługa Boży kardynał Stefan Wyszyński zredagował „List do kapłanów w sprawie wzmoczenia kościelnej działalności trzeźwościowej”. Pisał wtedy: „Zdając sobie jednak sprawę, że tylko wspólnym wysiłkiem można osiągnąć zamierzony cel, biskupi oczekują od Was, Kapłani diecezjalni i zakonni, abyście odważnie i serdecznie poszli za tym wezwaniem. Obecna sytuacja wymaga szczególnego wzmoczenia trudu duszpasterskiego i osobistego poświęcenia się wszystkich sług Bożych Narodu.

Przez całkowitą abstynencję duchowieństwa katolickiego – do trzeźwości całego Narodu polskiego! Oto linia wytyczna naszych duszpasterskich wysiłków. Jesteśmy przekonani, że przed tym zadaniem nie wolno się nam cofać. „Dobry pasterz daje życie swoje za owce” (J 10,11). Wszyscy o tym wiemy; chodzi tylko o to, abyśmy tej powinności byli wierni w naszym życiu i posługiwaniu wiernym. Przecież Bóg oczekuje od kapłanów znacznie większych ofiar, których nie odmawiają w najtrudniejszych sytuacjach, jak świadczy o tym zachowanie się kapłanów w czasie ostatniej wojny, zarówno w pracy duszpasterskiej, jak i w więzieniach i obozach koncentracyjnych.

Powyższy apel do Was, kochani Bracia, nie jest rozkazem. Jest on pasterskim wezwaniem i zachętą do złożenia koniecznego zobowiązania, do podjęcia tego zadania ze względu na potrzebę Kościoła i Ojczyzny oraz naszych bliźnich. Pamiętamy o tym, że wielkie zagrożenia wymagają wielkich poświęceń i wyrzeczeń, zwłaszcza od duszpasterzy (zob. Mt 19,12).”

Propozycja Prymasa Polski była konkretna: „Prosimy Was, umiłowani Bracia, abyście (...) nie częstowali nikogo napojami alkoholowymi. Ufamy, że za Waszym przykładem będą podobnie postępowali Wasi parafianie ku większej chwale Bożej i zbawieniu naszemu, ku świetlanej przyszłości Kościoła i Ojczyzny”. Ponadto pisał: „usilnie zachęcam, abyście w swojej pracy duszpasterskiej gorliwie wprowadzali w czyn założenia ideowe i programowe „Wytycznych Episkopatu Polski dla Kościelnej Działalności Trzeźwościowej”.

Dnia 16 grudnia br. Ojciec Święty Benedykt XVI upoważnił Kongregację Spraw Świętych do ogłoszenia dekretu o cudzie za przyczyną Czcigodnego Sługi Bożego Stanisława Papczyńskiego, założyciela Zgromadzenia Księży Marianów. Przed ponad 14 laty Jan Paweł II potwierdził świętość jego życia poprzez ogłoszenie dekretu o heroicznosci cnót. O. Stanisław Papczyński, żyjący w latach 1631-1701, jest założycielem pierwszego zakonu męskiego

w Polsce. On, którego beatyfikacji oczekujemy poświęcił swoje życie także tym, którzy upijali się. Jeden z jego biografów pisał o nim: „widząc jakie спустoszenie w narodzie powoduje pijaństwo, nakazał marianom zachowanie całkowitej abstynencji od napojów alkoholowych, a swymi kazaniem szerzył ideę trzeźwości wśród ludu. Już w akcie wizytacyjnym z 1673 roku znajdował się zakaz używania gorzałki, miodu i wina. Potem często przypominał ten zakaz i zachęcał współbraci do trzeźwości dla uczczenia pragnienia Chrystusa na krzyżu, a za niezachowanie abstynencji groził utratą błogosławieństwa Bożego. W swoim testamencie napisał, że gorzałka jest zabroniona wszystkim współbraciom, „bo ten napój jest obcy naszemu zgromadzeniu dla tajemnego zmiłowania Bożego” (ks. Tadeusz Rogalewski MIC)

W dniu dzisiejszym, ostatnim dniu Tygodnia Modlitw o Trzeźwość Narodu przywołujemy nauczanie i przykład życia dwóch wielkich Polaków: Czcigodnego Sługi Bożego O. Stanisława Papczyńskiego, założyciela Zakonu Księży Marianów oraz Sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski. Łączy ich troska o ludzi uzależnionych. Obaj zwracali się do swoich współbraci, aby dali przykład życia bez alkoholu.

Jako kapłan, gdy dzisiaj mówię – drodzy – do Was o potrzebie świadectwa kapłańskiego to z drżeniem proszę was o wsparcie naszych inicjatyw. Potrzebujemy waszej modlitwy i dobrego słowa. Razem – drodzy – możemy przyczynić się do wzbudzenia pragnienia życia w trzeźwości wśród naszych rodaków. O tę modlitwę za nas kapłanów bardzo proszę. Amen.

Ks. Zbigniew Kaniecki

Modlitwa wiernych

Przez wstawiennictwo Jezusa, Syna Maryi, która oczekuje na realizację Ślubów Narodu i pragnie nam w wypełnieniu tej obietnicy pomóc prośmy Boga:

1. Módlmy się za Kościół Boży, by umacniał się i rozwijał dzięki świadectwu swoich dzieci. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za kapłanów, aby odważnie odpowiedzieli na prośbę Sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego i zrezygnowali z używania alkoholu z miłości wobec tych, wśród, których pracują. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za Naród polski, aby czuł się bardziej odpowiedzialny za Jasnogórskie Ślubowania w trzeźwosciowym zakresie, które złożył w 1956 roku. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za tych rodaków, którzy oddali się w niewolę Maryi, aby celem dawania dobrego przykładu i niesienia pomocy bliźnim, potrafiliby wyrzec alkoholu i papierosów. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za naszych parafian uzależnionych od alkoholu, aby w tym świętym czasie mogli wrócić na drogę trzeźwości. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, aby Chrystus był zawsze dla nas Drogą, Prawdą i Życiem. *Ciebie prosimy...*

Stajemy, Maryjo, przed Tobą obciążeni winą niezachowania Ślubów Jasno-górskich. Wiemy, że i Ty bolejesz nad tym. Prosimy Cię o wstawiennictwo u Syna, aby jak najrychlej w Ojczyźnie naszej zapanowało Królestwo Sprawiedliwości, pokoju i trzeźwości. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Na rozestanie

Przyjmijmy Boże błogosławieństwo na pracę w krzewieniu trzeźwości i dawaniu świadectwa życia bez alkoholu.

Do Matki Boskiej Rywałdzkiej

Matko Boska Rywałdzka, Pocieszycielko strapionych, która byłaś „pierwszym przyjaznym głosem” w celi więziennej księdza prymasa kard. Stefana Wyszyńskiego. Także i dziś pocieszasz tych, którzy do Ciebie pielgrzymują ze wszystkich zakątków Polski. Zechciej i mnie wspierać (na drodze trzeźwości; pomagania innym; pomocy najbliższym; trwaniu w postanowieniach abstynenckich..... itp.).

Ojciec nasz..., Zdrowaś Maryjo....

* * *

Matko Bożego Syna spoglądająca na nas z tej cudownej rywałdzkiej figury zechciej wstawiać się w naszych prośbach i intencjach..... Pocieszaj zwłaszcza tych, którzy w tej chwili cierpią z powodu pijaństwa. Niech za Twoją przyczyną w moim życiu i Tobie poleconych zagości radość i szczęście.

Ojciec nasz..., Zdrowaś Maryjo....

Sanktuarium Matki Bożej Rywałdzkiej
Rywałd Królewski 48 87-220 Radzyń Chełmiński
tel: (0-56) 688-68-97
email: rywald@kapucyni-www.opoka.org.pl
www: www.rywald.franciszkanie.pl

XXVI Ogólnopolska Pielgrzymka Apostolstwa Trzeźwości na Jasną Górę

(trzecia sobota i niedziela czerwca)

17.06.2007 r. XI Niedziela zwykła

(trzecia niedziela czerwca)

Czytania: 2 Sm 12, 1. 7-10; Ga 2, 16. 19-21; Łk 7, 36-8,3.

Wprowadzenie

W dzisiejszą niedzielę na Jasnej Górze gromadzą się przedstawiciele wszystkich ruchów i organizacji społecznych, pracujących na rzecz trzeźwości naszego Narodu. Łączmy się z nimi duchowo i módlmy się gorliwie, aby w naszej Ojczyźnie nie zabrakło ludzi, którzy przykładem pokazują, jak żyć trzeźwo, pięknie i radośnie.

Modlitwa wiernych

Stojąc przed Bogiem w czasie tej Mszy św. módlmy się gorliwie o laski potrzebne nam i naszym najbliższym.

1. Za duchowieństwo, aby nie tylko słowem, ale i czynem zachęcało ludzi do lepszego życia. *Ciebie prosimy...*
2. Za lekarzy, pielęgniarki, terapeutów i innych pracowników troszczących się o ludzi uzależnionych, by nigdy nie zabrakło im zapału do pracy dla dobra drugiego człowieka. *Ciebie prosimy...*
3. Za wszystkie organizacje abstynenckie, by miały w sobie wewnętrzną moc przyciągania innych. *Ciebie prosimy...*
4. Za duszpasterzy pracujących na polu trzeźwości, aby nie zrażali się chwilowymi niepowodzeniami. *Ciebie prosimy...*
5. Za nas samych, abyśmy umieli Bogu dziękować za dary i łaski, które zsyła nam w życiu. *Ciebie prosimy...*

Boże, wejrzyj z miłością na wszystkie prośby i błagania, które Tobie przedstawiamy. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Propozycja ogłoszeń

Zachęcamy parafian, by czynnie zaangażowali się w pomoc tym rodzinom, które cierpią wskutek pijaństwa najbliższych. Możemy to uczynić poprzez konkretną pomoc materialną, jak też poprzez modlitwę.

SIERPIEŃ – MIESIĄCEM ABSTYNENCJI

XVII Niedziela Zwykła

29.07.2007 r.

(ostatnia niedziela lipca)

Czytania: I czyt.: Rdz 18,20-32; II czyt.: Kol 2,12-14; Iwang.: Łk 11,1-13

Wprowadzenie do Mszy św.

Gromadzimy się w ten wakacyjny czas, aby uwielbiać Boga za wszystko co nam daje: za każdą pogodę, ludzi, których stawia na naszej drodze, za talenty, które posiadamy. Z wdzięcznością w sercu za to, co od Boga mamy i kim jesteśmy prosimy o mądrość, abyśmy tych wielkich darów łaski nie marnowali. Dzisiejsza liturgia słowa zachęca nas do modlitwy pełnej ufności i nadziei. Niech ta Eucharystia będzie taką modlitwą.

Przepróśmy Boga za nasze nieprawości.

Rozważanie

Bracia i Siostry!

Nie lubimy ludzi natrętnych. Przy wejściu niemal do każdej instytucji można znaleźć wywieszkę: „Akwizytorom dziękujemy”. Ci, którzy namawiają nas do czegokolwiek: zakupów, sprzedaży, skorzystania z promocji, nie wzbudzają naszego zaufania, wręcz przeciwnie: nieufność i ostrożność. Bywa, że tego typu doświadczenia przenosimy również na relacje z Bogiem, na naszą modlitwę. Wydaje się nam, że nie możemy być natrętami, nie możemy ciągle Boga prosić o to samo, przepraszać za to samo i dziękować za to samo.

Dzisiejsze Boże Słowo do nas skierowane, jak to zwykle bywa – zaskakuje. Wzywa nas do tego, abyśmy właśnie byli natrętni, zwłaszcza w naszym spotkaniu z Bogiem. Podaje przykład Abrahama, który targuje się z Bogiem o Sodomę i Gomorę. Zaczyna od zdania bardzo ogólnego: „Czy zamierzasz wygubić sprawiedliwych wespół z bezbożnymi?” wskazując na Bożą dobroć i sprawiedliwość. Potem przechodzi do konkretów: „może w tym mieście jest pięćdziesięciu sprawiedliwych”. Otrzymuje obietnicę: „Jeśli znajdę w Sodomie pięćdziesięciu sprawiedliwych, przebaczę całemu miastu dla nich”. Czyż ta wysłuchana prośba nas by nie zadowoliła? Czy mielibyśmy odwagę i wiarę Abrahama, aby jeszcze pięć razy prosić Pana o ratunek dla Sodomy? Czy stać nas by było zmniejszać za każdym razem liczbę sprawiedliwych – aż do dziesięciu – ze względu na których miasto miało być uratowane?

Podobnie w Ewangelii, Chrystus zachęca, aby „naprzykrzać się” w modlitwie. „Proście, a będzie wam dane, szukajcie, a znajdziecie, kołaczcie a otworzą wam”. Wskazuje równocześnie, wobec Kogo i z czym stajemy z naszym upartym i naprzykrzającym się wołaniem. Stajemy wobec Boga – Wszechmogącego Pana i równocześnie miłującego Ojca. Kiedy modlicie się, mówcie:

„Ojciec nasz..” Idziemy do Niego w sprawach ważnych nie dotyczących tylko i wyłącznie nas. Abraham nie prosi o nic dla siebie, lecz dla sprawiedliwych w Sodomie, chcąc uratować wszystkich – również niesprawiedliwych. Chrystus uczy modlitwy do NASZEGO Ojca i każe prosić o chleb powszedni, odpuszczenie win DLA NAS, nie tylko dla siebie.

W tym samym duchu pragniemy odczytać sens czasu, w którym teraz jesteśmy. Zbliży się miesiąc sierpień. Tyle już razy słyszeliśmy apel o podjęcie abstynencji w tym miesiącu ważnym dla naszej historii i życia duchowego. To natrętne wołanie każdego roku o abstynencję być może wielu już zniechęca, przestajemy go słuchać, mówimy – „czasy się zmieniły”, „mnie to nie dotyczy”, „co to da?”. Chrystus uczy nas natrętnej prośby, prośby nie tylko dla siebie, a może właśnie – przede wszystkim nie dla siebie, jak ewangeliczny człowiek, który o północy szuka chleba dla przyjaciela.

W środę rozpocznie się sierpień. Tych kilka dni to dobry czas na rozeznanie i podjęcie dojrzałej decyzji: czy podejmuję abstynencję, oraz dlaczego ją podejmę. Przez cały obecny rok liturgiczny Kościół Święty podejmuje swoją refleksję nad powołaniem w oparciu o słowa św. Pawła: (1Kor 1,26) „przyjrzyjcie się bracia powołaniu waszemu”. Przyjrzyjcie się więc bracia swemu powołaniu, które zawsze w swej istocie jest służbą innym: Bogu i ludziom. Termin „abstynencja” wielu śmieszy, wydaje się być z innego świata. Ci, którzy ją podejmują bywają napiętnowani jako „dziwacy”, bo przecież „wszystko jest dla ludzi”, „po co przesadzać”? Nie podejmujemy abstynencji w tym celu, aby pokazać, że jesteśmy lepsi od innych, nie podejmujemy jej jako wyraz pogardy innymi, albo jako sposób na udowodnienie czegośkolwiek. Abstynencja jest służbą życiu w wolności. Najpierw tej osobistej. Każdy kto podejmuje abstynencję kształtuje swoją postawę wolności wobec samego siebie, wobec spraw, które przeżywa w swoim wnętrzu. Sztuką jest przeżywanie spotkań rodzinnych, chwil radości i chwil trudnych w trzeźwości, bez ucieczek lub „wsparcia” alkoholu czy innych substancji psychoaktywnych. Jest to sztuka niełatwa, która jest tak naprawdę sztuką życia. Warto o nią zadbać. Tu ujawnia się wartość abstynencji młodzieży w wieku dorastania. Dzięki dojrzałej abstynencji uczą się siebie, swoich możliwości i braków. Uczą się pokonywania trudności, przezwyciężania problemów a także uczą się przyjmować i zgadzać się z rzeczywistościami od nich niezależnymi. Oczywiście, nie nauczą się tego sami, potrzebują wsparcia dorosłych, zwłaszcza rodziców, ale nie tylko. Trzeba jednak zapytać: ilu dorosłych posiada takie umiejętności? Abstynencja staje się więc szansą rozwoju własnego i wsparciem młodych w przeżywaniu ich młodości jako rzeczywistości wypełnionej wolnością i radością. Abstynencja bowiem, jako sposób na wolność niesie prawdziwą radość. Nie powinna być podejmowana jako wyraz cierpiętnictwa. Abstynencja jest wyzwaniem, ale nie cierpiętnictwem.

Abstynencja może być podjęta nie tylko jako wsparcie młodych w ich dorastaniu do dojrzałości, ale także może być pomocą dla tych, którzy do-

świadczą zniwolenia chorobą alkoholową. Wielu, zwłaszcza najbliżsi, pyta: jak pomóc memu bliskiemu, który nadużywa alkoholu. Oprócz działań, które należy podjąć, a o których mogą poinformować nas ludzie zajmujący się profesjonalnie pomocą uzależnionym, warto zacząć od podjęcia osobistej abstynencji w intencji konkretnego człowieka chorego. Ktoś może właśnie w tym sierpniu podjąć wielkodusznie taki sposób działania, z miłością i szacunkiem do kogoś bliskiego, albo znajomego, sąsiada czy sąsiadki. Nie mówiąc im nawet o tym, Bogu powierzając owoce tego szczególnego postu, ponieważ w tym wymiarze abstynencja ma taki właśnie charakter. Tu odkrywamy również, że rezygnacja z alkoholu nie jest celem samym w sobie, jest narzędziem, środkiem. Podobnie jak każdy inny post, nie jest postem dla postu, sztuką dla sztuki: ma służyć duchowym owocom. W innym wypadku, staje się wyrazem faryzeizmu.

Drodzy Bracia i Siostry. Kolejny już sierpień – miesiąc abstynencji – może rodzić różne pytania, choćby takie, czy to ma jeszcze sens? Czy ten krótki czas podjęty w duchu wolności jako czas bez alkoholu, bez jego kupowania i częstowania, cokolwiek zmieni? To pytanie brzmi jak to, które można odnieść do pierwszego dzisiejszego czytania: czy dziesięciu sprawiedliwych w ogromnym mieście Sodoma ma jakieś znaczenie dla całego miasta? Okazuje się, że ma – dzięki nim miasto może zostać ocalone.

Inne pytanie: skoro tyle już lat podejmowane inicjatywy sierpniowe nie przyniosły jakiegos widocznego gołym okiem rezultatu, czy kolejna coś wniesie? Podobnie jak Abraham, nie powinniśmy ustawać w próbach, prośbach. On nie obawiał się tak wiele razy prosić Boga o ocalenie dla sprawiedliwych. Miasto nie ocalało, nie było dziesięciu sprawiedliwych. Ale ocalał jeden sprawiedliwy: Lot i jego rodzina. Czy patrząc, zwłaszcza na młodzież i dzieci zagubione w świecie nastawionym na konsumpcję, wabione reklamami mającymi na celu wzbogacenie producentów alkoholu, możemy pozostać obojętnymi? Dlaczego nie podjąć po raz kolejny prośby wyrażonej postawą radosnej abstynencji? Jeżeli czyjeś życie, może choćby jedno: młodego chłopca czy dziewczyny, jednego alkoholika czy alkoholiczki zostanie uratowane, to warto podjąć to zadanie.

Może ktoś jeszcze zapytać: co moja decyzja, o której niewiele albo nawet nikt się nie dowie jest w stanie zmienić w czyimś życiu? Tu przychodzi na myśl dzisiejsza Ewangelia, w której Chrystus uczy postawy miłości do drugiego, do przyjaciela, dla którego błagam o chleb w środku nocy, a o mojej trosce wiem tylko ja i ten, u którego drzwi stoję. To uczy pokory, tak bardzo potrzebnej wszystkim podejmującym abstynencję: pokory w świadczeniu o abstynencji i pokory w oczekiwaniu na jej rezultaty.

Niechaj te ewangeliczne obrazy pozwolą nam głębiej spojrzeć na siebie, na swoich bliskich, niech pozwolą odkryć wartość postawy wielkodusznej, gotowej do podjęcia drobnego choćby trudu ze względu na człowieka, który jest moim bratem, siostrą, z którym każdego dnia w duchowej jedności

proszę Boga wołając: „Nasz Ojcze”, błagając – dla mnie i dla niego – o chleb powszedni, o odpuszczenie win i o to, aby – i jego i mnie – chronił nasz Ojciec przed złem. Amen.

O. Jan Karczewski OFM^{Cap.}

Modlitwa wiernych

Pouczeni w dzisiejszej liturgii słowa o potrzebie nieustannej i ufnej modlitwy, przedstawmy Ojcu, który jest w niebie nasze prośby:

1. Módlmy się za Kościół Świąty, aby nieustannie i wiernie wypełniał misję głoszenia Królestwa Bożego w świecie i odważnie wzywał do nawrócenia. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za papieża Benedykta XVI, biskupów, kapłanów, diakonów, aby umocnieni łaską Bożą jak najlepiej wypełniali swoje powołanie służąc Bogu i ludziom. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za rządzących naszą Ojczyzną, aby pełniąc służbę publiczną, troszczyli się zarówno o rozwój gospodarczy, jak też o dobre warunki do rozwoju moralnego społeczeństwa. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za młodych, aby odkrywali swoje powołanie – zadanie, które Bóg im powierza – i z zapałem je realizowali ku radości własnej, pożytkowi ludzi i chwale Bożej. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za wszystkich, którzy podejmą w miesiącu sierpniu decyzję o dobrowolnej abstynencji, aby uczynili to w duchu radości, wolności i służby drugiemu człowiekowi. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za naszych bliskich zmarłych, aby mogli radować się wspólnotą świętych przed obliczem naszego Ojca w niebie. *Ciebie prosimy...*
7. Módlmy się za nas samych, abyśmy wobec różnych spraw naszego codziennego życia nigdy nie tracili nadziei i w modlitwie powierzali się opiece naszego Ojca. *Ciebie prosimy...*

Boże, nasz Ojcze, wysłuchaj prośby, które z ufnością Twoje dzieci zanoszą do Ciebie w imię Jezusa Chrystusa, który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Propozycje ogłoszeń.

Już dziś jest wyłożona Parafialna Księga Trzeźwości. Zachęcam, aby Ci, którzy nie piją uzewnętrznili swoje decyzje wpisem do niej. Będzie to umocnienie dla nas wszystkich.

Propozycja wpisu do Parafialnej Księgi Trzeźwości:

Na chwałę Boga i ku czci Matki Najświętszej, w poczuciu odpowiedzialności za losy Kościoła i Ojczyzny w trosce o ocalenie najwyższych wartości Narodu, na wynagrodzenie Panu Bogu za grzechy i w celu uproszenia daru trzeźwości dla Narodu przyrzekam powstrzymać się od używania napojów alkoholowych w miesiącu sierpniu 2007 roku.

Pieśń dziękczynna dla Matki Bożej z Rywałdu

Refren: Dziękuję Ci, Mateczko, Rywałdzka Panienko,
Żeś moje problemy ujęła swą ręką,
Żeś się chciała wstawić do Syna Swojego
O zmianę duchową grzesznika twardego!

1. Rok temu w Rywałdzie, po świętej spowiedzi
Powierzyłem Ci problem, który we mnie siedział:
Jestem alkoholik, lecz chcę żyć bez picia.
Wstaw się u Jezusa, by zmienił me życie!
2. Sam już próbowałem, chyba ze sto razy,
Lecz jestem bezsilny wobec tej zarazy!
Życie bez butelki było bzdurą wielką,
Lecz większą bzdurą - było żyć z butelką!
3. Pewnie bym zwariował lub po prostu - nie żył,
Gdybym w Twoje wstawiennictwo. Matko, nie uwierzył!
Choć nie był to mój pomysł, lecz Ojca Andrzeja,
Od tamtego czerwca - rozkwita NADZIEJA!
4. Choć dotychczas w cuda nie bardzo wierzyłem,
To sam na sobie cudu doświadczyłem ...
Cudem jest przecież, że ... dzisiaj nie piję!
Że ... idę ku trzeźwości i... inaczej żyję!
5. Alkohol był silniejszy ode mnie samego,
Lecz Ty i Pan Jezus silniejszy od niego!
Kiedy uwierzyłem w Jego pomoc z nieba
W AA zacząłem ... robić, co potrzeba.
6. Dzięki Tobie zrzucam z siebie zakłamanie.
Zakłamanie, które ułatwiało mi... chłanie.
Dziś wiem, że to JEZUS w AA mnie wprowadził
I przez żonę na pierwszy mityng zaprowadził.

Marek, alkoholik

XVIII Niedziela Zwykła

5.08.2007 r.

Czytania: Koh 1,2; 2,21-23; Kol 3, 1-5. 9-11; Łk 12, 13-21.

Pierwsza niedziela sierpnia.

Wprowadzenie do Mszy św.

Kilka dni temu rozpoczęliśmy miesiąc sierpień. Wiemy, jak bardzo zapisał się on w dziejach najnowszych naszej Ojczyzny. Niech ta dzisiejsza Msza św. będzie wielkim dziękczynieniem Bogu za nieprzebrane łaski, które otrzymaliśmy. Pamiętajmy, że w tym miesiącu mamy w szczególny sposób polecać Bogu sprawy trzeźwości w naszej Ojczyźnie.

Modlitwa wiernych

Stojąc przed Bogiem w prawdzie, ale jednocześnie ze świadomością wielkiego dzieła Odkupienia, zanośmy nasze wspólne modlitwy.

1. Za cały Kościół św., by grzesznikom ukazywał tajemnicę Bożego Miłosierdzia. *Ciebie prosimy...*
2. Za pielgrzymów zdążających na Jasną Górę, aby ich trud przyniósł błogosławione owoce. *Ciebie prosimy...*
3. Za tych, którzy podejmują dobrowolną abstynencję w sierpniu, by cieszyli się uznaniem i szacunkiem innych. *Ciebie prosimy...*
4. Za rodziny żyjące trzeźwo, by były światłem dla współczesnego świata. *Ciebie prosimy...*
5. Za grupy samopomocowe, by uczyły ludzi żyć w dobrowolnej abstynencji. *Ciebie prosimy...*
6. Za zmarłych działaczy trzeźwościowych, by ich trud przyniósł stokrotne owoce. *Ciebie prosimy...*

Boże, przypatrz się na nas gromadzących się u Twoich stóp i łaskawie przyjmij wszystkie nasze prośby. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Propozycje ogłoszeń.

1. W naszej świątyni wyłożona jest Księga Abstynencka. Zachęcamy do wpisywania się.

2. W miesiącu sierpniu okażmy naszą solidarność z ludźmi pokrzywdzonymi przez alkohol. W tej intencji módlmy się i polecajmy ich opiece dobrego Boga.

I Niedziela Adwentu – 02.12.2007 r.

Czytania: Iz 2,1-5; Rz 13,11-14; Mt 24,37-44.

Wprowadzenie do Mszy św.

Rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania się na spotkanie z Chrystusem Panem narodzonym w betlejemskiej stajence, w którym powinniśmy szczególnie przyjrzeć się swojemu życiu i zastanowić czy nie mamy coś do poprawy. Jeżeli tak, to uczynimy to jak najszybciej. Może warto zwrócić uwagę na zagrożenia związane z różnymi uzależnieniami. Niech będzie to czas radośnego oczekiwania i przygotowania się do narodzin Chrystusa.

Modlitwa wiernych

Wpatrzeni w świętych, którzy starali się w swoim życiu naśladować wskazania Ewangelii, zaniemy nasze wspólne prośby i błagania.

1. Za Kościół św., aby umiał w tym czasie przygotować jak najlepiej swoich wyznawców na spotkanie z Chrystusem. Ciebie prosimy...

2. Za organizacje społeczne zwalczające alkoholizm, aby odważnie i z mocą głosiły hasła abstynencji i trzeźwości. Ciebie prosimy...

3. Za ludzi uzależnionych, by w tym świętym czasie mogli powstać ku lepszemu życiu. Ciebie prosimy...

4. Za nauczycieli i wychowawców, by ukazywali młodym ludziom właściwe drogi wyboru. Ciebie prosimy...

5. Za nas uczestniczących w tej Eucharystii, abyśmy zawsze umieli radować się obecnością Chrystusa. Ciebie prosimy...

Dobry Boże, wysłuchaj łaskawie wszystkie nasze modlitwy. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Propozycje ogłoszeń

Zachęcamy wszystkich, by w tym świętym czasie starali się podjąć trud wyrzeczeń, także od napojów alkoholowych. Swoje postanowienia można wpisywać do Parafialnej Księgi Trzeźwości.

Propozycja wpisu do Parafialnej Księgi Trzeźwości:

„Tam, gdzie zawodzą wszelkie środki medyczne, konieczne jest odwołanie się do abstynencji.” Bp Antoni P. Dydycz

Jako uczeń Chrystusa, mając świadomość moralnych i społecznych skutków picia alkoholu postanawiam podjąć dobrowolnie zobowiązanie abstynencji od spożywania napojów alkoholowych. Ponadto nie będę napojów alkoholowych kupował, ani nikogo nimi częstował. Zobowiązanie to podejmuję na okres Adwentu 2007 (tj. od 02 grudnia do 24.12.2006 r.) w wiadomej sobie intencji i uzewnętrzniam niżej złożonym podpisem.

Nowy Rok 1.01.2008 r.

Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Czytania: Czyt.: Lb 6,22-27; Ga 4,4-7; Łk 2,16-21

Wprowadzenie do Mszy św.

Obecna Uroczystość wprowadza nas w nowy rok kalendarzowy. Jest to zarazem nowy rozdział naszego życia. Niech ten Nowy Rok będzie dla nas czasem błogosławnym i wolnym od różnych złych skłonności i przyzwyczajęń.

Modlitwa wiernych

Gromadząc się na początku roku przy stole Eucharystycznym prosimy dobrego Pana w naszych intencjach.

1. Za cały lud Boży, by wiernie podążał śladami Chrystusa. *Ciebie prosimy...*
2. Za rodziny dotknięte pijaństwem najbliższych, aby mężnie znosiły wszelkie trudy i przeciwności. *Ciebie prosimy...*
3. Za dzieci przystępujące w tym roku do I Komunii św., aby Chrystus był ich siłą i ucieczką zwłaszcza w chwilach pokus. *Ciebie prosimy...*
4. Za ludzi w podeszłym wieku, by umieli łączyć swoje cierpienia z ofiarą Chrystusa. *Ciebie prosimy...*
5. Za nas samych, byśmy przeżywali każdy dzień nowego roku z sercem przepełnionym nadzieją. *Ciebie prosimy...*

Boże, z Twojej woli w łonie Maryi Panny Twój Syn Jednorodzony stał się człowiekiem, aby przez Krzyż poprowadzić nas ustawicznie swoją łaską na drodze życia wiecznego. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Propozycje ogłoszeń

Nowy Rok jest dla nas okazją do mobilizowania się w dobrym postępowaniu. Z pewnością będziemy umieli to dobro realizować, gdy będziemy żyć wolni od alkoholu i innych uzależnień. Taki przykład zachęci innych do podobnych postanowień.

MODLITWA PIUSA X

UPOWSZECHNIONA PRZEZ BŁ. KS. B. MARKIEWICZA

Boże, Ojcze mój, dla okazania mojej względem Ciebie miłości, dla wynagrodzenia za zniewagi wyrządzone Twojej czci, dla uproszenia duszom zbawienia, mocno postanawiam: dnia dzisiejszego ani wina, ani wódki, ani piwa, ani też jakiegokolwiek innego upajającego trunku nie używać.

To umartwienie ofiarowuję Tobie w połączeniu z ofiarą Twego Syna Jezusa Chrystusa, który codziennie ofiarowuje siebie samego na ołtarzu dla Twojej chwały. Amen.

PAMIĘĆ I TOŻSAMOŚĆ

(50 rocznica Jasnogórskich Ślubów Narodu)

Nabożeństwo na Dni Wspólnoty OŻK 2006

– do wykorzystania w parafiach.

Wykaz skrótów:

EiE	– Posynodalna adhortacja apostolska Ecclesia in Europa Ojca Świętego Jana Pawła II z 28 czerwca 2003 r.
Ex Exsultate Deo	– Śpiewnik mszalny. Kraków 2004 (wyd. 9).
MR	– Mszał Rzymski dla diecezji polskich. Poznań 1986.
Obł1	– Obrzędy błogosławieństw dostosowane do zwyczajów diecezji polskich. Tom 1. Katowice 2001.

PROCESJA WEJŚCIA

Śpiew: *O Matko, z częstochowskiego wizerunku...* Ex nr 626

OBRZĘDY WSTĘPNE (Obł1 nr 391-392)

C: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

W: Amen.

C: Pan Jezus, który przeszedł dobrze czyniąc,
niech będzie z wami wszystkimi.

W: I z duchem twoim.

WPROWADZENIE (myśli; szerzej w Eleuterii 65)

C: W dniu 26 sierpnia 2006 roku, przypada 50 lat od Jasnogórskich Ślubów Narodu. Napisane zostały przez Prymasa Tysiąclecia podczas uwięzienia w Komańczy. Nawiązują do Ślubów króla Jana Kazimierza w katedrze lwowskiej (1 IV 1656), ślubującego podczas potopu szwedzkiego odnowę moralną i ulżenie doli ludu. Podobny jest współczesny kontekst historyczny Ślubów Jasnogórskich: prześladowanie Kościoła w Polsce, zagrożenie tym razem przez wojujący ateizm i laicyzację. Diagnoza sytuacji w Polsce i program odnowy moralnej przedstawiony w Ślubach okazuje się być aktualny dziś – szczególnie widać to wyraźnie w świetle adhortacji Jana Pawła II „Ecclesia in Europa” (Kościół w Europie). Jest to dokument programowy o powołaniu Kościoła w dzisiejszym świecie i w obecnych warunkach, w szczegól-

ności wśród narodów europejskich, do których od wieków należy Polska. Po modlitwie zaczerpniętej z mszału usłyszymy fragmenty tekstu ślubowań wraz z odpowiednimi cytataми z papieskiej adhortacji.

KOLEKTA (MR 145*)

Módlmy się.

Boże, Ty rządźś całym światem, przyjmij łaskawie prośby, które zanosimy za naszą ojczyznę, † niech dzięki mądrości rządzących i uczciwości obywateli panuje zgoda i sprawiedliwość, * abyśmy żyli w pokoju i dobrobycie. Przez naszego Pana.

W: Amen

CZYTANIA

Teksty Ślubów Jasnogórskich wykonuje jeden lektor – A, teksty z adhortacji „Ecclesia In Europa” drugi lektor – B. Czytaniom towarzyszy wnoszenie światła. Przed każdym czytaniem fragmentem ze Ślubów Jasnogórskich podchodzi przed prezbiterium kolejna osoba z zapalonym kagankiem lub świecą (w tle bardzo cichutko słycać melodię apelu Maria, Regina Mundi, Ex nr 612); podczas czytania melodia milknie). Gdy lektorzy odczytują przygotowane fragmenty osoba trzymająca świece lub kaganek podnosi wysoko w górę światło. 1. Za każdym razem powtarza się ten sam układ. Osoby ze światłem stoją przed prezbiterium aż do świadectw. Można zaplanować dla lektorów miejsca czytania na odpowiednim tle, np. portretu Sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego, Sługi Bożego Jana Pawła II, Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej.

1. A) Stajemy przed Tobą pełni wdzięczności, żeś była nam Dziewicą Wspomożycielką wśród straszliwych klęsk tyłu potopów. Stajemy przed Tobą pełni skruchy, w poczuciu winy, że dotąd nie wykonaliśmy ślubów i przyrzeczeń Ojców naszych. Królowo Polski! Odnawiamy dziś śluby Przodków naszych i Ciebie za Patronkę naszą i za Królową Narodu Polskiego uznajemy. Zarówno siebie samych, jak i wszystkie ziemie polskie i wszystek lud polecamy Twojej szczególnej opiece i obronie.

B) Maryja jawi się nam jako obraz Kościoła, który, karmiony nadzieją, uznaje zbawcze i miłosierne działanie Boga, i w Jego świetle odczytuje własną drogę i całą historię. Pomaga nam Ona interpretować również dzisiaj to, co się wydarza, w odniesieniu do Jej Syna, Jezusa. Będąc nowym stworzeniem, ukształtowanym przez Ducha Świętego, Maryja sprawia, że wzrasta w nas cnota nadziei. [EiE 125a]

2. A) Przyrzekamy uczynić wszystko, co leży w naszej mocy, aby Polska była rzeczywistym królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym.

B) Ponawiam wezwanie, by odnaleźć najgłębsze znaczenie dnia Pańskiego: należy go święcić udziałem w Eucharystii oraz odpoczynkiem w atmosferze chrześcijańskiej radości i braterstwa. Niech będzie obchodzony jako centrum całego kultu, nieustanna zapowiedź życia bez końca, która umacnia nadzieję i dodaje otuchy w drodze. Nie obawiajmy się zatem bronić go przed wszelkimi atakami i dokładać starań, aby w organizacji pracy był on postrzegany jako dzień dla człowieka, z pożytkiem dla całego społeczeństwa. Bowiem gdy niedziela zostaje pozbawiona swojego pierwotnego znaczenia i nie można przeznaczyć jej na modlitwę, odpoczynek, komunie i radość, dochodzi do tego, że „horyzont człowieka staje się tak ciasny, że nie pozwala mu dojrzeć 'nieba'. Nawet odświętnie ubrany, nie potrafi już 'świętować'” [EiE 82]

3. A) Walczyć będziemy w obronie każdego dziecka i każdej kołyski, równie mężnie, jak Ojcowie nasi walczyli o byt i wolność Narodu, płacąc obficie krwią własną. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli zadać śmierć bezbronnym. Dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca wszelkiego życia i za najcenniejszy skarb Narodu.

B) Kościół powinien głosić z nową mocą to, co Ewangelia mówi o małżeństwie i o rodzinie, aby uzmysłowić ich znaczenie i wartość w zbawczym planie Bożym. Szczególnie konieczne jest stanowcze potwierdzenie, że te instytucje w rzeczywistości stanowią wyraz woli Boga. Trzeba przypominać prawdę o rodzinie jako głębokiej wspólnotcie życia i miłości, otwartej na przyjęcie nowych istot; jak również o jej godności „Kościoła domowego” i jej udziale w posłannictwie Kościoła i w życiu społeczeństwa. [EiE 90b]

4. A) Matko Chrystusowa i Domie Złoty! Przyrzekamy Ci stać na straży nierozzerwalności małżeństwa, bronić godności kobiety, czuwać na progu ogniska domowego, aby przy nim życie Polaków było bezpieczne.

B) Mając na uwadze bogate świadectwa z przeszłości, Kościół wyraża ufność, że i dzisiaj kobiety mogą znacznie przyczynić się do budzenia nadziei na wszystkich płaszczyznach. Istnieją pewne wymiary współczesnego społeczeństwa europejskiego, które stanowią wyzwanie dla właściwych kobietom zdolności wytrwałego i bezinteresownego otwarcia na innych, dzielenia się i rodzenia w miłości. Weźmy na przykład rozpowszechnioną mentalność naukowo-techniczną, która usuwa w cień wymiar afektywny i funkcję uczuć, brak bezinteresowności, coraz powszechniejszy lęk przed daniem życia nowym istotom ludzkim, trudność w nawiązywaniu wzajemnych relacji i w przyjmowaniu kogoś, kto jest odmienny. W tym kontekście Kościół oczekuje od kobiet ożywczego wkładu, rodzącego nową falę nadziei. [EiE 42]

5. A) Przyrzekamy Ci umacniać w rodzinach królowanie Syna Twego Jezusa Chrystusa, bronić czci Imienia Bożego, wszczepiać w umysły i serca

dzieci ducha Ewangelii i miłości ku Tobie, strzec prawa Bożego, obyczajów chrześcijańskich i ojczystych. Przyrzekamy Ci wychować młode pokolenie w wierności Chrystusowi, bronić je przed bezbożnictwem i zepsuciem i otoczyć czujną opieką rodzicielską.

B) Nie trzeba się obawiać stawiania młodym wymagań w tym, co dotyczy ich duchowego rozwoju. Należy wskazywać im drogę świętości, zachęcając ich do wiążących wyborów w naśladowaniu Jezusa, w czym umocni ich intensywne życie sakramentalne. Dzięki temu będą mogli oprzeć się pokusom takiej kultury, która często proponuje im jedynie wartości przelotne czy wprost przeciwne Ewangelii, i sami staną się zdolni ukazywać chrześcijański sposób myślenia we wszystkich dziedzinach życia, również w rozrywce i relaksie. [EiE 62b]

6. A) Zwycięska Pani Jasnogórska! Przyrzekamy stoczyć pod Twoim sztandarem najświętszy i najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi. Przyrzekamy wypowiedzieć walkę lenistwu i lekkomyślności, marnotrawstwu, pijaństwu, rozwiązłości. Przyrzekamy zdobywać cnoty: wierności i sumienności, pracowitości, oszczędności, wyrzeczenia się siebie i wzajemnego poszanowania, miłości i sprawiedliwości społecznej.

B) Ażeby móc odpowiedzieć na ewangeliczne wezwanie do nawrócenia, „musimy wszyscy razem z pokorą i odwagą dokonać rachunku sumienia, aby poznać nasze lęki i błędy oraz szczerze wyznaczyć nasze zaniedbania i ociążalność, nasze niewierności i winy”. Dalekie od sprzyjania postawie rezygnacji i zniechęcenia, ewangeliczne uznanie własnych win budzi we wspólnocie doświadczenie, jakiego doznaje każdy ochrzczony: radości z głębokiego wyzwolenia i łaski nowego początku, która pozwala z większą mocą kontynuować drogę ewangelizacji. [EiE 29c]

Śpiew „Matko Boża z Betlejem” Ex nr 616 Zachęta do świadectw – wybrać dwa, trzy świadectwa w temacie Jasnogórskich Ślubów, np. rodzina, wychowanie, profilaktyka, o czystości, praworządności, świętowaniu niedzieli... Świadectwa przeplatane śpiewami wybranymi przez diakonę muzyczną.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je wiernie.

EWANGELIA: Łk 11, 24-28; 12, 32-34; 17, 20-21

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza.

Pewnego razu Jezus powiedział: „Gdy duch nieczysty opuści człowieka, błąka się po miejscach pustynnych, szukając spoczynku. A gdy go nie znajduje, mówi: „Wróć do swego domu, skąd wyszedłem”. Przychodzi i zastaje go wymiecionym i przyozdobionym. Wtedy idzie i bierze siedem innych du-

chów, złośliwszych niż on sam; wchodzą i mieszkają tam. I stan późniejszy owego człowieka staje się gorszy niż poprzedni”. Gdy On to mówił, jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: „Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssałeś”. Lecz On rzekł: „Owszem, ale przecież błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je”. Potem rzekł do swoich uczniów: „Nie bój się, mała trzódka, gdyż spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo. Sprzedajcie wasze mienie i dajcie jałmużnę! Sprawcie sobie trzosi, które nie niszczej, skarb niewyczerpany w niebie, gdzie złodziej się nie dostaje ani mól nie niszczy. Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce wasze”. Zapytany przez faryzeuszów, kiedy przyjdzie królestwo Boże, odpowiedział im: „Królestwo Boże nie przyjdzie dostrzegalnie; i nie powiedzą: „Oto tu jest” albo: „Tam”. Oto bowiem królestwo Boże pośród was jest.

Oto słowo Pańskie.

HOMILIA (myśli)

1. Słowa Ewangelii ukazują moment, kiedy kobieta z tłumu oddała hołd i szacunek Matce Chrystusa Pana. Był to moment ujawnienia strategii złego ducha. Jezus w odpowiedzi na ten okrzyk zachwytu uzupełnia wypowiedź o złym duchu: jeszcze bardziej należy czcić w Matce Bożej Jej wierność słuchania i wypełniania Słowa Bożego.

2. Taka postawa bowiem oddała wszelkie zakusy złego ducha, bo serce człowieka, oczyszczone i piękne, jest zamieszkałe, nie stoi puste. Jeśli Ona jest w naszym sercu, to nie jest ono puste!

3. Taką perspektywę ułożenia własnego życia i życia społecznego dają Janogórskie Śluby Narodu Polskiego oraz zachęty Jana Pawła II dla Europy, których fragmentów wysłuchaliśmy.

4. „Mała trzódka” uczniów Chrystusa otrzymuje konkretny sposób budowania Królestwa Bożego na ziemi. Świątowanie niedzieli wokół Eucharystii uobecnienia Paschę Chrystusa i antycypuje Jego przyjście w chwale – w ten sposób buduje się Żywy Kościół. Jeśli świętujemy niedzielę, to nasze serce wypełnia spotkanie z Panem. Nie ma miejsca dla powrotu złego ducha (por. akcja „Świętuję NIEdzielę” – www.diesdomini.pl)

4. W tę perspektywę życia wchodzimy w Ruchu Światło-Życie przez realizowanie w codziennym życiu Drogowskazów Nowego Człowieka, zasad Domowego Kościoła, czy też stylu życia kapłanów Chrystusa Sługi.

5. Za chwilę będziemy mogli wyrazić nasze konkretne zaangażowanie – miłości wobec młodzieży potrzebującej wzorców życia, a także miłości wobec ludzi wielorako uzależnionych. Postanowienie abstynencji od alkoholu w Krucjacie Wyzwolenia Człowieka to pierwszy krok „przeciwstawiania się wszystkiemu, co uwłacza ludzkiej godności”, czyli uwikłania w życie prowadzące do nałogów, do nieczystości, do nieposzanowania życia, lekceważenia Dnia Pańskiego,....

Śpiew: *W dialogu miłości* Ex nr 672 albo: *Głoś imię Pana* Ex nr 455

MODLITWA POWSZECHNA

Modlitwa o jedność i o solidarność w budowaniu dobra, można wezwania oprzeć na tekście Ślubów Jasnogórskich Propozycja:

1. Za członków polskiego rządu, aby Chrystus prowadził ich do działania zgodnego z wartościami ewangelicznymi.
2. Za wszystkich Polaków, o ducha miłości Ojczyzny tak jak własnego domu.
3. O ducha poszanowania w Europie życia każdego człowieka, od naturalnego poczęcia do naturalnej śmierci.
4. Za polskie rodziny o łaskę strzeżenia świętości małżeństwa oraz godności kobiety i matki.
5. Za wszystkie dzieci, aby Bóg otoczył je czujną opieką rodziców i umacniał ich do przekazu chrześcijańskich i ojczystych obyczajów.
6. O zwycięstwo Chrystusa w sercach ludzi uzależnionych i o pragnienie życia w wolności dzieci Bożych.
7. Za wszystkich, którzy za chwile włączą się do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, aby otrzymali dar radości służenia siostram i braciom potrzebującym promieniowania nową kulturą.

PRZYSTĄPIENIE DO KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA

Celebrans zachęca do wyrażenia odpowiedzialnej miłości wobec młodzieży oraz ludzi poddanych niewoli alkoholizmu lub innych uzależnień poprzez składanie deklaracji i odnowienie wcześniej złożonych zobowiązań. Osoby składające deklaracje idą środkiem wzdłuż szpaleru członków KWC, którzy stoją z wyciągniętymi rękoma w geście modlitwy wstawienniczej.

Śpiew: Serce wielkie nam daj Ex nr 502

MODLITWA KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA

Gdy możliwa jest wspólna recytacja modlitwy z wprowadzonymi aklamacjami (np. w mniejszej grupie) tekst jej może być według poniższej metody czytany przez celebransa i przez osoby zaangażowane w KWC, znane w środowisku.

Celebrans:

Niepokalana, Matko Kościoła!

Wpatrując się w Ciebie, jako wzór Człowieka w pełni odkupionego i wyzwolonego, i dlatego przez miłość bezgranicznie oddanego w duchu Świętym Chrystusowi, uświadomiamy sobie wieloraką niewolę, w której są uwikłane nasze serca. Pragnąc w pełni wyzwolić siebie i podać rękę naszym braciom oczekującym objawienia się w nich wolności synów Bożych, zbliżamy się do Ciebie i oddajemy się Tobie, aby razem z Tobą, mocą tego samego Ducha, który bez przeszkód działał w Tobie, pełniej zrealizować swoją wolność w oddaniu się Chrystusowi, a przez Niego Ojcu. Wszyscy: Synowi Twojemu nas oddawaj.

Członek diakonii:

W Twoje ręce składamy przyrzeczenia abstynencji od alkoholu i postanowienie całkowitego uniezależnienia się od niego, abyśmy mogli swoją wolnością wyzwalać naszych braci, którzy nie mogą już wyzwolić się o własnych siłach. Pragniemy przez ten czyn miłości podać rękę i służyć naszym bliźnim tak, jak Chrystus, który z miłości ku nam uniżył samego siebie przyjąwszy postać sługi.

Wszyscy: Synowi Twojemu nas oddawaj.

Członek diakonii:

Oddajemy Ci całe dzieło Krucjaty Wyzwolenia Człowieka pragnąc, aby było ono Twoim dziełem i narzędziem w Twoim ręku dla wyzwolenia narodu.

Wszyscy: Synowi Twojemu nas oddawaj.

Członek diakonii:

Chcemy razem z Tobą i z oddanym Ci całkowicie papieżem Janem Pawłem II stanąć pod krzyżem Chrystusa wyznając, iż tylko zjednoczenie z Nim w miłości, której wyrazem jest ofiara, może wyzwolić życiodajną i macierzyńską moc dla ratowania tych, którzy stali się niewolnikami dlatego, że utracili zdolność miłowania czyli posiadania siebie w dawaniu siebie.

Wszyscy: Synowi Twojemu nas oddawaj.

Celebrans:

Święty Stanisławie, Biskupie i Męczenniku, patronie Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, natchnij nas odwagą w dawaniu świadectwa i męstwem w obliczu trudności i prześladowań, abyśmy bez lęku pracowali nad odbudową ładu moralnego w naszej Ojczyźnie.

Wszyscy: Święty Stanisławie módl się za nami.

Celebrans:

Święty ojciec Maksymilianie, naucz nas miłować braci aż do ofiary z siebie.

Wszyscy: Święty Maksymilianie módl się za nami.

Amen. (trzykrotne, jak na zakończenie Modlitwy Eucharystycznej)

ZAKOŃCZENIE

C: Pan z wami.

W: I z duchem twoim.

C: Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący: Ojciec i Syn, i Duch Święty.

W: Amen.

C: Idźcie w pokoju Chrystusa.

W: Bogu niech będą dzięki.

Śpiew na zakończenie: piosenka roku – *Uczył nas...*

Opracowanie:

ks. Piotr Kulbacki, Irena Kucharska, Katarzyna Owczarek, Stanisława Orzeł

(ze strony internetowej Krucjaty Wyzwolenia Człowieka)

RÓŻANIEC W INTENCJII TRZEŹWOŚCI

Tajemnice radosne

Tajemnica pierwsza – Zwiastowanie

Człowiek żyje w świecie wartości. Każda rzecz posiada jakąś wartość. Są wartości materialne i duchowe. Przykazanie „Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną” przypomina, że największą wartością jest Bóg. Postawienie czegokolwiek w miejsce Boga jest bałwochwalstwem. Miejsce Boga tak często w życiu ludzi zajmuje alkohol. Za wstawiennictwem Maryi, dla której Bóg był zawsze na pierwszym miejscu módlmy się, aby ludzie nie kłaniali się przed alkoholem.

Tajemnica druga – Nawiedzenie świętej Elżbiety

Elżbieta pozdrawia Maryję. Maryja uwielbia Boga. Obie niewiasty są pod wpływem Ducha Świętego. Takie jest spotkanie osób, które zawierzyły Bogu. Radość, życzliwość i uwielbienie Boga. W spotkaniach ludzi, gdzie jest alkohol panuje smutek, agresja i przekleństwa. Imię Boga tak często jest wówczas nadużywane i znieważane. Módlmy się, aby ci, którzy znieważają Boga pod wpływem alkoholu zadośćuczynili za swoje grzechy.

Tajemnica trzecia – Narodzenie Pana Jezusa

Wydarzenia z Historii Zbawienia są rozpamiętywane podczas roku liturgicznego w uroczystościach i świętach. Zmartwychwstanie, Boże Narodzenie, Wszystkich Świętych. Jakże często zamiast rozważania Bożych tajemnic te wielkie święta stają się okazją do pijaństwa. Jakże często przyjmowanie Sakramentów świętych staje się okazją do pijaństwa. Panie Jezu spraw, aby uroczystości religijne nie były jeszcze jedną okazją do nadużywani alkoholu.

Tajemnica czwarta – Ofiarowanie Pana Jezusa

Józef i Maryja wypełniają przepis żydowskiego prawa i przychodzą z Jezusem do świątyni, aby ofiarować Go Bogu. W taki sposób wyrażają, że dziecko nie jest ich własnością, ale należy do Boga. Rodzice wychowując swoje dziecko wypełniają zadanie zlecone im przez Boga i wychowują swoje dziecko dla Boga, na wieczność. Módlmy się, aby rodzice nigdy nie byli zgorznięciem dla swoich dzieci, aby nigdy nie częstowali swoich dzieci alkoholem.

Tajemnica piąta – Znalezienie Pana Jezusa w świątyni

Całe życie Jezusa jest wypełnianiem woli Ojca Niebieskiego. Jezus u początków młodzięczego życia objawia, że nie ma dla Niego ważniejszej sprawy niż pełnić wolę Ojca. W tej tajemnicy prosimy Cię Panie Jezu w intencji młodzieży. Spraw, aby życie młodych ludzi było czasem poszukiwania woli Ojca, aby nie było dla nich ważniejszej rzeczy niż być w tym, co należy do Boga.

Tajemnice światła

Tajemnica pierwsza – Chrztost Pana Jezusa w Jordanie

„Tyś mój Syn umiłowany w Tobie mam upodobanie”. Te słowa usłyszał Jezus po chrzcie w Jordanie. Bóg odsłania więź Ojca i Syna, która jest odwieczna. Starsza od dziejów człowieka i należy do tajemnicy Trójcy przynajświętszej. Promieniowanie ojcostwa Boga zwraca się ku człowiekowi. Człowiek zostaje zaproszony, by do Boga wołać Abba – Ojcie. Módlmy się o głęboką wiarę dla wszystkich chrześcijan w to, że Bóg jest najlepszym naszym Ojcem.

Tajemnica druga – Przemienienie wody w wino w Kanie Galilejskiej.

Jezus przemienia wodę w wino. Dokonuje znaku, dzięki któremu uwierzyli w Niego Jego uczniowie. Ten znak ma miejsce u początku istnienia małżeństwa. Jednym z celów małżeństwa jest zrodzenie i wychowanie potomstwa. W małżeństwie Bóg dokonuje znaku, cudu stworzenia człowieka. Módlmy się, aby wszystkie rodziny były otwarte na życie. Aby stwarzane przez Boga życie było dla małżonków źródłem pogłębienia wiary i miłości. Aby nigdy nowo poczęty człowiek nie był dla rodziców źródłem lęku.

Tajemnica trzecia – Jezus głosi Królestwo i wzywa do nawrócenia

Apostoł Filip rzekł do Jezusa: „Panie pokaż nam Ojca a to nam wystarczy. Odpowiedział mu Jezus: Filipie tak długo jestem z wami a jeszcze mnie nie poznałeś? Kto mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz pokaż nam Ojca. Czy nie wierzysz, że ja jestem w Ojcu a Ojciec we mnie. Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie mi, że ja jestem w Ojcu a Ojciec we mnie” (J 14, 8-11) Jezus całe swoje życie przeżywa w jedności ze swoim Ojcem. Módlmy się, aby wszyscy ludzie zniewoleni nałogami poddali swoje życie Bogu Ojcu i aby doświadczyli wyzwolenia

Tajemnica czwarta – Przemienienie Jezusa na Górze Tabor

Bóg oznajmia apostołom obecnym na Górze Tabor – Piotrowi, Jakubowi i Janowi: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”. Słuchać Jezusa, wypełniać Jego słowo to droga do wolności. Jezus powie: „Jeżeli będzie trwać w nauce mojej będzie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę a prawda

was wyzwoli”. Módlmy się za dzieło Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, aby wszyscy jego członkowie i kandydaci trwali w słowie Jezusa

Tajemnica piąta – ustanowienie Eucharystii

„Rzekł Jezus: ‘ Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i daje życie światu” Jezus Jednorodzony Syn Boga Żywego jest chlebem, który daje życie światu. Kto spożywa ten chleb ma życie wieczne. Módlmy się za zmarłych członków Krucjaty, za zmarłych na skutek uzależnień, aby znalazło się dla nich miejsce w domu Ojca.

Tajemnice bolesne

Tajemnica pierwsza – Modlitwa Pana Jezusa w Ogrojcu

Jezus pogrążony w udręce, samotności, strachu. Przyczyną tego stanu są grzechy człowieka. Wśród nich jest pijaństwo. Życie ludzi, którzy żyją obok pijącego alkoholika jest pogrążone w udręce, strachu, samotności. Panie Jezus, włącz cierpienia matek, żon i dzieci alkoholików do swojej męki i przyjdź im z pomocą.

Tajemnica druga – Biczowanie Pana Jezusa

Odczytując w ubiczowaniu Pana Jezusa nasze grzechy widzimy rany zadane przez pijaństwo. Są to przestępstwa, rozboje, maltretowanie bliskich pod wpływem alkoholu. Jezus wciąż cierpi, wciąż jest biczowany. Panie Jezus wejrzyj na ludzi, którzy zostali skrzywdzeni przez alkoholików i naucz ich przebaczać tak jak Ty.

Tajemnica trzecia – Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

Pijaństwo jest udręczeniem dla wielu osób. Jest jak cierniowa korona włóczona na głowę przez oprawców. Misterium naigrawania się z Jezusa ciągle się dokonuje. Jezus, prosimy o nawrócenie dla tych, którzy piją i nadużywają alkoholu.

Tajemnica czwarta – Niesienie krzyża

Doga krzyżowa Jezusa była naznaczona upadkami i powstawaniem. Zdecydowanie Jezusa w kroczeniu po tej drodze jest godne najwyższego podziwu. Panie prosimy umocnij tych wszystkich, którzy podjęli trud powstania z nałogu i życia w trzeźwości.

Tajemnica piąta – Ukrzyżowanie Pana Jezusa

Taka jest cena naszego zbawienia. W tej męce jest miejsce na miłość do każdego człowieka. Jest tyle łaski, że każdy człowiek może doświadczyć oczyszczenia. Prosimy Cię Panie, nie zamykaj drogi zbawienia dla tych, którzy umarli pod wpływem alkoholu.

Tajemnice chwalebne

Tajemnica pierwsza – Zmartwychwstanie Pana Jezusa

Twoje Zmartwychwstanie Chryste jest źródłem nadziei. A nadzieja pokładana w Tobie zawieść nie może. Ta nadzieja pozwoliła wielu ludziom już tutaj powstać ze swoich upadków. Ta nadzieja pozwoliła wielu ludziom powstać z nałogu alkoholizmu. Dzisiaj świadczą swoją trzeźwością, że dla Boga nie ma nic niemożliwego. Jezus zniszczył pęta śmierci i może zniszczyć pęta choroby alkoholowej. Panie Jezu, polecamy Ci trzeźwiejących alkoholików. Niech Twoje Zmartwychwstanie będzie dla nich umocnieniem na drodze trzeźwości.

Tajemnica druga – Wniebowstąpienie Pana Jezusa

Objawienie zapewnia nas o powtórnym przyjsciu Pana Jezusa. Tak jak wstąpił do nieba, tak zstąpi, aby oddzielić owce od kozłów. Zstąpi, by pochwalić tych, którzy Go nakarmili i napoili, gdy był w potrzebie. Panie prosimy Cię w intencji ludzi, którzy pomagają alkoholikom w powstaniu z nałogu. Umocnij ich i bądź im nagrodą w niebie.

Tajemnica trzecia – Zesłanie Ducha Świętego

Duch Święty jest Duchem Prawdy. Poznacie Prawdę, a Prawda was wywoła – powie Pan

Jezus. Prawdziwe wyzwolenie z nałogu może się dokonać tylko mocą Ducha Świętego. Dlatego wołamy wraz z Ojcem świętym Janem Pawłem II: „Niech zstąpi Duch Twój, niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi”, niech wyrwie Polaków z kajdan alkoholizmu i uczyni nasz Naród trzeźwym.

Tajemnica czwarta – Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny

Pokorne, ciche życie Maryi zostaje uwieńczone zabraniem do nieba. Bóg zawsze wywyższa pokornych. Prosimy Cię Panie w intencji ludzi, którzy pracują nad otrzeźwieniem naszego Narodu. Niech ich cicha i pokorna praca wyda stokrotny plon. Niech spotkają się z nagrodą, której wzorem jest Wniebowstąpienie Maryi. Polecamy Ci Panie wszystkie ruchy trzeźwościowe i tych, którzy w nich pełnią jakąkolwiek posługę.

Tajemnica piąta – Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny

Zanim nastąpiła korona chwały, było doświadczenie miecza boleści. Paschalna droga Jezusa zrealizowała się w życiu Maryi. Paschalna droga Jezusa zawsze jest zwycięska i ukoronowana nagrodą. Pozwól nam Panie dobrze wykorzystać to doświadczenie, jakim jest alkoholizm Polaków, do większego miłowania Ciebie i Twojego Ojca.

(ze strony internetowej Krucjaty Wyzwolenia Człowieka)

Rozważanie w czasie modlitwy różańcowej

Ludźmierz, 7 czerwca 1997

1. Królowo różańca świętego, módl się za nami!

W tę pierwszą sobotę miesiąca, we wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, przychodzimy do Pani Ludźmierskiej, Gaździny Podhala. A jest to miejsce jak najbardziej godne tego, by dziś stało się sanktuarium, w którym jednoczą się wierni całego świata wraz z papieżem na modlitwie różańcowej. Już bowiem prawie od sześciuset lat kolejne pokolenia Podhalan i wiernych z całej Polski oddają tutaj hołd Matce Boga. A ta cześć Maryi nierozzerwalnie łączy się z różańcem. Lud podhalański, który odznacza się prostą i głęboką wiarą, zawsze miał poczucie tego, jak wspaniałym źródłem życia duchowego może być modlitwa różańcowa. Od wieków z różańcem w ręku przychodzili tu pielgrzymi różnych stanów, rodziny i całe parafie, aby od Maryi uczyć się miłości do Chrystusa.

I wybierali w ten sposób szkołę najlepszą. Rozważając bowiem tajemnice różańcowe, patrzymy na misterium życia, męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jej oczyma, przeżywamy je tak, jak Ona w swym sercu matczynym je przeżywała. Odmawiając różaniec, rozmawiamy z Maryją, powierzamy Jej ufnie wszystkie nasze troski i smutki, radości i nadzieje. Prosimy o to, by pomagała nam podejmować Boże plany i by wypraszała u Syna łaskę potrzebną do wiernego ich wypełniania. Ona – radosna, bolejąca i chwalebna, zawsze u boku Syna – jest równocześnie obecna pośród naszych codziennych spraw.

2. Rytm pacierzy różańcowych odmierza czas na tej podhalańskiej, krakowskiej i polskiej ziemi – przenika go i kształtuje. Jakkolwiek toczyły się ludzkie dzieje – w radości z owoców codziennego trudu, w bolesnym zmaganiu z przeciwnościami czy też w chwale odnoszonych zwycięstw – zawsze odnajdywały one swoje odbicie w tajemnicach Chrystusa i Jego Matki. Dlatego przywiązanie do modlitwy różańcowej nigdy nie wygasło w sercach wiernych, a dziś zdaje się jeszcze bardziej umacniać. Świadczy o tym wyraźnie rozwój Bractwa Żywego Różańca, które równo sto lat temu tutaj założono, przy sanktuarium ludźmierskim. Świadcstwo tych, którzy w tej prostej modlitwie znajdują niewyczerpane źródło życia duchowego, rozpala innych. Z radością dowiadują się, że dociera ono również poza granice Polski, nawet na inne kontynenty. W wielu ośrodkach polonijnych powstają liczne nowe Koła Żywego Różańca. Jest to dzieło wspaniałe. Niech łaska Boża je wspiera, aby przynosiło błogosławione owoce w sercach wszystkich rodaków, w kraju i za granicą!

3. Pragnę dzisiaj z całego serca podziękować wiernym Podhala i całej archidiecezji krakowskiej za wielki dar różańcowej modlitwy. Wiem, że każdego dnia gromadzicie się tu, u stóp Maryi, Pani Ludźmierskiej, i w wielu innych miejscach, aby oddawać Jej opiece wszystkie sprawy Kościoła, i następcy św. Piotra, wszystkie sprawy, które Opatrzność Boża powierzyła jego trosce. Wiem też, że w parafiach Podhala, Orawy, Spisza, Pienin, Gorców omadlaliście i te moje odwiedziny w Polsce, zbierając się w rodzinach i podejmując nieprzerwanie modlitwę w ramach peregrynacji różańcowej. Dziękuję wam za to ogromne dzieło modlitwy. Zawsze mogłem na nią liczyć, szczególnie w momentach trudnych. Bardzo jej potrzebuję i nadal was o nią proszę.

Pozdrawiam serdecznie całą ludźmierską wspólnotę parafialną, jej duszpasterzy i wiernych. Można powiedzieć, że ta wspólnota rozciąga się na cały świat. Wszędzie bowiem, gdzie docierali i nadal docierają polscy górale, jest też obecna Ludźmierska Gaździna – jest obecna w domach i kościołach, a nade wszystko w sercach. Niech tej obecności nigdy nie zabraknie!

Pragnę również w sposób szczególny pozdrowić Stowarzyszenie Rodzin Wielodzietnych, które przybyły tu, aby zawierzyć Maryi swoje rodzinne, często niełatwe szczęście. W dzisiejszym świecie jesteście świadkami tego szczęścia, które wypływa z dzielenia się miłością, nawet za cenę wielu wyrzeczeń. Nie bójcie się dawać tego świadectwa! Świat może was nie rozumieć, świat może pytać, dlaczego nie poszliście łatwiejszą drogą, ale świat potrzebuje waszego świadectwa – świat potrzebuje waszej miłości, waszego pokoju i waszego szczęścia. Niech Maryja, Opiekunka rodzin, was wspomaga. Zwracajcie się do Niej jak najczęściej. Odmawiajcie różaniec. Niech ta modlitwa stanie się fundamentem waszej jedności.

Są tutaj obecni kapłani i są obecni wierni świeccy, którzy od lat podejmują duszpasterstwo trzeźwości w tym regionie. Maryi, Pani Ludźmierskiej, zawierzam wasze dzieło. Modłę się, aby wypraszała dla was ducha męstwa, wytrwałości, a także wielkiej wrażliwości i delikatności wobec każdego człowieka.

Z podziwem patrzę na to sanktuarium, które tak się rozrosło i wypiękniało. Jest to znak waszego oddania i ofiarności. Jest to wasz dar dla Maryi, ale i dla pielgrzymów, którzy tu przybywają. Trzeba, aby dziś papież – ludźmierski pielgrzym – podziękował wam w imieniu ich wszystkich za waszą gościnność. Bóg wam zapłać!

Pani Ludźmierska, Gaździno Podhala, módl się za nami!

[Na zakończenie spotkania Jan Paweł II powiedział:]

Od koronacji Matki Boskiej Ludźmierskiej, której dokonał śp. Ksiądz Prymas kardynał Stefan Wyszyński, nie pamiętam tak wielkiego zgromadzenia. Bóg zapłać!

Dzieło Niepokalanej Matki Kościoła

Z ks. dr Piotrem Kulbackim, Moderatorem Krajowym Krucjaty Wyzwolenia Człowieka rozmawia ks. Zbigniew Kaniecki

– *Krucjata Wyzwolenia Człowieka powstała w roku 1979 jako odpowiedź na prośbę Papieża-Polaka...*

– Początek pontyfikatu Jana Pawła II odczytaliśmy jako wezwanie do szczególnego wspierania pasterza Kościoła Powszechnego, dlatego słowa „Proszę abyście przeciwstawiali się wszystkiemu, co uwłacza ludzkiej godności i poniża obyczaje zdrowego społeczeństwa, co czasem może aż zagrażać jego egzystencji i dobru wspólnemu, co może umniejszać jego wkład do wspólnego skarbcza ludzkości, narodów chrześcijańskich, Chrystusowego Kościoła” stały się bezpośrednią inspiracją do podjęcia przez służbę Bożego ks. Franciszka Blachnickiego Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Program dla Kościoła zawarty w pierwszej encyklice Jana Pawła II *Redemptor hominis* zaczęliśmy realizować poprzez Krucjatę Wyzwolenia Człowieka, czyli taką formę ewangelizacji, która służy ukazywaniu i realizowaniu godności człowieka jako obrazu Bożego.

– *Krucjata Wyzwolenia Człowieka jest wspólnotą osób, które zrezygnowały z używania napojów alkoholowych. Czym jest abstynencja w Krucjacie Wyzwolenia Człowieka?*

– Człowiek wolny, wyzwolony przez Chrystusa służy wyzwoleniu swych siostr i braci. Dlatego pismo Krucjaty Wyzwolenia Człowieka nosi tytuł „Eleuteria”, co z greki tłumaczy się wolność.

Deklaracja przystąpienia do KWC określa to następująco: Czynię to w poczuciu odpowiedzialności za dobro narodu i w przekonaniu, że w ten sposób mogę podać rękę tym, którzy pragną się wyzwolić od wewnętrznego i zewnętrznego przymusu. Zatem chodzi o stworzenie przestrzeni o takim stylu życia, w którym zarówno dzieci, młodzież i dorośli, a także uzależnieni będą czuć się bezpiecznie.

Jednym z podstawowych problemów epoki nowożytnej, a szczególnie ostatnich dwu stuleci stały się uzależnienia. W stosunku do poprzednich epok – w związku z przyspieszeniem tempa życia – szybkie, łatwe manipulowanie swoją i cudzą sferą emocjonalną stało się dość powszechne. Dlatego Krucjata mająca za zadanie ocalenie godności człowieka rozumie swoją po-

sługę jako budowanie takiego stylu życia, który ma charakter profilaktyczny dla młodego i dojrzałego pokolenia, a równocześnie będący wsparciem dla tych, którzy popadli w uzależnienia.

Abstynencja w KWC nie jest celem, do którego zdążamy, ale raczej punktem wyjścia do dalszego rozwoju. Co ważniejsze, gdy dziś mówi się o różnorodnych formach zniewolenia, uzależnień, to właśnie problem alkoholowy, jego rozwiązywanie stało się wzorcem profilaktyki i rozwiązywania problemów innych uzależnień (np.: Anonimowi Narkomani, Anonimowi Erotomani, Anonimowi Żarłocy, etc.).

Zatem można powiedzieć, że decyzja abstynencka abstynencji w KWC jest doświadczeniem wprowadzającym na drogę służby drugiemu człowiekowi, a zarazem pewnym sposobem własnego rozwoju.

– *Krucjata Wyzwolenia Człowieka jest ruchem maryjnym. Maryja w Krucjacie Wyzwolenia Człowieka czczona jest jako „Jutrzenka wolności...”*

– Bo to właśnie Maryja stoi u początków tego ruchu społecznego. Ks. Franciszek Blachnicki odwoływał się do objawień fatimskich, do Ślubów Jasnogórskich, za św. Maksymilianem w duchu soborowym akcentował jej tytuł „Niepokalana Matka Kościoła”, zaś zainspirowany nauczaniem Jana Pawła II na Jasnej Górze, zaczął posługiwać się tytułem „Jasnogórska Jutrzenka Wolności”. To Maryja, Służebnica Pańska, swoją wolnością w odpowiadaniu na Boże wezwania staje się dla nas nauczycielką wolnego życia i służby bliźnim.

Założyciel wprost definiował Krucjatę jako ruch maryjny, dlatego pełna nazwa brzmi: „Krucjata Wyzwolenia Człowieka czyli Dzieło Niepokalanej Matki Kościoła”. Stąd jego sugestie, aby spotkania KWC odbywały się w pierwsze soboty miesiąca (fatimskie), by oprócz KWC o modlitwę różańcową, zaś stacje by powstawały przy sanktuariach maryjnych.

Mariologia Krucjaty Wyzwolenia Człowieka zawarta jest w tekście Modlitwy KWC umieszczonej na deklaracjach włączających do KWC.

Niepokalana, Matko Kościoła! Wpatrując się w Ciebie, jako wzór Człowieka w pełni odkupionego i wyzwolonego i dlatego przez miłość bezgranicznie oddanego w Duchu Świętym Chrystusowi, uświadamiamy sobie wieloraka niewolę, w której są uwikłane nasze serca. Pragnąc w pełni wyzwolić siebie i podać rękę naszym braciom oczekującym objawienia się w nich wolności synów Bożych, zbliżamy się do Ciebie i oddajemy się Tobie, aby wraz z Tobą, mocą tego samego Ducha, który bez przeszkód działał w Tobie, pełniej zrealizować swoją wolność w oddaniu się Chrystusowi a przez Niego – Ojcu.

W Twoje ręce składamy przyrzeczenie abstynencji od alkoholu i postanowienie całkowitego uniezależnienia się od niego, abyśmy mogli swoją wolnością wyzwalać naszych braci, którzy nie mogą już wyzwolić się o własnych siłach. Pragniemy przez ten czyn miłości podać rękę i służyć naszym bliźnim tak jak Chrystus, który z miłości ku nam uniżył samego siebie, przyjmawszy postać sługi.

Oddajemy Ci całe dzieło Krucjaty Wyzwolenia Człowieka pragnąc, aby było ono Twoim dziełem i narzędziem w Twoim ręku dla wyzwolenia narodu.

Chcemy wraz z Tobą i oddanym Ci całkowicie Sługą Bożym, Janem Pawłem II stanąć pod krzyżem Chrystusa, wyznając, iż tylko zjednoczenie z Nim w miłości, której wyrazem jest ofiara, może wyzwolić życiodajną i macierzyńską moc dla ratowania tych, którzy stali się niewolnikami dlatego, że utracili zdolność miłowania czyli posiadania siebie w dawaniu siebie.

Święty Stanisławie, Biskupie i Męczenniku, Patronie Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, natchnij nas odwagą w dawaniu świadectwa i męstwem w obliczu trudności i prześladowań, abyśmy bez lęku pracowali nad odbudową ładu moralnego w naszej Ojczyźnie.

Święty Maksymilianie Kolbe, naucz nas miłować braci kosztem ofiary z siebie. Amen.

– *Krucjata Wyzwolenia Człowieka* wyrosła z ruchu oazowego...

– Sługa Boży, ks. Franciszek Blachnicki, był świadom, że ruch oazowy wyrósł niejako „na gruzach” Centrali Krucjaty Wstrzemięźliwości. W Podręczniku KWC tak pisał: „Po rozbięciu jej przez władze świeckie [Krucjata] znalazła swój azyl w Krościenku nad Dunajcem. Po kilku latach z tego ziarna, które obumarło, wyrósł oazowy ruch odnowy, zwany początkowo Ruchem Żywego Kościoła, a od 1976 Ruchem Światło-Życie. Ruch ten przejął zasadnicze treści i założenia programowe Krucjaty Wstrzemięźliwości z lat 1957-1960, pogłębiając i poszerzając je znacznie w oparciu o inspiracje II Soboru Watykańskiego. Ze spuścizny duchowości pierwszej Krucjaty Niepokalanej pielęgnowano zwłaszcza ideę całkowitej abstynencji od alkoholu i od tytoniu, wychowując w tym duchu młodzież, od której wymagano, podobnie jak kiedyś w harcerstwie, przyrzeczeń abstynenckich. W centralnej diakonii ruchu przez cały czas utrzymywało się przekonanie, że nadejdzie kiedyś moment, w którym trzeba będzie podjąć szerszej zakrojoną służbę na rzecz wyzwolenia narodu z nałogu alkoholizmu oraz innych zagrożeń. W chwili wypowiedzianego przez Papieża Jana Pawła II cytowanego wyżej apelu uświadomiono sobie, iż moment ten właśnie nadszedł” (Rozdział I, p. 3.).

– *Jakie są związki Krucjaty Wyzwolenia Człowieka z Ruchem Światło – Życie?*

– Posłużę się tu kolejnym tekstem Założyciela zawartym w Podręczniku KWC: „Podejmując inicjatywę powołania Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, Ruch Światło-Życie nie zamierza ani sam przekształcić się w nowy ruch, i zrezygnować ze swojego dotychczasowego programu i ze swojej tożsamości na jego rzecz, ani włączać członków Krucjaty Wyzwolenia Człowieka do Ruchu Światło-Życie, ani traktować jej w całości jako swojej części i ekspozytury. Krucjata Wyzwolenia Człowieka ma być samodzielnym, autonomicznym programem działania i wyzwolonym przez niego ruchem. Ruch Światło-Życie natomiast chce służyć tej sprawie, chce podjąć diakonię wyzwolenia w ra-

mach Krucjaty, chce służyć jej ludźmi przygotowanymi do tego rodzaju apostołstwa i ewangelizacji, oraz – wypracowanymi i wypróbowanymi już metodami formacji i działania, chce przy tym w całości włączyć się do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, to znaczy, że każdy członek Ruchu czułby się również członkiem Krucjaty, wyrażając to przynajmniej złożeniem deklaracji abstynenckiej. Krucjata Wyzwolenia Człowieka byłaby ruchem zakrojonym na wielką skalę, starającym się zmobilizować wokół jednolitego programu i planu działania wszystkich ludzi dobrej woli pragnących ratować naród z zagrożenia” (Rozdział I, p. 4).

– *Wspólnoty Krucjaty Wyzwolenia Człowieka są w parafiach całej Polski...*

– a także na Słowacji (w 2006 roku VII Pielgrzymka i Sympozjum KWC w Lewoczy, piesze pielgrzymki), w Chicago (dwa ośrodki, pielgrzymki), na Ukrainie (w 2006 r podczas V Pielgrzymki KWC na specjalne zaproszenie entuzjasty Krucjaty bpa Leona Dubrawskiego w katedrze w Kamieńcu Podolskim złożono ok. 80 deklaracji kandydackich i ok. 30 członkowskich!), na Białorusi (kilkakrotnie rekolekcje KWC), pielgrzymki KWC rozpoczęły też wspólnoty w Czechach i Polaków w Europie Zachodniej (Carlsberg). Członkowie KWC są w wielu krajach – emigrując zabrali ze sobą Krucjatę – tak jak w XIX zabierano krzyż jadąc za ocean.

Czuwania przy Krzyżu Krucjaty odbywają się nie tylko w Polsce. Swoją, poświęconą uroczyscie ikonę Krzyża KWC mają wspólnoty w Chicago w USA, na Białorusi, w Europie Zachodniej (Carlsberg – Niemcy), na Ukrainie.

– *Jak widzi Ksiądz przyszłość tego maryjnego ruchu?*

– Widzę coraz większą potrzebę tej formy walki duchowej – „ten rodzaj duchów wypędza się postem i modlitwą”. Europa, tak bardzo pogrążona w różnych zniewoleniach potrzebuje świadectwa Krucjaty i promowania stylu życia wolnego od manipulacji alkoholem i narkotykami. Idea Krucjaty powoli i owocnie przenika do dzisiejszego świata.

Różne badania specjalistów od profilaktyki z USA, poszukujących skutecznych metod chronienia młodego pokolenia upewniają nas, że propozycja KWC opiera się na najskuteczniejszych opisanych przez nich strategiach. Prof. Hansen wskazuje, że najowocniejsze są działania odwołujące się do przekształcania przekonań normatywnych (łamanie stereotypu „wszyscy piją”), osobiste postanowienie (złożenie deklaracji KWC), odwołanie się do systemu wartości, a nie często spotykanych zachowań (wolność od leku, prawda, solidarność), wiedza o konsekwencjach, i wreszcie umiejętność asertywnego odmawiania (podstawowe doświadczenie członków KWC). Więcej na ten temat można przeczytać w różnych artykułach w piśmie „Eleuteria” (np. w nr. 62 – 2/2005)

Na pewno Krucjata potrzebuje kapłanów diecezjalnych i zakonnych zaangażowanych w to dzieło. Krucjata proponuje parafialne rekolekcje „Ewan-

gelia Wyzwolenia”. Jest to forma rekolekcji ewangelizacyjnych, skierowanych najlepiej do całej parafii, ale można je poprowadzić dla poszczególnych grup (rekolekcje szkolne, dla rodziców, itp.). Podręcznik tych rekolekcji został znowelizowany i jest dostępny w Stanicy Nr. 1 na Kopiej Górze.

„Niepokalana Zwycięza!” – to hasło wyrażające wiarę Założyciela w cuda, które dokonują się w sercach ludzkich już dziś.

– *Dynamika rozwoju Krucjaty związana jest też z nowymi inicjatywami...*

– Ostatnio zreformowaliśmy kalendarz dorocznych krajowych spotkań KWC: w Niepokalnowie (w miejsce dotychczasowej pielgrzymki połączonej ze spotkaniem diakonii) odbywa się od roku 2006 weekendowa Konferencja Krucjaty o charakterze programowo-szkoleniowym dla diakonii KWC (w roku 2006 uczestniczyło w niej ok. 100 osób). Natomiast pielgrzymka, ze względów organizacyjnych została przeniesiona na przełom maja i czerwca – w rocznicę proklamowania Krucjaty i będzie odbywać się do różnych sanktuariów związanych tematycznie z KWC.

Natomiast o inicjatywach z ostatnich lat można przeczytać w piśmie *Eleuteria* i na stronach internetowych:

www.kwc.oaza.pl i www.eleuteria.oaza.pl.

– *Jest Ksiądz członkiem Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski. Jaką rolę pełni ta agenda Episkopatu Polski?*

– Jest to unikalna w skali Kościoła forma zaangażowania na płaszczyźnie Episkopatu w rozwiązywanie problemów alkoholowych. Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy KEP łączy w sobie problematykę związaną z duszpasterstwem zwyczajnym trzeźwości jak i specjalistycznym duszpasterstwem uzależnionych.

Kościół w Polsce posiada niespotykany w innych krajach program pracy na tej płaszczyźnie w postaci: „Wytucznych Episkopatu ds. kościelnej działalności trzeźwościowej”. Program Episkopatu podaje kierunki pracy trzeźwościowej, obszary współpracy, ukazuje rolę diecezji, dekanatów i parafii w tym zakresie duszpasterstwa zwyczajnego i specjalistycznego. I choć upłynęło już wiele lat od ostatniej jego redakcji, to stanowi nowoczesną odpowiadającą dzisiejszej wiedzy podstawę programową dla realizacji duszpasterstwa trzeźwości na początku III tysiąclecia.

Jestem przekonany, że powinniśmy wnieść taką oryginalną formę współpracy na forum międzynarodowe, np. współpracy episkopatów krajów Unii Europejskiej. Jest to dar jaki wnosi Kościół w Polsce do współczesnych zlaicyzowanych, pogrążonych w wielorakich problemach społeczeństw.

– *Krucjata Wyzwolenia Człowieka współpracuje z różnymi środowiskami także m.in. z Państwową Agencją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Jak przebiega ta współpraca?*

– Ustawa „O wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi” nosi programowy tytuł paralelny do zawartej w „Wytucznych Episkopatu”

definicji duszpasterstwa trzeźwości – „wychowanie dzieci i młodzieży do abstynencji zaś dorosłych do całkowitej trzeźwości”.

Postępujemy się w Krucjacie środkami zarówno naturalnymi jak i nadprzyrodzonymi. Stąd wielką i nie do przecenienia pomocą dla Krucjaty, ale i dla innych działań trzeźwościowych Kościoła służy m. in. instytucja wyspecjalizowana w tematyce rozwiązywania problemów alkoholowych. Istotnym dla naszej współpracy jest fakt, iż PARPA jest agencją rządową, finansowaną z naszych podatków (z budżetu państwa), a nie fasadową instytucją sponsorowaną przez producentów alkoholu. Ekspertci w niej zatrudnieni, to autentyczni pasjonaci, którzy chcą służyć sprawie trzeźwości. To oni podejmują wiele akcji, szkoleń specjalistycznych, wydają wiele ważnych opracowań. Stoją na pierwszej linii frontu w ministerstwach, w sejmie, w programowaniu rozwiązań dla gmin. I choć z różnych powodów nie zawsze udaje się przeformować rozwiązania zgodne z logiką wychowania do trzeźwości, to tym bardziej powinniśmy otaczać modlitwą wszystkich ludzi dobrej woli służących sprawie trzeźwości na różnych płaszczyznach.

– *A inne pola współpracy?*

Krucjata współpracuje z różnymi środowiskami – w szczególności sposób z grupami AA. Swoim dorobkiem duchowym i programowym wspiera środowiska, których działalność nie jest działalnością Kościoła, ale funkcją państwa i samorządu. Taką współpracę zaproponował Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki, który już w czasach totalitaryzmu przewidywał: „w ramach działalności stanic i placówek [KWC] mogą być stosowane wszelkie godziwe i rozumne metody i środki walki z alkoholizmem oraz innymi nałogami, a więc: wystawy, wieczornice, filmy i przeźrocza, broszury, ulotki, afisze, nagrania na taśmach itp. Można i należy także zapraszać do współpracy specjalistów z różnych dziedzin, zwłaszcza lekarzy, psychiatrów i psychologów”. Rozszerzamy więc tę współpracę według możliwości dzisiejszych. Szczególnie istotną jest obecność członków KWC w samorządowych ciałach opiniotwórczych, które na szczeblu gminy decydują o dostępności alkoholu i o działaniach profilaktycznych. To zadeklarowani abstynenci, w tym zakresie wewnętrznie wolni potrafią podejmować trudne i niepopularne decyzje!

Krucjata zorganizowała w różnych miastach już siedem dorocznych Sympozjów, które są okazją pogłębienia współpracy trzeźwościowej zarówno na płaszczyźnie kościelnej jak i świeckiej, spotkaniem naukowców i praktyków. Członkowie Krucjaty są zaangażowani w wiele programów profilaktycznych.

– *W dniu 27 lutego 2007 roku przypada 20 rocznica śmierci sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego...*

– Dlatego XXVII Pielgrzymka KWC odbędzie się do grobu Założyciela Krucjaty, do Krościenka w sobotę, 9 czerwca 2007 roku. Program pielgrzymki będziemy realizować w częściowo w drodze, zaś na miejscu od godzi-

ny 9.00 do godziny 17.00. Szczegóły będziemy podawać na bieżąco w piśmie Krucjaty „Eleuteria” i na stronach internetowych www.kwc.oaza.pl

Serdecznie zapraszamy do Krościenka, niech nie zabraknie tam młodszych i starszych uczestników KWC, niech nie zabraknie tam rodzin i księży. Niech wstawiennictwo Sługi Bożego wyjedna nam dar wielkiego przebudzenia i odnowy moralnej.

Zachęcamy także do podejmowania pielgrzymek lokalnych według własnego programu i kalendarza. Sprawa jest tak ważna!!!

Jesienna sesja ZAT także odbędzie się przy grobie Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego. Wszak nie jest to przypadek, iż podczas każdej sesji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy KEP uczestnicy spotkań odwołują się do postaci Sługi Bożego.

– *Prosimy o słowo zachęty dla członków Krucjaty a także dla abstynentów i do chętnych, którzy pragną włączyć się do Krucjaty ale czują lęk.*

– Hasłem Krucjaty nie są słowa „nie pijcie”, lecz „Nie lękajcie się!” To lęk powoduje, że człowiek postępuje wbrew swej godności. Tylko Chrystus uwalnia nas z wszelkiego lęku. Zawołanie Sługi Bożego Jana Pawła II „Nie lękajcie się” podjęte przez Krucjatę, ponawia także Papież Benedykt XVI. Zatem Krucjata jest programem na obecne czasy i TY możesz mieć w niej swój udział!

– *Dziękuję Księdzu za rozmowę.*

* * *

Ks. Janusz Kochański

DUSZPASTERSTWO TRZEŹWOŚCI

Leksykon teologii pastoralnej, red. R. Kamiński, W. Przygoda, M. Fiałkowski. Lublin 2006. s. 862-867.

TRZEŹWOŚCI DUSZPASTERSTWO, zorganizowana działalność Kościoła mająca na celu wychowanie chrześcijan do świadomej akceptacji trzeźwości, doprowadzenie do trzeźwości pijących nadmiernie oraz praca z alkoholikami, czyli ludźmi obciążonymi chorobą alkoholową.

I. Rozwój d. t. Polski ruch trzeźwościowy narodził się w XIX w., w okresie szczególnego rozpicia ludności (1815-1863). Rozwijał się on głównie w formie tzw. bractw trzeźwości. Rozwój polskich towarzystw wstrzemięźliwości i bractw trzeźwości nastąpił po 1830 r., jako reakcja obronna społeczeństwa polskiego na rozpijanie narodu przez zaborców.

W Królestwie Kongresowym po 1833 r. organizowały się bractwa wstrzemięźliwości przy kościołach parafialnych. Ruch abstynencki napotykał jed-

nak na opór ze strony władz carskich, które zakazały działalności wszelkich stowarzyszeń. Wszystkie istniejące bractwa zostały w 1838 r. zlikwidowane. W 1856 r. duchowieństwo ponownie podjęło wiele prób zmierzających do wskrzeszenia katolickiego ruchu trzeźwościowego. Prekursorem ruchu trzeźwościowego w Królestwie Polskim był S. Papczyński, założyciel zakonu marianów. Działalność tę kontynuowali kapucyni: F. Brzozowski oraz H. Koźmiński, założyciel wielu zgromadzeń żeńskich bezhabitowych, w których cele wpisana była troska o trzeźwość. Po upadku powstania styczniowego działacze bractw trzeźwości byli prześladowani za działalność patriotyczną i niepodległościową, a większość bractw upadła.

Inicjatorami ruchu abstynenckiego w Poznańskim i na Pomorzu byli katolicy świeccy, którzy w 1837 r. w Sztumie Pomorskim założyli Towarzystwo Wstrzemięźliwości. a z czasem także w innych miejscowościach tego regionu. Ruch ten został zahamowany w 1848 r., ale ponownie odrodził się w 1868 r. Ustalono wówczas, że bractwa trzeźwości mają być odnowione lub założone we wszystkich parafiach archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej.

W 1839 r. w Krakowie powstało Towarzystwo Wstrzemięźliwości, na czele którego stanął F. Wężyk – poeta i działacz powstańczy. W ruch przeciwalkoholowy, związany z bractwami trzeźwościami, włączył się w 1885 r. A. Chmielowski, który założył zgromadzenia albertynek i albertynów do ratowania biednych i nieszczęśliwych głównie z powodu pijaństwa i alkoholizmu. Na szczególną uwagę zasługuje działalność ks. B. Markiewicza, założyciela towarzystwa i czasopisma pod nazwą „Powściągliwość i Praca”, które miały na celu zwalczanie alkoholizmu. W 1902 r. na terenie Galicji założone zostało przez W. Lutosławskiego prężne i związane z ideą odrodzenia narodowego stowarzyszenie Eleuteria – Wyzwolenie, obejmujące swym zasięgiem zabór austriacki. Warunkiem przynależności do tego stowarzyszenia było uznanie istnienia Boga i zobowiązanie się do abstynencji od alkoholu. W 1907 r. utworzony został Związek Księży Abstynentów dla Galicji i Bukowiny.

I wojna światowa położyła kres fali ruchu trzeźwościowego na ziemiach polskich. Nie zdołała jednak zniweczyć całkowicie jego osiągnięć. Znaczne zmniejszenie spożycia napojów alkoholowych. widoczne w lalach poprzedzających wojnę, występowało jeszcze wyraźniej w okresie dwudziestolecia międzywojennego. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości ruch trzeźwościowy zaczął się odradzać. W 1919 r. w Warszawie powstało Polskie Towarzystwo Walki z Alkoholizmem „Trzeźwość”, jednoczące działaczy z trzech zaborów. Ich zasługą było uchwalenie rok później przez Sejm Konstytucyjny ustawy przeciwalkoholowej.

Kościół za pośrednictwem katolickich organizacji przeciwalkoholowych postanowił nie tylko poprzez tę ustawę walczyć z alkoholizmem, ale pozytywnie szerzyć cnotę trzeźwości. Po wielu latach pracy polski ruch abstynencki zdołał wypracować własne metody działania. O tych metodach zwięźle wypowiedział się wówczas kard. A. Kakowski, mówiąc, „że trzeźwość i umiarkowanie stopniowo przygotowują do całkowitej abstynencji, natomiast cał-

kwita abstynencja wielu prowadzi do trzeźwości wszystkich”. Uważa się, że zmniejszenie spożycia napojów alkoholowych z 20 l stuprocentowego alkoholu na głowę jednego mieszkańca w 1863 r. do ok. 1,3 l w okresie międzywojennym było w dużej mierze wynikiem intensywnej działalności trzeźwosciowej różnorodnych organizacji trzeźwosciowych i abstynenckich. W 1938 r. w Warszawie odbył się I Katolicki Międzynarodowy Kongres Antyalkoholowy, na którym dorobek polskiego ruchu abstynenckiego był przedmiotem ogólnego zainteresowania. W tym samym roku otwarto w Warszawie pierwsze na świecie Międzynarodowe Muzeum Antyalkoholowe.

II wojna światowa zniszczyła prężny, polski ruch przeciwalkoholowy rozwijający się od I. poł. XIX w. Większość działaczy przeciwalkoholowych zginęła. W czasie okupacji prowadzona była zamierzona akcja rozpijania naszego narodu, która doprowadziła do wzrostu alkoholizmu zwłaszcza przez rozwój tzw. bimbrowni, czyli prywatnych gorzelni. Sytuacja na tym odcinku stała się katastrofalna. Świadczy o tym fakt, że biskupi polscy zebrani na jednej z pierwszych po wojnie konferencji wydali w 1947 r. list pasterski w pałacej sprawie plagi alkoholizmu i pijaństwa oraz środków zaradczych, które miały przywrócić powszechną trzeźwość w narodzie polskim. Kierunek powojennej działalności trzeźwosciowej Kościoła określił Episkopat Polski, który w listach pasterskich wzywał do apostołstwa, do szerzenia ducha Bożego w Polsce i do wypowiedzenia walki pijaństwu i nietrzeźwości w życiu społecznym i rodzinnym.

Pod koniec lat czterdziestych w ramach Krajowej Centrali „Caritas” działał Krajowy Referat Trzeźwości pod kierownictwem ks. A. Czastki. W ciągu dwóch lat jego działalności powołano do życia 448 bractw trzeźwości, skupiających ok. 119.000 członków. Bractwa te działały do 1950 r., kiedy obok wielu innych instytucji kościelnych zlikwidowano także bractwa trzeźwości ze względu na zaistniałe warunki polityczne.

W 1956 r. ważnym wydarzeniem były Jasnogórskie Śluby Narodu oraz Wielka Nowenna zakończona w 1966 r. Nowenna stała się także gorącym wołaniem o trzeźwość Narodu. Jej ósmy rok poświęcony był w sposób szczególny zobowiązaniom złożonym 26 VIII 1956, które mówiły o walce z wadami narodowymi, a zwłaszcza z pijaństwem. Jedną z form działalności Kościoła w tym względzie było powołanie w 1957 r. Krucjaty Trzeźwości, przemianowanej później na Krucjatę Wstrzemięźliwości, jako abstynenckiego ruchu na rzecz otrzeźwienia narodu polskiego. Po pierwszym roku swego istnienia Krucjata Wstrzemięźliwości liczyła ok. 30 tys. członków. 29 VIII 1960 nastąpiła likwidacja Krucjaty Wstrzemięźliwości przez władze państwowe. W ten sposób położono kres działalności prężnego ruchu na rzecz otrzeźwienia narodu polskiego.

W 1970 r. powołano Komisję Episkopatu Polski ds. Trzeźwości, której zadaniem było koordynowanie pracy trzeźwosciowej na terenie Polski. W 1997 r. utworzono Zespół ds. Apostołstwa Trzeźwości przy KEP, który przejął zadania Komisji ds. Trzeźwości. W diecezji za działalność trzeźwosciową odpo-

wiada diecezjalny referent trzeźwości, który powinien posiadać konsultę utworzoną z osób duchownych i świeckich. W poszczególnych parafiach pracą trzeźwościową kierują miejscowi duszpasterze pod kierownictwem proboszcza, z uwzględnieniem możliwości powołania parafialnej komisji świeckich wspierających program trzeźwości w parafii. Ogólne ramy d. t. zostały ujęte w *Wytycznych Episkopatu Polski dla kościelnej działalności trzeźwościowej*, przyjętych przez Episkopat Polski 17 VI 1959, a znowelizowanych 1 IV 1971 na 124. Konferencji Plenarnej Episkopatu Polski w Warszawie. Uzasadnieniem tej działalności jest troska o realizację życia w pełni ewangelicznego w myśl nauki Soboru Watykańskiego II. Według Wytycznych Episkopatu Polski celem kościelnej działalności trzeźwościowej jest wykorzenie nie pijaństwa i alkoholizmu oraz ugruntowanie cnoty trzeźwości w narodzie polskim w myśl propagowanej zasady „przez dobrowolną, całkowitą abstynencję wielu do trzeźwości stanowej i zawodowej wszystkich”.

2. Formy i metody pracy trzeźwościowej. D. t. realizowane jest w ramach duszpasterstwa zwyczajnego, jako integralny element duszpasterstwa parafialnego oraz w ramach duszpasterstwa nadzwyczajnego. Cel wyznaczony przez d. t. wskazuje jednocześnie na środki pomagające w przezwyciężaniu alkoholizmu, którymi są dobrowolna abstynencja oraz apostołska postawa w kształtowaniu opinii publicznej, ukazująca życie rodzinne i społeczne bez alkoholu.

D. t. powinno być prowadzone przede wszystkim w ramach duszpasterstwa zwyczajnego, albowiem formy d. t. dotyczą wszystkich ludzi. Istotnymi elementami duszpasterstwa zwyczajnego, które zmierza bezpośrednio do osiągnięcia celów Kościoła, są: przepowiadanie słowa Bożego, działalność liturgiczna oraz diakonijna. Poprzez pracę katechetyczną, kaznodziejską i sprawowanie sakramentu pokuty duszpasterz ma możliwość wychowywania dzieci, młodzieży i ludzi dorosłych do właściwej postawy wobec alkoholu i osób uzależnionych od napojów alkoholowych.

W każdym kościele parafialnym powinna być prowadzona Księga Trzeźwości, do której wpisyaliby się ci, którzy na całe życie lub tylko na jakiś okres, postanowili żyć w trzeźwości, nie używając żadnych napojów alkoholowych. Stanowią oni jednocześnie Parafialny Apostolat Trzeźwości, który wspiera duszpasterzy w pracy trzeźwościowej oraz aktywizuje inne grupy parafialne do tej działalności.

D. t. obok duszpasterstwa zwyczajnego do krzewienia idei trzeźwości wykorzystuje duszpasterstwo nadzwyczajne. Przez nadzwyczajne d. t. należy rozumieć akcję przeciwalkoholową o takim nasileniu i zakresie, aby mogła ona skutecznie przeciwdziałać klęsce alkoholizmu. W ciągu roku liturgicznego Kościół w Polsce podejmuje różne inicjatywy w tym zakresie. Najważniejsze cykliczne akcje d. t. związane są z adwentem, wielkim postem i miesiącem sierpniem. Możemy do nich zaliczyć Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, który przeprowadzany jest każdego roku na początku wielkiego postu. Mie-

siąc sierpień ogłaszany jest przez Episkopat Polski miesiącem rezygnacji z napojów alkoholowych z motywów patriotycznych. W ostatnich latach rozwinął się ruch pielgrzymkowy w intencji trzeźwości narodu. Powstają również nowe stowarzyszenia trzeźwościowe i abstynenckie, których celem jest krzewienie cnoty trzeźwości w narodzie oraz pomoc osobom uzależnionym i ich rodzinom.

3. Ruchy abstynenckie i trzeźwościowe w Polsce. Ruch abstynencki określany jest jako zorganizowane działanie ludzi zrzeszonych, związanych ideą osobistej rezygnacji z konsumpcji wszelkich napojów alkoholowych na rzecz realizowania tej idei w życiu osobistym oraz upowszechniania jej w społeczeństwie celem zwalczania społecznej klęski pijaństwa i alkoholizmu oraz ich skutków. W społeczeństwie polskim istotną rolę w apostołstwie trzeźwości spełnia Ruch Trzeźwości im. Świętego Maksymiliana Kolbego oraz Krucjata Wyzwolenia Człowieka. Głównie w ramach tych dwóch stowarzyszeń katolicy świeccy realizują swoje powołanie do apostołstwa na rzecz trzeźwości.

Ruch Trzeźwości im. Świętego Maksymiliana Kolbego został proklamowany 19 IX 1982, podczas Pierwszej Krajowej Pielgrzymki Trzeźwości. Stanowi on kontynuację bractw trzeźwości oraz licznych stowarzyszeń trzeźwościowych i abstynenckich, skutecznie przeciwstawiających się pijaństwu w XIX w. i w l. poł. XX w. Jest też formą realizacji Jasnogórskich Ślubów Narodu w zakresie troski o codzienne życie w trzeźwości Polaków. Główne zadania i cele tego ruchu zawierają się w sformułowaniu zaczerpniętym z *Wytycznych Episkopatu Polski dla kościelnej działalności trzeźwościowej*: „przez dobrowolną, całkowitą abstynencję wielu do trzeźwości stanowej i zawodowej wszystkich”. Troską tego ruchu jest praca nad podnoszeniem poziomu moralnego społeczeństwa przez krzewienie cnoty abstynencji i trzeźwości.

W ramach realizacji zadań Ruch Trzeźwości im. Świętego Maksymiliana Kolbego pragnie budzić szacunek dla godności człowieka i życia chrześcijańskiego przez propagowanie katolickich obyczajów oraz kształtowanie postaw i trzeźwych form współżycia między ludźmi, a także zdecydowane zwalczanie pijackich zwyczajów i innych uzależnień. Ruch zmierza do wykształcenia w umysłach wiernych i społeczeństwie zrozumienia negatywnych skutków alkoholizmu i wielkiej wartości abstynencji i trzeźwości.

8 VI 1979 w Nowym Targu podczas spotkania przedstawicieli Ruchu Światło-Życie z Janem Pawłem II została proklamowana Krucjata Wyzwolenia Człowieka, która jest maryjnym ruchem przeciwalkoholowym. Stoi ona na stanowisku całkowitej abstynencji od alkoholu i zmierza do tego, aby jak najwięcej ludzi w imię miłości do Niepokalanej nakłonić do decyzji całkowitej abstynencji od alkoholu. Krucjata Wyzwolenia Człowieka nie jest w sensie ścisłym organizacją ani stowarzyszeniem, ale programem działania wyrastającym z chrześcijańskiego poczucia odpowiedzialności oraz formą chrześcijańskiego świadectwa życia, działalności charytatywnej i apostołstwa. Podejmując problem walki z alkoholizmem oraz innymi zagrożeniami

i nałogami społecznymi. Krucjata Wyzwolenia Człowieka ujmuje go jako problem człowieka, którego trzeba ratować w jego godności i wyzwolić. Wyraz „krucjata” używany jest przenośnie dla oznaczenia akcji religijno-moralnej, której celem jest wyzwolenie człowieka z każdej niewoli, która nie pozwala mu żyć zgodnie ze swoją godnością i powołaniem.

4. Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu. Od wielu lat nad kształtowaniem postaw trzeźwościowych i abstynenckich w naszym narodzie pracuje Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu. Powołany został do istnienia 13 V 1968 z inspiracji Benignusa Sosnowskiego OFMCap. Inicjatywy podejmowane przez ten Ośrodek są jedną z form realizacji *Wytycznych Episkopatu Polski dla kościelnej działalności trzeźwościowej*. Zakroczymski Ośrodek czyni to przez swoją działalność profilaktyczną, polegającą na podwyższaniu poziomu wiedzy o alkoholu i alkoholizmie oraz kształtowaniu postaw preferujących trzeźwość i abstynencję. Dokonuje się to głównie podczas wszelkiego typu rekolekcji i kursów. Ośrodek przekazuje podczas kursorekolekcji prawdę o alkoholizmie w Polsce, uwzględniając osiągnięcia naukowe w tej dziedzinie. Ukazuje szkodliwy wpływ alkoholu na organizm ludzki, próbuje znaleźć przyczyny nadużywania alkoholu i opisuje skutki alkoholizmu. Jednocześnie stara się wypracować skuteczny program profilaktyczny i terapeutyczny dla osób uzależnionych i ich rodzin.

Podręcznik alkoholologii duszpasterskiej. Wwa-Lb-Kr 1963; Wytyczne Episkopatu Polski dla kościelnej działalności trzeźwościowej. AK 66: 1974 nr 394 s. 262-267; H. Korża. ABC wychowania trzeźwościowego. AK 66: 1974 nr 394 s. 173-200; Krucjata Wyzwolenia Człowieka czyli dzieło Niepokalanej Matki Kościoła, Podręcznik. Bmw. 1979; Antropologiczne kategorie trzeźwości. Red. K. Majdański. Wwa 1980; M. Hałaszkó, Duszpasterska akcja przeciwalkoholowa w Polsce w latach 1959-1980. Lb 1981 (mps BKU L); H. Brunner. Seelsorge mit Alkoholabhängigen. Mz 1990; Przystanie nadziei. Przewodnik dla duszpasterstwa trzeźwości. Red. M. Dziewiecki. Wwa 1993; B. T. Woronowicz. Alkoholowe vademecum dla każdego. Zakroczym 1993; Z. Kaniecki. Duszpasterstwo trzeźwości. W: Duszpasterstwo specjalne. Red. R. Kamiński, B. Drożdż. Lb 1998 s. 353-367; J. Kochański. Kapucyński apostołat trzeźwości. Zakroczym 2000; J. Kochański. Duszpasterstwo trzeźwości. W: Teologia pastoralna. Red. R. Kamiński. T. 2. Lb 2002 s. 378-392.

Ks. Janusz Kochański

* * *

Jolanta Mielczarek

O rozmowie, która pomaga *

Rozmowy, która pomaga oczekujemy często w sytuacji trudnej, problemowej od osób nam bliskich, od nauczycieli, wychowawców, księży, katechetów. Traktujemy ją wówczas jak lekarstwo, jako możliwość wygadania się,

* Na podstawie książki: K. Geldard, D. Geldard, *Rozmowa, która pomaga*, GWP, Gdańsk 2004.

próbę poszukania rozwiązań albo chociaż zobaczenia sprawy z innej perspektywy. Zdarza się także, że przyjmujemy ją jako dar, jako błogosławieństwo.

Aby rozmowa z drugim człowiekiem, będącym w potrzebie, mogła być mu pomocna trzeba najpierw odpowiedzieć sobie na pytanie czy ja chcę tej osoby wysłuchać, czy znajdę w sobie dość cierpliwości by wysłuchać do końca, czy znajdę dla tej osoby tyle czasu ile potrzeba i czy ten czas, w którym dana osoba się zgłasza, jest właśnie tym odpowiednim. Głównym bowiem zadaniem osoby chcącej pomóc jest słuchanie. Ważne, by to słuchanie było uważne, skoncentrowane na rozmówcy i aktywne. Każda bowiem osoba potrzebująca pomocy potrzebuje czuć się doceniona i zaakceptowana niezależnie od tego, co zrobiła. Będzie szukała w nas potwierdzenia tej akceptacji, stąd nie wolno nam zapomnieć o tym, że słuchając, wysyłamy subtelne informacje poprzez: kontakt wzrokowy, wyraz twarzy, bliskość fizyczną, postawę ciała, ton głosu, reakcje niewerbalne.

Kontakt wzrokowy jest kluczem do nawiązania nici porozumienia z drugim człowiekiem, ale przesadne wpatrywanie się w rozmówcę może go speszzyć, wprawić w zakłopotanie. Również unikanie spojrzenia w oczy nie jest dobrym rozwiązaniem, bo zostanie odebrane jako lekceważenie osoby i jej problemu. Najlepszym wydaje się rozwiązanie próbujące pogodzić obie skrajności, czyli utrzymywanie stałego kontaktu wzrokowego z chwilowymi przerwami na spuszczenie oczu.

Dopełnieniem kontaktu wzrokowego w nawiązywaniu porozumienia z rozmówcą jest wyraz twarzy. Im więcej łagodności, serdeczności, ciepła, zainteresowania rozmówcą i akceptacji dla jego osoby wyraża nasza twarz, tym lepiej. Dajemy w ten sposób dowód szacunku i chęci wysłuchania.

Bliskość fizyczna odgrywa ogromną rolę w powodzeniu rozmowy. Stopień tej bliskości jest sprawą indywidualną. Każdy sam określa, jaka odległość od drugiego człowieka jest dla niego bezpieczna. Warto więc zadbać o to, by rozmówca poczuł się w tej kwestii komfortowo i bezpiecznie, pamiętając o tym, że zbytnia bliskość może krępować, a nawet zagrażać, a zbytnia odległość może sprawić, że rozmówca pomyśli, iż nie jest słuchany. Uważna obserwacja drugiej osoby pomoże nam zachować odpowiedni dystans.

Postawa ciała osoby wspierającej stanowi istotną informację dla osoby, która przychodzi po pomoc. Nie jest dobrze, jeśli odbiega ona w sposób znaczący od postawy tego, którego chcemy wysłuchać. Warto zadbać o pewien stopień dopasowania obu postaw, na zasadzie: jeśli rozmówca stoi przed nami wyprostowany, my również wstajemy, jeśli siada wygodnie, my również siadamy. Pamiętać należy o tym, że dopasowanie w żadnym wypadku nie może oznaczać naśladowania i przedrzeźniania. Dotyczy to także tonu głosu. Dobrze jest czasem na początku rozmowy przybrać taki sam ton jak rozmówca, by uzyskać z nim lepszy kontakt. Zaletą dopasowywania w tym wypadku jest możliwość zmiany tonu głosu, natężenia oraz tempa wypowiedzi drugiej strony. Jeśli zwolnimy tempo rozmowy, ściszymy głos wywołamy podobną reakcję. Może się też zdarzyć, że zmiana sposobu mówienia rozmów-

cy nastąpi po tym, jak to my dostosujemy się do jego, na przykład, dość szybkiego tempa, wtedy on zapragnie zwolnić.

Nieocenione w budowaniu kontaktu z drugą osobą i okazaniu, że naprawdę jej słuchamy, są nasze reakcje niewerbalne, takie jak kiwanie lub potrząsanie głową albo skupiony wyraz twarzy. Czasem warto też dodać krótkie potwierdzenia typu: aha, mmmm, tak, rozumiem.

Rozmowa skoncentrowana na rozmówcy wymaga od nas także poinformowania go o tym, że rozumiemy to, co do nas mówi. W tym celu dobrze jest stosować odzwierciedlanie, które polega na uważnym słuchaniu treści wypowiedzi oraz obserwowaniu sposobu jej przekazywania. Odzwierciedlać możemy uczucia lub treść albo jedno i drugie razem, w zależności od sytuacji. Ważne, by odzwierciedlać swoimi słowami. Ilustracją tej techniki niech będzie przykład:

- zdanie wypowiedziane: „Mój syn od dawna już się ze mną nie kontaktuje. Myślałam, że się odezwie, bo w zeszłym tygodniu wysłałam mu pieniądze”.
- odzwierciedlenie uczuć: „Wydajesz się rozczarowana”
- odzwierciedlenie treści: „Oczekiwałaś jakiejś wiadomości od syna”.
- odzwierciedlenie uczucia i treści: „Jesteś rozczarowana, bo nie miałaś wiadomości od syna”.

Odzwierciedlanie oprócz tego, że daje informację rozmówcy, że jest słuchany i rozumiany, pomaga mu nawiązać głębszy kontakt z własnymi uczuciami oraz treścią wypowiedzi i zachęca do jej kontynuowania. Zadaniem osoby pomagającej jest pomóc uwolnić i nazwać uczucia. Tylko tyle i aż tyle. Uczuć nie oceniamy, nie krytykujemy, uczuciom nie zaprzeczamy, one po prostu są. Otwarte ich wyrażanie, zwłaszcza tych trudnych, bolesnych przynosi ulgę i poprawia samopoczucie. Czasem, zwłaszcza wtedy, gdy osoba, która przychodzi i płacze lub rozpacza, najlepszym sposobem pomocy i uwolnienia emocji jest słuchanie w milczeniu. Ta milcząca obecność przy drugim człowieku może mu pomóc odzyskać dobre samopoczucie.

Wyrazem naszego zaangażowania w rozmowę jest też pomaganie rozmówcy w koncentrowaniu się na zasadniczym problemie, na tym, co jest dla niego ważne, co w tej chwili wydaje się najważniejsze. Wszystkemu naraz nie da się naprawić, rozwiązać, czy zmienić. Pomocne jest tu oprócz odzwierciedlania, podsumowywanie najistotniejszych elementów wypowiedzi, zadawanie pytań, które pozwolą lepiej zrozumieć sytuację rozmówcy i problem, udzielanie informacji zwrotnych, które mogą pomóc rozmówcy skupić się na tym, co dla niego najważniejsze np. „Wydajesz się nieszczęśliwy, kiedy tak mówisz”.

Poszukiwanie rozwiązania problemu jest kolejnym etapem, który podejmujemy. Najważniejsze, by tego rozwiązania szukał sam potrzebujący i by było ono odpowiednie dla niego, by było adekwatne do jego umiejętności, możliwości i sytuacji życiowej, by uwzględniło poziom jego gotowości do zmierzenia się z sytuacją trudną. Rolą osoby słuchającej jest zachęcanie, by rozmówca zaczął tego rozwiązania poszukiwać. Czasem pomaga w tym

otwarta zachęta, a czasem poprzestawanie na aktywnym słuchaniu i odzwierciedlaniu, pomocne jest też zadawanie pytań, ułatwiających poszukiwanie rozwiązań albo zainspirowanie do poszukiwania różnych możliwości rozwiązań i przewidywania ich konsekwencji. Którąkolwiek strategię obierzemy, pamiętajmy, że „ludzie mają potencjalną zdolność rozwiązywania własnych problemów”. Wszystko, co trzeba zrobić, to pomóc im tę zdolność odkryć.

I jeszcze jedna uwaga na koniec. W każdej rozmowie, która ma pomóc drugiemu człowiekowi warto też obserwować siebie, przyglądać się emocjom, które się w nas pojawiają, myślom, które krążą po naszej głowie, ocenom, które formułujemy. Pamiętajmy, że wszystko to, co dzieje się w nas, odzwierciedlone zostanie w naszej postawie, ujawni na naszej twarzy i utrudni postrzeganie rozmówcy, a skutecznie pomagać możemy, tylko wtedy, gdy jesteśmy cierpliwi, akceptujący i otwarci na drugiego człowieka.

Jolanta Mielczarek

Dyrektorzy Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu

O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap.
dyrektor OAT w latach 1997-2006.
Obecnie Kustosz Sanktuarium
Matki Bożej Rywałdzkiej

O. Jan Karczewski OFM Cap.
dyrektor OAT od 2006 r.

Sierpniowy apel o wstrzeźliwość od napojów alkoholowych

Sierpień 2006

Kochani Bracia w kapłaństwie,
Drodzy Bracia i Siostry z Instytutów życia konsekrowanego,
Kochani Bracia i Siostry, Wszyscy Rodacy!

1. Kolejny raz kierujemy do Was serdeczny apel o powstrzymanie się od używania napojów alkoholowych w miesiącu sierpniu, bogatym w rocznice patriotyczne i jakże głęboko zrosniętym z licznymi świętami maryjnymi. Czego potwierdzeniem są wciąż rozwijające się pielgrzymki do lokalnych i ogólnopolskich sanktuariów, z Jasną Górą na czele.

Jest to miesiąc zwycięstwa nad bolszewicką nawałą i jest to miesiąc Jasnogórskich Ślubów Narodu, których 50-lecie w tym roku przeżywamy.

2. Dzisiejsze czytania Pisma Świętego zachęcają nas do takiej ofiary i do takiego gestu. Ukazują nam bowiem, jak Pan Bóg stara się pomagać człowiekowi w jego walce ze słabością, ze zniewoleniem. Pierwsze czytanie opisuje rozmnożenie chleba przez proroka Elizeusza. Ma ono odniesienie do pustynnej manny, którą Naród Wybrany mógł się pożywiać na swojej drodze z domu niewoli do miejsca przeznaczenia. To rozmnożenie ma swoje także odniesienie do cudu, o którym mówi dzisiejsza Ewangelia. Ten z kolei fakt ukazuje znaczenie wiary, dzięki której będziemy w stanie nie tylko zaspokoić głód naturalny, ale też dostrzec coś wspanialszego, a mianowicie nasze powołanie do życia w pełnej wolności od grzechów i nałogów.

Na tym właśnie polega sens i znaczenie wezwania św. Pawła, abyśmy „postępowali w sposób godny powołania”, w miłości, i w jedności „Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój”.

3. Pokój jest owocem wolności od zła. O tym wiele mogą powiedzieć nasze domy i zakłady pracy. Tam gdzie jest uczciwość, a zwłaszcza tam, gdzie jest trzeźwość łatwiej o solidną pracę, o dobrą atmosferę rodzinną, o wzajemną miłość. I z tego to względu w Jasnogórskich Ślubach Narodu, złożonych u stóp Czarnej Madonny 26 sierpnia przed 50 laty, pod nieobecność trzymanego przez władze w odosobnieniu Sługi Bożego Księdza Kardynała Stefana Wyszyńskiego, ale w oparciu o tekst przygotowany przez Niego w czasie uwięzienia, znajdujemy kolejny przejaw troski o naszą trzeźwość.

W uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej przybyło wtedy ponad milion Rodaków. Na Wały przyniesiono Wizerunek naszej Matki i Królowej. I z tego to miejsca popłynęły słowa ślubów: „Wielka Boga-Człowieka Matko!(...) oto my, Dzieci Narodu Polskiego i Twoje Dzieci (...), stajemy znów przed Tobą, pełni tych samych uczuć miłości, wierności i nadziei, jakie ożywiały ongiś Ojców naszych.” Nie mogło też zabraknąć podziękowania za dotychczasową opiekę. Ale również z mocą i szczerze przyobiecano: „oddajemy Tobie szczególnym aktem miłości każdy polski dom, każde polskie serce”. Zobowiązano się wreszcie: „... stoczyć pod Twoim sztandarem najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi. Przyrzekamy – rozlegało się na Wałach – wypowiedzieć walkę lenistwu i lekkomyślności, marnotrawstwu, pijaństwu i rozwiązłości”.

4. Wiemy, że tych wad jest dużo i trudno równocześnie i ze wszystkimi na raz walczyć. Zechciejmy więc w miesiącu sierpniu częściej niż zwykle przypominać sobie Jasnogórskie Śluby Narodu i złożone na Jasnej Górze przyrzeczenie walki z pijaństwem. Każda Polka i każdy Polak wie dobrze, czym jest ta plaga w życiu jednostek, rodzin i całego naszego Narodu! O tragicznych skutkach pijaństwa wyjątkowo dużo mogą powiedzieć nasze drogi! Nałóg ten daje o sobie znać również poza granicami! Bardzo też zniekształca wizerunek nasz w świecie!

Jest to jeden z najcięższych grzechów. W naszej rzeczywistości niesie on ze sobą wyjątkową truciznę i zagrożenie społeczne. Ze złem zaś nie ma żartów. Spróbujmy w tym miesiącu, w tym sierpniu, przekonać się, na co nas jeszcze stać. Porzućmy alkohol także i po to, aby wreszcie uświadomić sobie, ile ma uroków życie w trzeźwości i co to znaczy, być prawdziwie wolnym moralnie człowiekiem!

5. Serdecznie zachęcamy do szczerzej i gorącej modlitwy w intencji trzeźwości. Prośmy Matkę Bożą o pomoc, abyśmy przynajmniej w tym pokoleniu dochowali wierności przyrzeczeniom, złożonym przed pięćdziesięciu laty. Niech ten złoty jubileusz dodatkowo nas zachęci do całkowitej wstrzeźliwości od napojów alkoholowych.

W miesiącu sierpniu odbywają się liczne pielgrzymki. To podczas nich pamiętajmy o trzeźwości. W całej naszej Ojczyźnie na przestrzeni roku jest wiele takich pielgrzymek, które poświęcone są modłom o trzeźwość. W tej intencji ludzie pielgrzymują na Jasną Górę zawsze w trzecią niedzielę czerwca, do Niepokalanowa i do innych sanktuariów w różnych terminach. Jutro do trzeźwości pielgrzymka do Miejsca Piastowego, aby tam prosząc o wstawiennictwo bł. Bronisława Markiewicza, wielkiego apostoła trzeźwości – modlić się o ten dar dla całej naszej Ojczyzny.

6. Nawiązując kolejny raz do Jasnogórskich Ślubów Narodu powiedzmy sobie, już w tę niedzielę, że zrobimy wszystko, aby dochować wierności przyrzeczeniu i powstrzymamy się od alkoholu. A Ty, o Nasza Matko „przyjmij nasze przyrzeczenia, umocnij je w sercach naszych i złóż przed Oblicze Boga

w Trójcy Jedynej. W Twoje dłonie składamy naszą przeszłość i przyszłość, całe nasze życie narodowe i społeczne. Kościół Syna Twego i wszystko, co miłujemy w Bogu”. Amen.

Oddany w Panu –

Bp A. P. Dydycz
Przewodniczący Zespołu Apostolstwa Trzeźwości
przy Konferencji Episkopatu Polski

* * *

Drohiczyn, 28. XII. 06

DIECEZJA DROHICZYŃSKA

Szanowny Panie Premierze,

bardzo serdecznie pozdrawiam z Drohiczyna. A jednocześnie zwracam się z gorącą prośbą o pomoc w naszej pracy nad trzeźwością polskiego społeczeństwa. Jest ona obecnie wyjątkowo potrzebna, gdyż w ciągu ostatnich paru lat spożycie alkoholu gwałtownie wzrosło, co w jakiejś mierze wiąże się z obniżką cen na alkohol, jaka miała miejsce w roku 2002. Oczywiście, samymi cenami nie rozwiąże się wszystkiego. Niemniej jednak w okresie zubożenia społecznego tani alkohol łatwiej trafia do rąk ludzi biednych, a nawet bezrobotnych.

W opinii wielu ekspertów zajmujących się zdrowiem publicznym, jedną z najbardziej skutecznych metod wpływających na obniżenie spożycia alkoholu jest odpowiednia polityka podatkowa państwa. W załączeniu przekazuję wyniki ogólnopolskich badań ankietowych, zrealizowanych w tym roku, a które „bijana alarm”.

Zwracam się więc ponownie z uprzejmą prośbą o życzliwe potraktowanie tej kwestii. Nie ma przecież wątpliwości, że roztropne i skuteczne działanie Rządu na rzecz rozwiązywania problemów alkoholowych są jednym z kluczowych elementów polityki społecznej, ratując wiele rodzin, a zwłaszcza dzieci przed bolesnymi doświadczeniami.

Zespół Episkopatu Polski ds. Trzeźwości docenia trud i wysiłek, jaki podejmują w tym zakresie samorządy gminne oraz Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Z ufnością i nadzieją odnosimy się do działalności wielu organizacji pozarządowych i ruchów samopomocowych, które pomagają setkom tysięcy polskich rodzin, dotkniętych alkoholizmem.

Pomoc Rządu jest w tych pracach niezbędna. Myślę, że nasza prośba znajdzie zrozumienie także i z tego względu, że okres Bożego Narodzenia zachęca do większej troski o rodzinę.

Z góry dziękuję za życzliwe podejście do powyższej sprawy. Łączę wyrazy szacunku, pozdrowień i kolejnych życzeń Bożonarodzeniowych oraz Noworocznych.

Szczęść, Boże!

*Bp A. P. Dydycz
Biskup Drohiczyński
Przewodniczący Zespołu
Apostolstwa Trzeźwości*

Wielce Szanowny Pan
Kazimierz Marcinkiewicz
Premier Rządu RP
Warszawa

* * *

MINISTER ZDROWIA
Warszawa 2006 -01- 09
MZ-ZPP-078-2742-1 /001/SS/06

Jego Ekscelencja
Ks. Biskup Antoni Dydycz
Biskup Drohiczyński
Przewodniczący Zespołu
Apostolstwa Trzeźwości

Szanowny Księżu Biskupie,

Odpowiadając na pismo Jego Ekscelencji z dnia 28 grudnia 2005 roku. skierowane do Pana Kazimierza Marcinkiewicza – Premiera Rządu RP. a następnie według kompetencji do Ministra Zdrowia chciałbym przede wszystkim podziękować Jego Ekscelencji jak i całemu Zespołowi Episkopatu Polski ds. Trzeźwości za głęboką troskę w tej tak ważnej problematyce związanej z rozwiązywaniem problemów alkoholowych polskiego społeczeństwa. Działania całej administracji szczebla centralnego, wojewódzkiego, a także co szczególnie należy podkreślić, działania samorządów gminnych jakże dobrze obeznanych w problematyce miejscowej, skierowane są na aktywne przeciwdziałanie problemowi alkoholowemu naszego społeczeństwa. Istnieją dobre regulacje prawne, w roku obecnym obowiązują zaciebie nowy, kolejny już Narodowy Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na lata 2006-2010. Istnieją też ogromne rzesze ludzi skupionych w różnych organizacjach, stowarzyszeniach, kościołach, którzy swoim zaangażowaniem i pracą służą całej społeczności ludzi dotkniętych problemem alkoholowym, a więc nie tylko osobom uzależnionych czy nadużywającym alkoholu, ale zwłaszcza rodzinom, jakże często potrzebującym pomocy

i wsparcia. Pragnę tą drogą raz jeszcze wyrazić głębokie uznanie na rzecz Jego Ekscelencji za zaangażowanie Kościoła w te trudną sferę naszej rzeczywistości i zapewnić, że z głębokim zaangażowaniem będziemy czynić wszystko dla dobra naszego społeczeństwa i aby życie w trzeźwości było niezbędnym warunkiem moralnego i materialnego dobra naszego Narodu.

Z poważaniem;

z upoważnienia

*Ministra Zdrowia
Podsekretarz Stanu
Andrzej Wojtyła*

* * *

Zakroczym, dnia 21 lutego 2006 roku.

Szanowny Pan Premier
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej
Kazimierz Marcinkiewicz

Apel do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Zgromadzeni w dniach 20-21 lutego w Zakroczymiu 2006 r.: Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski – pod przewodnictwem biskupa Antoniego Pacyfika Dydcza oraz Diecezjalni i Zakonni Duszpasterze Trzeźwości wraz z przedstawicielami ruchów trzeźwościowych wyrażamy nadzieję na odnowę życia społecznego i moralnego w naszym kraju.

Narastający problem picia alkoholu przez młodzież a nawet dzieci, w tym dziewczęta skłania nas do skierowania na ręce Pana Premiera apelu o wzmożenie działań mających na celu troskę o prawidłowy rozwój dzieci i młodzieży poprzez:

- pohamowanie agresywnej, często zakamuflowanej reklamy alkoholu,
- zmniejszenie – zgodnie z wytycznymi WHO dla krajów Europy – o spożycia alkoholu,
- wykorzystanie instrumentów prawnych i ekonomicznych celem zmniejszenia sprzedaży alkoholu. Obniżka akcyzy na alkohol w 2002 roku spowodowała wzrost spożycia alkoholu o 30%.
- wspieranie pracy profilaktycznej,
- promowanie stylu życia bez alkoholu,
- podniesie do 21 lat wieku dostępności alkoholu.

Apelujemy o taką nowelizację ustawy o wychowaniu w trzeźwości, aby służyła wychowawczej pracy rodziny, szkoły i Kościoła. Nadzieje jakie pokłada społeczeństwo w przemianach społecznych muszą znaleźć przełożenie w aktywnej polityce rządu, który powinien bardziej dbać o dobro młodych obywateli niż interes producentów i sprzedawców alkoholu.

Z wyrazami szacunku –

*Bp Antoni Pacyfik Dydycz
Przewodniczący Zespołu Apostolstwa Trzeźwości
przy Konferencji Episkopatu Polski*

* * *

Warszawa, 2006-03-09

MINISTER ZDROWIA
MZ-ZPP-078-2742-2/121 /SS/06

Jego Ekszelencja
Ks. Biskup Antoni Dydycz
Biskup Drohiczyński
Przewodniczący Zespołu
Apostolstwa Trzeźwości

Ekscelencjo Ks. Biskupie,

Odpowiadając na skierowany przez Jego Ekscelencję.. Apel do Rządu Rzeczypospolitej Polskiej” z dnia 21 lutego 2006 roku adresowany do Pana Kazimierza Marcinkiewicza – Premiera Rządu RP, a następnie według kompetencji przekazany do Ministra Zdrowia, chciałbym przede wszystkim podziękować Jego Ekscelencji jak i całemu Zespołowi Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski, w tym Diecezjalnym i Zakonnym Duszpasterzom Trzeźwości wraz z przedstawicielami ruchów trzeźwosciowych za podjętą inicjatywę zmierzającą do ograniczania spożycia napojów alkoholowych jak i promowanie stylu życia bez alkoholu.

Pragnę zapewnić, że między innymi na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 20 grudnia 2005 roku została podjęta decyzja zobowiązująca Ministra Zdrowia do przeanalizowania z Ministrem Finansów i Ministrem Gospodarki możliwości zmian stawek podatku akcyzowego na napoje alkoholowe. Resorty zaangażowane w powyższe działania analizują obecnie następujące zagadnienia:

- jednorazowego podniesienia stawki podatku akcyzowego od wyrobów" spirytusowych o ok. 10% oraz wprowadzania „kroczącego”, kilkuprocentowego podnoszenia akcyzy od wyrobów spirytusowych w ciągu najbliższych kilku lat;
- zróżnicowania stawek podatku akcyzowego od piwa i wina w oparciu o zasadę uwzględniającą zawartość procentową alkoholu w wyżej wymienionych napojach; oznacza to, iż inna mogłaby być akcyza na słabe piwa zawierające np. do 2,5% alkoholu, nieco wyższa na piwa mocniejsze o zawartości np. powyżej 6% alkoholu, a jeszcze wyższa na piwa, w których zawartość procentowa alkoholu przekracza 10%;

– zróżnicowania stawek podatkowych w przypadku win, podnosząc o kilka procent wysokość akcyzy na tzw. tanie wina owocowe i jednocześnie obniżając stawkę tego podatku dla win gronowych.

Kolejne działania odnoszące się do poszczególnych propozycji zmian legislacyjnych do ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi są zaplanowane tak, aby w bieżącym roku można było dokonać przeglądu przepisów omawianej ustawy pod kątem ewentualnej jej nowelizacji, aby służyła dobru naszego społeczeństwa.

Nadal wyrażam głębokie uznanie na rzecz Jego Ekscelencji za zaangażowanie Kościoła w tę trudną i odpowiedzialną sferę naszej rzeczywistości dotyczącą odnowy życia społecznego i moralnego w naszym kraju.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia

*MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU
Andrzej Wojtyła*

Otrzymują:

Do wiadomości:

Sekretariat Prezesa Rady Ministrów

Dot.: SKM-222-30 (1)/06/MG

* * *

230025 GRODNO-BELARUS
ul. K. Marksa 4
Tel. 74-00-70; 74-00-73
Fax (00375152) 75-64-55

Grodno, dnia 22.09.2006 roku

Nr 1272/B/2006

EPISCOPUS GRODNIENSIS

Ekscelencja
Najdostojniejszy Ksiądz Biskup
Dr Antoni DYDYCZ
Biskup Drohiczyński
Delegat KEP ds Duszpasterstwa Trzeźwościowego

Ekscelencjo,

Najdostojniejszy i Drogi Księżu Biskupie!

Na ręce Księdza Biskupa składam wyrazy wdzięczności Kościołowi i Kaptłanom w Polsce:

Za ogromne umocnienie i wsparcie dzieła trzeźwości wśród katolików w całym społeczeństwie.

Za ukazanie wielorakich sposobów pracy trzeźwościowej takich jak: rekolekcje dla wiernych, dni skupienia dla kapłanów i kleryków.

Za możliwość formacji kleryków w Centrum Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu.

Za osobiste – bezinteresowne świadectwo wielu kapłanów i świeckich z Polski wspomagających tutejsze duszpasterstwo trzeźwości już od 10 lat.

Jesteśmy pełni wdzięczności, że wobec tak ważnych i bolesnych wyzwań stawianych Kościołowi w naszym kraju przez dramat alkoholizmu, w naszej trosce o człowieka nie czujemy się osamotnieni. Dotychczasowa współpraca na tym polu, już przyniosła wymierne owoce i jesteśmy pełni nadziei, że będą one jeszcze większe.

Dziękujemy za świadectwo wiary i ewangelicznej troski o każdego człowieka uwikłanego w ciemną uzależnienia.

Jestem głęboko przekonany, że nasza współpraca nie tylko będzie ratunkiem dla wielu zagubionych owieczek, ale i świadectwem jedności Kościoła Chrystusowego ogarniającego ludy i narody.

Z Chrystusowym pozdrowieniem i zapewnieniem o wdzięcznej pamięci modlitewnej –

*Bp Alexander Kaszkiewicz
Biskup Grodzieński*

* * *

WICEWOJEWODA LUBUSKI

Ireneusz Madej

„Gdyby ludzie opanowali prostą sztukę życia,
wiedzieliby, że każdy urodził się po to, by dawać:
tylko ci którzy pragną dawać,
prawdziwie nauczyli się żyć!”

Pauline Barrett

J. E. Ks. Biskup Antoni Dydcz
Czcigodny ks. Henryk Grządko
Duszpasterz Diecezjalny ds. trzeźwości
Pan Augustyn Wiernicki
Przewodniczący Stowarzyszenia
Pomocy Bliźniemu
im, Brata Krystyna
w Gorzowie Wlkp.

Sentencją o potrzebie pomocy bliźniemu w przezwyciężaniu Jego słabości w doczesnym życiu – na ręce J. E. Ks. Biskupa, ks. Duszpasterza i Przewodniczącego Stowarzyszenia Brata Krystyna składam z głębi serca płynące podziękowania za organizację Jesiennej Sesji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości.

Ten jakże ważny społeczny i duchowy problem dotyczący wielu ludzi, który podejmuje Kościół poprzez Duszpasterstwa w Polsce zasługuje na wielki szacunek oraz wdzięczność zarówno władz rządowych jak i samorządowych.

To dzięki temu ruchowi wielu obywateli – braci i siostr z polskich parafii wyzwoliło się z nałogu i w otoczeniu rodziny oraz Kościoła stali się czułymi ojcami, matkami swych dzieci oraz prawdziwymi chrześcijanami.

Życząc Zespołowi Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski oraz gorzowskim społecznikom i wolontariuszom wielu sukcesów w realizacji tego wyzwania – w imieniu Wojewody Lubuskiego i własnym raz jeszcze dziękuję.

Bóg zapłać!

Ireneusz Madej

Gorzów Wlkp. 27 września 2006 roku

* * *

Wypowiedź Przedstawiciela Lubuskiego Kuratorium Oświaty w Gorzowie Wielkopolskim podczas Jesiennej Sesji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski, która odbyła się w Rokitnie oraz m. Długie na terenie diecezji zielonogórskogorzowskiej we wrześniu 2006 r.

Podstawowym aktem prawnym nakładającym na administrację rządową i samorządową obowiązek podejmowania działań zmierzających do ograniczania spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania, inicjowania i wspierania przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów, działania na rzecz trzeźwości w miejscu pracy, przeciwdziałania powstawaniu i usuwaniu następstw nadużywania alkoholu, a także wspierania działalności w tym zakresie organizacji społecznych i zakładów pracy jest Ustawa z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi.

Ustawie towarzyszą także: Ustawa z dnia 26 października 1981r. o przeciwdziałaniu narkomanii, Ustawa z dnia 13 czerwca 2004r. o zatrudnianiu socjalnym. Narodowy Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Rekomendacje Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracja społeczna osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań własnych gminy. Działania podejmowane przez sa-

morządy ujęte są w programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, są bardziej ukierunkowane na profilaktykę i terapię uzależnień. Profilaktyczna działalność informacyjna kierowana jest do osób dorosłych, pośrednio i bezpośrednio także do dzieci i młodzieży.

Od 2002r. we wszystkich typach szkół realizowany jest szkolny program profilaktyki, w ramach którego realizowane są programy profilaktyczne akceptowane przez MEN, programy instytucji zajmujących się działaniami profilaktycznymi i terapią uzależnień lub programy własne pedagoga szkolnego. W ramach realizacji programów profilaktycznych szkoły podejmują liczne działania zapobiegające agresji, przemocy i zjawiskom patologii społecznej, a także działania kształtujące umiejętności pożądaných zachowań w sytuacjach konfliktowych. Ponadto prowadzone są przez specjalistów stosowne zajęcia z nauczycielami i rodzicami uczniów (treningi umiejętności społecznych, postaw asertywnych, socjoterapia). Podczas realizacji programów profilaktycznych stosowane są różnorodne metody (pracami małych grupach, miniwykład, „burza mózgów”, odgrywanie ról, zajęcia plastyczne, debaty, projekcje filmów, konkursy).

Działania profilaktyczne prowadzą także pracownicy poradni psychologiczno-pedagogicznych województwa lubuskiego obejmując nimi uczniów, nauczycieli i rodziców.

Profilaktyką i terapią zajmują się także towarzystwa, stowarzyszenia, organizacje pozarządowe,

Szkoły, w ramach realizacji programów profilaktycznych współpracują z wieloma z nich,

Wskutek wdrażania od 2004r. programu modułowego w ramach Krajowego Programu Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przystępczości wśród Dzieci i Młodzieży pod nazwą „Procedury postępowania nauczycieli i metody współpracy szkół z policją w sytuacjach zagrożenia dzieci oraz młodzieży przystępczością i demoralizacją, w szczególności narkomanią, alkoholizmem i prostytutką”. Kuratorium Oświaty upowszechniło ww. procedury w lubuskich szkołach. Stanowią one bazę wyjściową do opracowania stosownych procedur na potrzeby każdej szkoły – zależnie od wieku uczniów i warunków środowiskowych, w jakich funkcjonuje szkoła.

Szkoły współpracują z Policją, Samorządami, Stowarzyszeniem „Trzeźwość”, Ośrodkiem Terapii Uzależnień, Polskim Towarzystwem Zapobiegania Narkomanii, poradniami psychologiczno-pedagogicznymi, pracownikami służby zdrowia. Wojewódzką Stacją Sanitarno-Epidemiologiczną w Gorzowie Wlkp.

W szkołach, zwłaszcza w gimnazjach i ponadgimnazjalnych prowadzone są sondaże, badania ankietowe dotyczące kontaktu młodzieży m.in. z narkotykami, alkoholem. Ostatnie badania w gorzowskich szkołach były prowadzone w maju i czerwcu 2005r.

Wyniki raportu ujawniły, że nie ma szkoły wolnej od narkotyków i kontaktów z alkoholem (jednorazowym, okazjonalnym i regularnym).

Kontakt regularny z alkoholem niskoprocentowym i mocnym mają chłopcy w szkołach ponadgimnazjalnych i w gimnazjach (21,5% i 15,0% uczniów badanych szkół). W kontakcie okazjonalnym z alkoholem (niskoprocentowym, mocnym) czołowe miejsce zarówno w gimnazjum i w szkołach ponadgimnazjalnych zajmują dziewczęta (46,5% i 63,7% dziewcząt w badanych szkołach).

Były one też pewną diagnozą środowisk szkolnych i podstawą podjęcia stosownych działań. opracowania i realizacji programów profilaktycznych m. in. takich jak: „Program 7-kroków-II Elementarz”, „Poznaję problemy współczesnego świata”, „Noe”-część I i II, „Pomost między dzieciństwem a dorosłością” (program dla gimnazjum), „Przeciwdziałanie uzależnieniom”, „Alkohol kradnie wolność”, „Debata”, „Tak czy Nie”, „Śnieżna kula”, „Dziękuję, nie piję” i inne.

* * *

O TRZEWOŚĆ, PANI, CIĘ PROSIMY

(Kazanie Bpa Antoniego Dydyca w Sanktuarium Matki Bożej Rokitniańskiej, 23. IX. 06)

Czytania: Prz 3, 27-35; Łk8, 16-18.

Czcigodni Księża i Katolicy świeccy,
Działacze trzeźwościowi,
Drodzy Bracia i Siostry!

1. „*Nikt nie zapala lampy i nie przykrywa jej garncem ani nie stawia pod łóżkiem...*” Pamiętamy dobrze te słowa Pana Jezusa. Stały się one swego rodzaju przysłowiem, które często ma swój udział w formacji osobowej człowieka. Światło winno oświecać, a więc ułatwiać poznanie osób i rzeczy, dostrzeżenie drogi. Światło jest niezbędne w pracy i w rozrywce.

Wszyscy powinni widzieć, dzięki światłu, dokąd wchodzą lub podążają; z kim się spotykają. Bez światła nie poznamy codziennej prawdy, prawdy o nas samych i o naszym otoczeniu.

Dziwnie w tym kontekście brzmi zakończenie dzisiejszego fragmentu z Ewangelii. „*Uważajcie więc, jak słuchacie. Bo kto ma, temu będzie dane; a kto nie ma, temu zabiorą i to, co mu się wydaje, że ma*”. Wielkie tu znajdujemy nagromadzenie myśli. Są one wszakże dalszym ciągiem tego, co Pan Jezus powiedział wcześniej. Mamy więc słuchać w świetle, czyli zdając sobie sprawę z tego, kogo słuchamy. Inaczej przecież można stracić to, co się wydaje, że do nas należy, chociażby dobre imię, nasz honor, a nawet pracę. Przypatrzmy się sprawom lustracji. Może być ktoś całkowicie niewinny, ale brakowało mu światła w ocenie osoby i teraz musi się tłumaczyć z tego, że z kimś rozmawiał. Sama rozmowa może okazać się groźna. To nic, że jest to odległe od ducha Ewangelii, ale w codziennej praktyce życiowej zapominać o tym nie możemy.

2. Światła potrzebujemy i to szczególnie w naszych czasach. Świat współczesny robi wszystko, aby nam pomieścić drogi, zaśmiecić obyczaje, zabrudzić zabawę i rozrywkę. Wiemy dobrze o tym my tu zebrani. Wiedzą rodzice i nauczyciele. Sądzę, że wiedzą o tym także i ci, którzy robią wszystko, aby pozbawić nas dostępu do światła sumienia. Oni boją się tego światła.

I tragedii jest coraz więcej. Cierpią z tego powodu najmocniej dzieci i młodzież. Czy możemy na to zamykać oczy? Nie wypada nam, jak małym dzieciom paplać się w błocie, licząc na takie lub inne „luzy” uciekając od głosu sumienia.

Takie sytuacje miał na myśli Jan Paweł II, gdy mówił: *„W czasie, gdy wielu współczesnych ludzi boleśnie doświadcza przemocy, boi się jutra i z niepokojem zadaje sobie pytanie o sens życia, chrześcijanie muszą być bardziej niż kiedykolwiek żarliwymi i dynamicznymi świadkami nadziei, którą żyją. Niech młodzi nie lękają się poddać działaniu Chrystusa, niech znajdują w Jego słowie energię, która pomoże im budować życie wewnętrzne i poprowadzi na spotkanie z braćmi, aby wspólnie z nimi budować nowy świat na fundamencie wzajemnej miłości i przebaczenia. Każdemu z nich mówię z mocą: tam gdzie żyjecie, w rodzinach, szkołach, miejscach pracy i rozrywki, bądźcie zawsze sługami Ewangelii nadziei!”* (Przesłanie na Europejskie spotkanie Młodych).

3. Wdzięczni jesteśmy Janowi Pawłowi II za to, że tak często wychodził naprzeciw różnym trudnościom, z jakimi spotykamy się na ziemi, że pamiętał zwłaszcza o młodzieży. Ale to, co mówił Pan Jezus o roli światła, w kontekście współczesnych doświadczeń, w łączności z nauczaniem papieskim – ma swoje odniesienie i to wyraźne do tego, co nas tutaj dzisiaj, w domu naszej Matki gromadzi, do spraw trzeźwości naszego społeczeństwa.

Wróg człowieka, niezależnie od tego, kto nim jest: szatan, ktoś przewrotny, czy nawet każdy z nas grożąc sobie samemu; niezależnie od tego, zawsze wróg człowieka zabiega najpierw o to, aby nas pozbawić światła, światła rozumu, światła sumienia i światła materialnego. Wtedy bowiem człowiek łatwiej się poddaje, częściej się myli i trudniej stawia opór.

W obecnej dobie nie trzeba czekać na zaćmienie słońca. Można i to wyjątkowo skutecznie zaciemnić życie ludzkie przez środki komunikacji społecznej. My przecież sami słuchając różnych dyskusji, jesteśmy zdumieni, że to, co nie śniło się dobrym filozofom, zdarza się obecnie, gdy są tacy dziennikarze, którzy potrafią czarne przedstawić jako białe!

Najgorsze jest jednak to, że tymi talentami posługują się głównie w odniesieniu do najmłodszych, w nawiązaniu do moralności, do obyczajów. Ta szczególnie grupa ludzi ich denerwuje, że jeszcze jest czysta, trzeźwa. Moralność zaś jest największym wrogiem współczesnych ciemności, ciemnych interesów przede wszystkim.

Ciemność powiększa się wraz z ze wzrostem uzależnienia.

4. Mamy nieść światło. Ale jak to robić przy tak wielkich środkach, którymi dysponują zwolennicy ciemności? W poszukiwaniu odpowiedzi, naj-

pierw przypomnijmy sobie, że jesteśmy w domu Matki. To od Niej uczył się Karol Wojtyła, jak dzielić się światłem z ludźmi. To do Niej odwoływał się stale Sługa Boży Stefan Kardynał Wyszyński. W jego życiu był taki czas, kiedy mógł pomyśleć sobie, że ciemności zapanowały nade mną. Jestem sam w rękach przesładowców. Nie ma przy mnie nikogo bliskiego. Ale on tak nie pomyślał, bo wiedział, że jest przy nim Ona, Poczieszcicielka Strapionych, zawsze śpiesząca z pomocą. I dlatego mógł opracować tekst Jasnogórskich Ślubów Narodu. To już nie były śluby króla. Prymas Tysiąclecia zaprasza cały Naród, aby poczuł się suwerenem, znajdując się w niewoli politycznej, aby sam we własnym imieniu złożył śluby. I Naród to zaproszenie przyjął. Poczul się wolny. Przy Matce! Mój Boże, gdyby każde dziecko w Polsce mogło poczuć się wolne przy matce. Gdyby każda matka miała w sobie miłość macierzyńską na miarę potrzeb dziecka!? Łatwiej byłoby nam dzisiaj uwalniać nasze społeczeństwo od zniewolenia, od pijaństwa, narkotyków i wielu innych straszliwych pułapek, w które po ciemku wpadamy.

Starając się więc uwolnić nasz Naród – z każdej niewoli, a zwłaszcza z niewoli alkoholowej i narkotykowej dajmy mu jak najwięcej światła. Głośmy coraz odważniej Ewangelię, ukazujmy Królestwo Niebieskie jako najpiękniejszą perspektywę. Niech nasze życie rodzinne korzysta jak najwięcej ze światła Bożych zasad. Niech nasi rodzice i wychowawcy coraz chętniej działają z miłości, na wzór Matki i Wychowawczyni, której obraz znajduje się w każdym polskim domu.

My kapłani róbmy wszystko, aby każde spotkanie z Bogiem, na modlitwach, w czasie każdej praktyki religijnej, a zwłaszcza podczas uczestnictwa w Sakramentach świętych, w Eucharystii – było równoznaczne z odkrywaniem Bożego światła, było wydarzeniem, było przechodzeniem z ciemności do światła.

5. Te wszystkie myśli znajdujemy, chociaż inaczej ujęte, ale znajdujemy je w Jasnogórskich Ślubach Narodu. Mówi o tym już sam początek: „*Wielka Boga - Człowieka Matko! Bogurodzico Dziewico, Bogiem sławiona Maryjo! Toż samo wschodzące słońce, potem słyszymy: „Królowo świata i Polski Królowo [...] Wzywamy pokornie Twojej pomocy i miłosierdzia w walce o dochowanie wierności Bogu, Krzyżowi i Ewangelii, Kościołowi świętemu, którego tak samo opluwano wtedy, jak i dzisiaj - i jego Pasterzom, Ojczyźnie naszej świętej. Chrześcijańskiej Przedniej Straży, [...]”*. Bez szczególnego światła nikt z nas nie napisałby czegoś podobnego i nikt z nas nie miałby odwagi szczerze je wypowiedzieć.

Ale zostały napisane. I wielka rzesza naszych ojców i matek, żyjących w ciągłym lęku, ta wielka rzesza potrafiła mimo zakazu wypożyczania autobusów, mimo zmniejszania liczby pociągów, mimo nie najlepszej informacji, a za to perfidnej dezinformacji, ta wielka rzesza przedarła się ku światłu! I to światło przyniosło wiele zmian na lepsze.

W tym świetle ślubowano wówczas stać w obronie życia, walczyć o świętość rodziny, postępowanie zgodne z Bożymi przykazaniem, o życie w łasce uświęcającej, pamiętać o godności kobiety, należycie wychowywać dzieci

i młodzież, broniąc je „przed bezbożnictwem i zepsuciem”. Przyrzekano także sprawiedliwość, zgodę i pokój, wolność od nienawiści, przemocy i wyzysku. Nie zabrakło wezwania do wzajemnej miłości, aby wśród nas „nie było głodnych, bezdomnych i płaczących”.

Szczególny jednak nacisk został położony na sprawy moralne. To tutaj słyszymy prośbę: *„Zwycięska Pani Jasnogórska! Przyrzekamy stoczyć pod Twoim sztandarem najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi. Przyrzekamy wypowiedzieć walkę lenistwu i lekkomyślności, marnotrawstwu, pijaństwu i rozwiązłości. Przyrzekamy zdobyć cnoty – wierności! sumiennosci, pracowitości i oszczędności, wyrzeczenia się siebie i wzajemnego poszanowania, miłości i sprawiedliwości społecznej”*.

I to wszystko kierujemy do Zwycięskiej Pani Jasnogórskiej. Jest Ona taką. Sama jednak nie zwycięża, Jej przecież takie zwycięstwo jest zbędne. Ona chce zwyciężać w nas. Razem z nami.

Ona czeka na ks. Kordeckiego i na Tadeusza Kościuszkę, na Adama Mickiewicza i Henryka Sienkiewicza. Ona czeka na każde nasze serce i umysł. Na każdego dziennikarza i polityka, na rodziców i nauczycieli. Ona czeka na dzieci i młodzież.

Módlmy się i błagajmy, aby nasz Naród wreszcie zrozumiał, że czas najwyższy, aby skończyć z budowaniem naszej przyszłości na piasku. Zabierzmy się do budowy domu polskiego na skale, na skale zasad, abyśmy lepiej mogli korzystać ze światła, Bożego światła.

6. Jakże mądre są słowa z Księgi Przysłów. Nie należy odkładać tego, co dobre, na jutro. Nie ma sensu spiskować przeciw bliźniemu, żonie czy mężowi. Pan Bóg błogosławi *„mieszkanie uczciwych”*. To najlepszy dla nas jest znak mimo, że wśród nas wielu nieuczciwych, którzy są gotowi z krzywdą dzieci i młodych budować swoje fortuny. Oni deprawują serca i umysły, którym tak bardzo zależy na zniewoleniu woli człowieka. Wtedy bowiem zapada ciemność. Jednym z imion ciemności, jak słyszeliśmy w Rocie ślubowań – jest pijaństwo.

Czy potrafimy to zrozumieć? Czy znajdzie się nas wystarczająco dużo, aby obronić w naszych czasach Jasną Górę trzeźwości? Matko Najświętsza, o to Cię dzisiaj prosimy, w tym świętym miejscu, przymnóż nam sił i uproś u swego Syna Jezusa Chrystusa, aby przysłał nam ludzi!

Spraw, aby serca naszych Rodaków otwały się na światło Ewangelii, abyśmy w końcu byli w stanie trzeźwo wszystko oceniać, trzeźwo wybierać ludzi i prawa, trzeźwo żyć, trzeźwo wychowywać, trzeźwo radować się Twoją obecnością wśród nas! Amen.

*Antoni P. Dydycz
Biskup Drohiczyński*

* * *

ODNOWIENIE TRZEŹWOŚCIOWYCH ŚLUBOWAŃ JASNOGÓRSKICH

Dokonane przez biskupa Antoniego P. Dydycza
w Sanktuarium Matki Bożej o trzeźwość zatroskanej w Rokitnie

W 1956 roku na Jasnej Górze, a potem we wszystkich polskich parafiach ślubowaliśmy Niepokalanej tymi słowami:

„Zwycięska Pani Jasnogórska! Przrzekamy stoczyć pod Twoim sztandarem najświętszy i najcięższy bój z naszymi wadami. Przrzekamy wypowiedzieć walkę lenistwu i lekkomyślności, marnotrawstwu, pijaństwu i rozwiązłości. Przrzekamy zdobywać cnoty: wierności i sumiennosci, pracowitości i oszczędności, wyrzeczenia się siebie i wzajemnego poszanowania, miłości i sprawiedliwości społecznej.”

Cały wierzący lud polski wtedy odpowiedział: „KRÓLOWO POLSKI, PRZRRZEKAMY!”.

Od tego czasu upłynęło 50 lat. Alkoholizm i publiczne pijaństwo, brak trzeźwości w życiu rodzinnym i osobistym, w zakładach pracy i biurach, nietrzeźwość na wsi i w mieście, w życiu ludzi dorosłych – a nawet dzieci i młodzieży – NADAL NAS NĘKAJĄ. I dzisiaj zwracamy się po ratunek do Jasnogórskiej Pani.

Prymas Tysiąclecia – Ks. Kardynał Stefan Wyszyński uczył nas, że: *„Mamy w Ojczyźnie naszej błogosławione doświadczenia dziejowe, które nakazują nam ufać i we wszystkim zawierzać Matce Chrystusowej, Matce Kościoła i Królowej naszego Narodu”*.

Właśnie dziś raz jeszcze, tu w Rokitnie, w Sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej, zawierzamy Maryi apostołstwo trzeźwości i sami osobiście, w duchu głębokiej wiary odnawiamy nasze Jasnogórskie Ślubowania w trzeźwościowym zakresie.

Odnawiamy Śluby Jasnogórskie w trzeźwościowym zakresie w obecności członków Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski.

Odnawiamy Śluby Jasnogórskie w trzeźwościowym zakresie w obecności Diecezjalnych Duszpasterzy Trzeźwości z całej Polski

Odnawiamy Śluby Jasnogórskie w trzeźwościowym zakresie w obecności duszpasterzy trzeźwości oraz świeckich apostołów trzeźwości z całej Polski

Odnawiamy Śluby Jasnogórskie w trzeźwościowym zakresie w obecności Biskupa Pawła Sochy w duchowej łączności z Biskupem Adamem [Dyczkowskim] Biskupem zielonogórskogorzowskim..

BRACIA I SIOSTRY!

w tej ważnej, podniosłej chwili pytam Was:

Kapłan: Czy przrzekacie w życiu codziennym w dalszym ciągu solidnie wypełniać Jasnogórskie Śluby Narodu?

Wierni: Królowo Polski, przrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie w duchu uczczenia Boga i Jego przebłagania za nasze grzechy oraz w duchu maryjnej służby bliźnim i w trosce o własne zbawienie zachowywać w życiu osobistym trzeźwość, a kto tylko może lub powinien - także i abstynencję od napojów alkoholowych?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie osobiście i wspólnymi siłami walczyć na różne sposoby z pijaństwem publicznym oraz z rozpijaniem dzieci i młodzieży?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie nikogo nie zmuszać i nie namawiać do picia alkoholu?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie religijne uroczystości obchodzić bez alkoholu?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Drodzy rodzice, czy przyrzekacie nie używać alkoholu w latach rodzicielstwa i wychowywać swoje dzieci w trzeźwości i abstynencji?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie szacunek i uznanie dla niepijących alkoholu i niepalących tytoniu oraz troskę o to, aby na waszych przyjęciach były napoje bezalkoholowe?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Czy przyrzekacie w czasie pracy nie używać alkoholu?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Drodzy kierowcy, czy przyrzekacie przed i w czasie jazdy nie używać żadnego napoju alkoholowego?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Bracia i Siostry, Rodzice i Wychowawcy: Czy przyrzekacie, aby dzieci i młodzież - począwszy co najmniej od Pierwszej Komunii św. - wychowywać w praktykowaniu cnoty abstynencji od alkoholu i nikotyny dając w tym względzie również dobry przykład własny?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

Kapłan: Kochana młodzieży czy przyrzekasz w kwiecie swego młodzięczego życia nie używać żadnych napojów alkoholowych, nikotyny i narkotyków?

Wierni: Królowo Polski, przyrzekamy!

BRACIA I SIOSTRY!

Świadomi jesteśmy przestrogi św. Piotra: "Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu"

Naszą apostolską pracą odpowiadamy na prośbę naszego Rodaka Jana Pawła II, który z Watykanu 3 maja 1979 roku tak powiedział:

„Nie przestajemy prosić, ażeby Maryja zwyciężała w polskich sercach. Żeby to zwycięstwo było zwycięstwem wiary, nadziei i miłości. Żeby to zwycięstwo było zwycięstwem dobra, uczciwości, szlachetności i trzeźwości”.

Świadomie i dobrowolnie mocą Maryi służyć będziemy Bogu i Ojczyźnie. Tak nam dopomóż Panie Boże Wszechmogący w Trójcy Jedyny i Wszyscy święci. Amen.

* * *

Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski

Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski zebrany pod przewodnictwem **J. E. Ks. Biskupa dra Antoniego Pacyfika Dydycza** w Sanktuarium Matki Bożej w Rokitnie na Sesji Duszpasterstwa Trzeźwości, ze czcią i wdzięcznością **potwierdza i uznaje niezwykle łaski**, jakie otrzymują w tym miejscu modlący się o wyzwolenie z uzależnień oraz osoby poświęcające się dla trzeźwości swojej i innych. Łaski te, to przede wszystkim: powrót do trwałej trzeźwości po wielu latach nałogowego picia, powrót do zgody w rodzinach po skłóceniach spowodowanych nadużywaniem alkoholu, powrót do wiary i praktyk religijnych, przywrócenie zdrowia psychicznego i fizycznego. Zewnętrznymi znakami udzielanych za przyczyną Pani Rokitniańskiej łask są: częste Rekolekcje Trzeźwości z licznym udziałem wiernych, Pielgrzymki i Nabożeństwa w intencji trzeźwości, prężna działalność ruchu trzeźwości związanego z Rokitnem, inicjatywy trzeźwościowe w Polsce i Zagranicą – będące owocem spotkań modlitewnych w tutejszym Sanktuarium.

Na ręce Duszpasterzy Sanktuarium Rokitniańskiego **składa podziękowania i gratulacje** wszystkim osobom duchownym i świeckim poświęcającym się na rzecz trzeźwości przez Matkę Bożą.

Wyraża życzenie, aby Najświętsza Panna w Rokitnie odbierała jeszcze większą cześć jako Matka o Trzeźwość Zatraskana.

Niech będzie to miejsce modlitwy, odnowy moralnej i realizacji Ślubów Jasnogórskich zobowiązujących do walki z pijaństwem.

Niech kapłani i wierni świeccy jednoczą się tutaj w pracy nad trzeźwością w Polsce i poza jej granicami. Natchnieni przez Matkę Najświętszą i ufając w Bożą pomoc, niech się nie boją tworzyć programów odnowy, gromadzić niezbędnych środków i podejmować odważnych działań.

Przewodniczący Zespołu Apostolstwa Trzeźwości, **Ksiądz Biskup Antoni Pacyfik Dydycz, udziela Pasterskiego Błogosławieństwa wszystkim wspierającym** ruch trzeźwości w Rokitnie.

*Bp Antoni Pacyfik Dydycz
Przewodniczący Zespołu Apostolstwa Trzeźwości
przy Konferencji Episkopatu Polski*

Podpisy:

Obecnych członków Zespołu Apostolstwa Trzeźwości

*Ks. Zbigniew Kaniecki, O. Jan Karczewski OFM Cap., ks. Piotr Kulbacki,
Ks. Henryk Grządko, ks. Wiesław Kondratowicz.*

Rokitno, dnia 25 września 2006 R.P.

* * *

KAZANIE KS. STANISŁAWA ZARYCHA

*(wygłoszone w kaplicy w m. Długie 27 września 2007 roku,
podczas Jesiennej Sesji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości)*

*„Błogosławieni ci, którzy słuchają Słowa Bożego i zachowują je wiernie”
(Łk 11, 28)*

1. Z wielką radością wczoraj nawiedziliśmy Sanktuarium Matki Bożej w Rokitnie i wpatrywaliśmy się w obraz Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej.

Matka Boża jest otwarta na Słowo Boże i otwarta na nasze słowa do Niej kierowane Dlatego przybyliśmy z całej Polski z naszymi troskami i prośbami.

2. Dzisiaj spotykamy się na Mszy św. w Ośrodku Rekolekcyjnym w Długiem, by kontynuować nasze przemyślenia i zatroskanie o trzeźwość w naszych parafiach, diecezjach i całej Ojczyźnie.

3. Nie sposób nie zauważyć w pracy nad otrzeźwieniem naszego narodu tak wielkiego świadka jakim był i jest Sługa Boży Ks. Franciszek Blachnicki.

26.08.1956 pamiętny dzień Ślubów Jasnogórskich na Jasnej Górze opracowanych przez Sługę Bożego Ks. Prymasa Stefana Wyszyńskiego. Mówiliśmy wtedy: *„Królowo Polski przyrzekamy uczynić wszystko co leży w naszej mocy, aby Polska była rzeczywistym królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym. Zwycięska Pani Jasnogórska! Przyrzekamy pod Twoim sztandarem stoczyć najświętszy i najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi. Przyrzekamy wypowiedzieć walkę... pijaństwu i rozwiązłości”*.

Ks. Franciszek Blachnicki zdawał sobie sprawę, że trzeba opracować konkretny program skutecznej pracy trzeźwościowej. Tak powstała w roku 1957 Krucjata Wstrzemięźliwości, dynamiczny ruch abstynencki.

Moja droga zesłała się z Ks. Franciszkiem pod koniec grudnia 1958 r. na Kongresie Trzeźwościowym w Katowicach. Byłem urzeczony bardzo głęboko ujętą motywacją abstynencji w Krucjacie Wstrzemięźliwości.

Następne spotkania formacyjne odbyło się w Częstochowie na Jasnej Górze w sierpniu 1959 r.

W kaplicy Matki Bożej podpisałem deklarację Krucjaty Wstrzemięźliwości na całe życie.

4. Nadszedł czas walki z Krucjatą. 29.08.1960 najazd Milicji i Urzędu Bezpieczeństwa na Centralę Krucjaty Wstrzemięźliwości w Katowicach, a następnie aresztowanie Ks. Blachnickiego i postawienie Go przed sądem.

5. Przyszedł dzień 16.10.1978 r. – wybór Kardynała Karola Wojtyły na Papieża.

Ojciec św. 23 października skierował do Rodaków słowa: *„Proszę was abyście przeciwstawiali się wszystkiemu co uwłacza ludzkiej godności i poniża obyczaje zdrowego społeczeństwa, co czasem może zagrażać jego egzystencji i dobru wspólnemu”*.

6. Ks. Franciszek Blachnicki, Moderator Krajowy Ruchu Światło Życie podjął wyzwanie i zapowiedział przygotowanie diakonii wyzwolenia.

W Zakroczymiu odbyło się w styczniu spotkanie działaczy trzeźwościowych, a następnie rekolekcje na Kopiej Górze w Krościenku n/Dunajcem.

I takie wydarzenie: 22 stycznia 1979 r. jedziemy samochodem z Ks. Franciszkiem z Zakroczymia poprzez Warszawę do Krościenka. Jest zima, duży śnieg, ale drogi przejezdne. W Kielcach kierowca zatankował benzynę, odmawiamy Różaniec. Wtem zgrzyt, trzask, samochód stoi. Okazało się, że w poprzek drogi przejeżdżał pijany woźnica nie oświetloną furmanką. Dyszel uderzył w szoferkę, poleciały szyby, kierowca samochodu troszkę poraniony. Wszyscy mogliśmy zginąć.

Refleksja: Jedziemy do Krościenka rozpocząć na prośbę Ojca Świętego intensywną pracę trzeźwościową. Pan Bóg ocalił nam życie. Nie ma ani chwili do stracenia. Odbyły się rekolekcje, do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka wpisali się pierwsi członkowie. Powstała Księga Czynów Wyzwolenia. 8 czerwca 1979 r. w Nowym Targu wobec Ojca św. dokonana się proklamacja Krucjaty Wyzwolenia Człowieka.

7. Wyrażamy dzisiaj wdzięczność Panu Bogu za Sługę Bożego Ks. Franciszka Blachnickiego i Jego dzieło Krucjatę Wyzwolenia Człowieka.

8. Motywacja abstynencji w KWC jest przekonywująca.

Jest to **czyn miłości**

- miłość Boga
- miłość Matki Najświętszej
- miłość człowieka uzależnionego
- miłość Ojczyzny

9. Krucjata Wyzwolenia Człowieka rozwija się dynamicznie w Polsce. Przykładem może być Przemysł i Dom Rekolekcyjny SS. Benedyktynów gdzie w ciągu 20 lat odbyło się 168 serii rekolekcji pod nazwą Oaza Rekolekcyjna Diakonii Wyzwolenia. Zawsze są chętni i uczestniczą w tych rekolekcjach z głębokim przeżyciem i włączają się do krucjaty Wyzwolenia Człowieka.

Krucjata Wyzwolenia Człowieka przekroczyła też granice naszej Ojczyzny. Rozwija się na Ukrainie, Białorusi, Słowacji i w innych krajach.

Zakończenie

Niechaj słowa Jezusa wypowiedziane we wstępie „Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je wiernie” zapadną na rolę serc naszych i wydadzą obfity plon naszego pełniejszego zaangażowania się w sprawę trzeźwości. Niechaj Niepokalana zwycięża w nas i przez nas. Amen

ks. Stanisław Zarych

* * *

O. BENIGNUS JAKO PRAKTYK

„Polska nowa i potężna to przede wszystkim Polska trzeźwa. Naszym tylko zdrowiem może być uzdrowiona, mocą dusz naszych odrodzona”. Są to słowa o. Benignusa Jana Sosnowskiego, kapucyna, wielkiego przyjaciela alkoholiczków, propagatora trzeźwości, założyciela Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości. W sobotę 25.11. obchodziliśmy wspomnienie 9 rocznicy śmierci tego kapucyna, który przez wiele lat mieszkał i pracował w zakroczymskim klasztorze, gdzie był mocno związany z działalnością duszpastersko-trzeźwościową. Uroczystości te zgromadziły ogromnie liczne rzesze ludzi przybyłych z całej Polski, związanych z o. Benignusem, z problemem alkoholowym czy współuzależnieniem. Ta liczna obecność była pięknym wyrazem ciągle trwającej żywej pamięci oraz wielkiego dobra jaki pozostawił po sobie ten niezjący już kapucyn.

Wieczór Wspomnień rozpoczął się Mszą świętą o godz. 1600, której przewodniczył ks. Zbigniew Kaniecki, Sekretarz Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski. Słowo Boże wygłosił ks. kan. Adam Filarski, Duszpasterz Trzeźwości Diecezji Toruńskiej. Uroczystości uświetnił chór braci kleryków z kapucyńskiego seminarium pod dyrekcją pani prof. dr hab. Gabrieli Klauza. Po Mszy świętej odbyło się spotkanie z dr Bohdanem Woronowiczem oraz Markiem, jednym z organizatorów pierwszych zakroczymskich spotkań Anonimowych Alkoholików w Ośrodku Apostolstwa Trzeźwości (pierwsze takie spotkanie odbyło się w 1986r.). Wspólna procesja na cmentarz i modlitwa przy grobie kapucynów, gdzie jest pochowany założyciel Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości była niezapomnianą chwilą wspomnień związaną z o. Benignusem

*Fragmety kazanie ks. Adama Filarskiego wygłoszonego
26 listopada 2006 roku w kościele OO. Kapucynów w Zakroczymiu*

O. Benignus Sosnowski nawiązywał do dwuwiekowej tradycji głoszenia rekolekcji trzeźwościowych. W dziele tworzenia ośrodka rekolekcyjnego na skalę ogólnopolską i nawet europejską, przeznaczonego zarówno dla kleryków jak i osób świeckich, w dziele jego utrzymania na najwyższym poziomie zarówno merytorycznym, jak i duszpasterskim nie miał sobie równych. Taką opinię podzielali zarówno duchowni, jak i świeccy animatorzy trzeźwości.

W referacie wygłoszonym z okazji założenia koła kleryków abstynentów w 1939r. powiedział: „*W zaborze rosyjskim był wyznaczony specjalny minister, który miał za zadanie rozpijać lud polski, aby w ten sposób zatracić jego poczucie narodowe. Ciemnota, nieświadomienie, demoralizacja i nędza materialna były zastraszające. I tu wróg zewnętrzny posłużył się wrogiem wewnętrznym, gorszym stokroć od siebie i straszniejszym, po to, aby nas zgubić. ... Naszym zadaniem jest szerzenie znajomości zagadnienia alkoholizmu. My przede wszystkim powinniśmy bronić naród przed pijaństwem, rękę podać upadłym, ratować ich, służyć im dobrym przykładem. Ale czy naprawdę sądzimy, że możemy ratować upadłych zaleceniem umiaru? Historia ruchu trzeźwościowego stwierdza, że jedynym skutecznym środkiem jest abstynencja*”.

Po wojnie w latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych w skutek komunistycznej propagandy sukcesu, nadmiaru czasu wolnego mieszkańców, jak i niskiej świadomości odnośnie do skutków pogłębiającego się alkoholizmu gwałtownie wzrastało rozpicie narodu. Ojciec Benignus stale potępiał z ambony to zjawisko, jak i pouczał podczas spowiedzi osoby uzależnione o sposobach wyjścia ze zła. Ugruntowaniem tych działań były licznie organizowane w zakroczymskim kościele nabożeństwa i modlitwy w intencji osób uzależnionych.

Walki tej nie można było prowadzić w pojedynkę. Ojciec Benignus zaproponował prymasowi Stefanowi Wyszyńskiemu zorganizowanie grupy rekolekcyjnych, której zadaniem miało być głoszenie kazań i rekolekcji o tematyce trzeźwościowej. Korzystając z zaproszenia bp. Kazimierza Majdańskiego, ówczesnego sufragana włocławskiego, ojcowie kapucyni wyjechali do Włocławka i kilku miast diecezji włocławskiej, by tam głosić misje trzeźwościowe. „*Skutki takich działań – jak wspomina po latach tamte wydarzenia o. Benignus – były nadto widoczne. Pustoszały gospody, alkohol zaś schodził na dalszy plan u osób, które słuchały rekolekcji. Szkoda, że dwa, trzy miesiące później wszystko wracało do normalnego stanu, czyli do powszechnie panującego pijaństwa*”.

Godną podkreślenia jest również informacja o jedynych w 1973r. rekolekcjach dla księży abstynentów, które prowadził o. Marian Lisowski. Brało w nich udział 26 kapłanów, zdecydowanych na kontynuowanie osobistej abstynencji.

Osirodek Apostolstwa Trzeźwości, dzięki o. Benignusowi, pozyskał wielu zwolenników i entuzjastów organicznej pracy trzeźwościowej. O rozmachu i zasięgu zakroczymskiego dzieła niech świadczą liczby. W latach 1978 – 81, w ciągu 585 dni rekolekcyjnych uczestniczyły aż 184 grupy rekolekcyjnych, gromadzących w sumie 7 724 osoby.

Osiągnięcia o. Benignusa, jako kierownika Domu Rekolekcyjnego znakomicie docenili ks. Kardynał Stefan Wyszyński i metropolita krakowski kardynał Karol Wojtyła. Z okazji dziesięciolecia istnienia Domu Rekolekcyjnego w Zakroczymiu na ręce o. Benignusa - w dniu 13 maja 1978 r. wpłynęły gratulacje i błogosławieństwo:

Ks. Kardynał Wyszyński – „Razem z wami pragnę podziękować dobremu Bogu za dotychczasowe osiągnięcia oraz życzyć wam, abyście mogli jak najskuteczniej zwalczać tego największego wroga w życiu jednostek, rodzin i narodu. Alkohol bowiem jest naszą największą bolączką narodową, gdyż niszczy ciała, deprawuje dusze, rozbija rodziny i degraduje nas społecznie”.

Ks. Kardynał Wotyła – „Pragnę dołączyć się do dziękczynienia Bogu, że wam, duchownym i świeckim pozwala duszpasterzować w tej trudnej sprawie nad trzeźwością w ludzie polskim. Z podziwem i uznaniem oceniam wasze wysiłki prowadzone pod kierownictwem ojców kapucynów w Zakroczymiu. Na przestrzeni wieków alkohol nie upokarzał tak jak dziś upokarza Polaków. Alkohol nadużyty przez człowieka niszczy jego godność, wolność i kulturę ducha. Nadużywany przez wielu prowadzi do upadku kultury i bytu narodu. Stąd duszpasterska troska Kościoła -ratowanie z zagrożenia kultury, a przez to i bytu narodu. Kościół mając niewymierne w ludzkich skalach środki oddziaływania na człowieka przez łaskę Chrystusa, może pomóc człowiekowi ukazując mu drogę godności dziecka Bożego, kierowanego rozumem i wolą, mogącemu podźwignąć się z upadku ukazuje dalekie horyzonty, budzi nadzieję”.

Piśmiennictwo trzeźwościowe o. Benignusa to przede wszystkim praktyczne uwagi dla osób uzależnionych; wskazywał, jak wyjść z kryzysu alkoholowego, jak zakładać i prowadzić parafialne apostołaty trzeźwości.

Pan prof. Zbigniew Wierzbicki, wieloletni współpracownik i przyjaciel o. Benignusa podczas pogrzebu na cmentarzu zakroczymskim powiedział: „Zakroczym to cudowne miejsce. Ale był też i cudowny człowiek, który w nim ożywił wszystko swoim duchem, skupiał ludzi i tworzył żywą tkankę, której każdy naród potrzebuje. Bez tej tkanki naród się nie utrzyma i prędzej czy później zginie. To był duch niezwykły ojca Benignusa i dlatego dla mnie pozostanie w pamięci nie tylko jako wybitny kapłan, ale i jako wielki człowiek”.

A Janek alkoholik nad trumną o. Benignusa powiedział: „Dziękuję Bogu, że dane mi było doświadczyć promieniowania ojcostwa Ojca Benignusa; Ojca, który słuchał naszych spowiedzi, brał na swoje barki te worki ciężkie i pełne naszych grzechów, a nam mówił – synu, córko, idź, i nie grzesz więcej – te najbardziej znane ze słów Chrystusa. I szliśmy po to, żeby zapraszać tu innych. Dziękuję Bogu, że postawił na naszej drodze właśnie Ciebie. Dziękuję Ci za to, że w tym miejscu zostawiłeś swoich wychowanków. Będziemy tu wracać jak do domu, jak do takiej polskiej świątyni trzeźwości. Żegnaj, Ojciec nasz, który jesteś w niebie”.

Ks. Adam Filarski

Zespół Apostolstwa Trzeźwości

Członkowie mianowani na 321 Sesji Plenarnej Episkopatu Polski
obradującej w Warszawie w dniach 12 i 13 marca 2003 roku.

- Przewodniczący Zespołu
Krajowy Duszpasterz Trzeźwości
Ks. biskup dr ANTONI PACYFIK DYDYCZ
ul. Kościelna 10,
17-312 Drohiczyn n/Bugiem
tel. (085) 655 78 05,
e-mail: Kuria@drohiczyn.opoka.org.pl
<http://www.drohiczyn.opoka.org.pl>
- Sekretarz Zespołu
Ks. kan. ZBIGNIEW KANIECKI
ul. Krzywa 15,
09-402 PŁOCK
tel. (024) 261 38 79; kom. 607 237 124,
e-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl
<http://www.duszp.trzezwosci.plock.opoka.org.pl>
- Członek Honorowy:
Ks. Prałat HENRYK KORŻA
ul. Lipowa 24,
24-140 NAŁĘCZÓW
tel. (081) 501 41 15
- Członkowie Zespołu:
Ks. Komandor JANUSZ BĄK
ul. Nowolipie 25B m. 1,
01-002 WARSZAWA
kom. 0604 057 339
Ks. kan HENRYK GRZĄDKO
ul. Słoneczna 63,
66-400 GORZÓW WIELKOPOLSKI
tel. (095) 722 71 05; kom. 0600 857 105
e-mail: hgrzadko@wp.pl
Ks. kan. WIESŁAW KONDRATOWICZ
Kowalew, Ul. Kościelna 12,
63-300 PLESZEW 1
(062) 742 30 82, kom. 0608094370

O. JAN KARCZEWSKI OFM Cap

ul. O. Honorata Koźminkiego 36,
05-170 ZAKROCZYM
tel. (022) 785 22 08,
e-mail: oat@kapucyni-www.opoka.org.pl
<http://www.oat.com.pl>

Ks. dr PIOTR KULBACKI

ul. Ks. F. Błachnickiego,
34-450 KROŚCIENKO N. DUNAJCEM
tel. (018) 262 56 41; 262 32 35,
e-mail: PiotrKulbacki@oaza.org.pl

Prof. dr hab. JÓZEF STYK

ul. Rückemana 10/8,
20-244 LUBLIN
tel. dom. (081) 7473693,
praca UMCS (081) 5332921
E-mail: jstyk@bacon.umcs.lublin.pl lub jstyk@ramzes.umcs.lublin.pl
<http://www.socjologiawsiimiasta.umcs.lublin.pl>

Senator dr n. med. JAN SZAFRANIEC

ul. Rumiankowa 24/2,
15-699 BIAŁYSTOK
tel.(085) 661 29 938

Ks. prałat MARIAN SZEWCZYK

ul. Konopnickiej 3a,
12-230 BIAŁA PISKA
tel/fax (087) 4239046, kom. 0602407537

Ks. prałat dr STANISŁAW ULACZYK

ul. Kościelna 10,
17-312 DROHICZYN n. Bugiem
tel (085) 655 78 05

Dr KRZYSZTOF WOJCIESZEK

ul. Koralowa 14,
96 – 515 PAPROTNIA
tel. (046)8614335; (046)8614154, kom. 0604 466 478
e-mail: kwojcieszek@poczta.onet.pl

Ks. kan. WŁADYSŁAW ZAŻEL

34-383 KAMESZNICA
tel. (033)8625218 kom. 502 740 472

Diecezjalni Duszpasterze Trzeźwości

Białystok

Duszpasterz Trzeźwości i Osób Uzależnionych

Ks. PIOTR RADKIEWICZ

ul. Sybiraków 2

15-204 Białystok

tel. (085) 7401166 w. 38

kom. 696077645

e-mail: pastua@o2.pl

Bielsko-Żywiecka

Duszpasterz Trzeźwości i Klubów Abstynenckich

Ks. kan. WŁADYSŁAW ZĄZEL

34-383 Kamesznica

tel. (033) 8624822

Bydgoszcz

Duszpasterz Trzeźwości

O. MAREK KARCZEWSKI CSSp

Al. Jana Pawła II 117

85-152 Bydgoszcz

tel. (052) 3712789; kom. 503311764

e-mail: csspdom@lo.pl

Częstochowa

Duszpasterz Trzeźwości

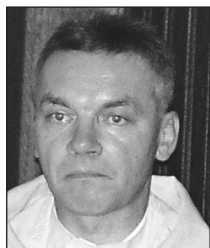
Ks. kan. JÓZEF ZIELONKA

ul. Warszawska 452 A

42-200 Częstochowa

tel. (034) 3665084; 3643000 ; fax.3669742

<http://www.swjacek.cz.pl>

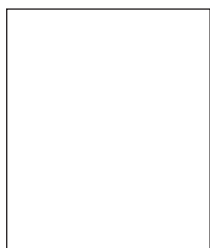

Drohiczyn

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. prałat dr STANISŁAW ULACZYK
ul. Kościelna 10
17-312 Drohiczyn n. Bugiem
tel. (085) 6557079; 0856558355
e-mail: sulaczyk@drohiczyn.opoka.org.pl

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. kan. ZBIGNIEW GRABOWSKI
ul. Kościelna 7;
07-104 Stoczek Węgrowski
tel. (025) 6919108

Elbląg

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. ZBIGNIEW KULESZ
ul. Kielecka 16
82-300 Elbląg-Zatorze
tel. ((055) 2332532
e-mail: bibi3@poczta.onet.pl

Elk

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. prałat MARIAN SZEWCZYK
ul. Konopnickiej 3a
12-230 Biała Piska
tel/fax (087) 4239046;
kom. 602407537

Gdańsk

Duszpasterz Osób Uzależnionych (Trzeźwości)
Ks. prałat. BOGUSŁAW GŁÓDOWSKI
ul. Słowackiego 161
80-298 Gdańsk – Żłota Karczma
tel/fax (058) 3214205; kom. 695403962
e-mail: kapelanpol@wp.pl

Gliwice

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. prałat TADEUSZ FRYC
ul. Powstańców 15
42-288 Koszęcin
tel. (034) 3576369
kom. 601405861

Gniezno

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. ALFRED LEWICZ
ul. Koscielna 7
62-430 Powidz
tel. (063) 2776905; kom. 601761848
e-mail: fred@plusnet.pl

Kalisz

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. AŁOJZY MENDLIKOWSKI
u. Staszica 1
63-220 Kotlin
tel. (062) 7405408

Katowice

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. ZYGMUNT KLIM
Pl. Wyzwolenia 21,
40-423 Katowice
tel. (032) 2557099; kom 0603744730;
e-mail:zklim@o2.pl

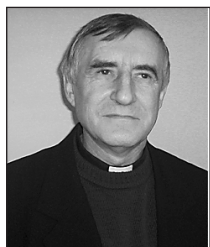
Katowice

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. PIOTR BRZĄKALIK
ul. Siewna 25,
40-339 Katowice-Szopienice
kom. 0601448870
e-mail: mbnp@katowice.opoka.org.p

Kielce

Duszpasterz Trzeźwości i zjawisk patologicznych
Ks. SYLWESTER OKŁA
ul. Jana Pawła II 3 25-013 Kielce
tel. (041) 3445425

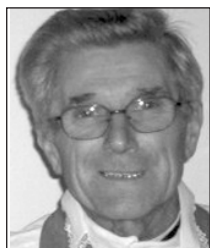
Koszalin-Kołobrzeg

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. WŁODZIMIERZ BARTKOWIAK
Świerzno 40;
77-200 Miastko
tel. (059) 8583260; e-mail: xbart@ko.onet.pl lub
e-mail: parafia.swierzno@koszalin.opoka.org.pl

Kraków

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. MIROŚLAW ŻAK
ul. Babińskiego 29/22A/26;
30 – 393 Kraków
tel. (012) 2624597; kom. 0501418612
e-mail: mzak@diecezja.krakow.pl

Legnica

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. kan. KAZIMIERZ PIWOWARCZYK
ul. Jeleniogórska 56a
59-540 Nowy Kościół
tel. (075) 7135617
kom. 661743 997

Lublin

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. ZDZISŁAW SZOSTAK
ul. Kasztanowa 1
20 -245 Lublin
tel. (081) 7479041; kom. 507085986
e-mail: z.szostak@kuria.lublin.pl

Łomża

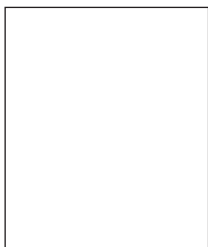
Duszpasterz Trzeźwości (Apostolat Trzeźwości)

Ks. prałat HENRYK KORŻA

ul. Lipowa 24

24-140 Nałęczów

tel. (081) 5014115

Łowicz

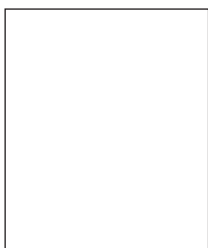
Duszpasterz Trzeźwości (Referent ds. Wychowania w Trzeźwości)

Ks. PAWEŁ GÓRNIAK

ul. Fen. Włada 1

99-520 Iłów

tel. (024) 2774131

Łowicz

Duszpasterz Trzeźwości (Referent ds. Wychowania w Trzeźwości)

Ks. MAREK WYSOCKI

Pl. Piłsudskiego 9

96-200 Rawa Mazowiecka

tel. (046) 8146034

Łódź

Duszpasterz Ludzi Uzależnionych (Komisja do Spraw Duszpasterstwa Ludzi Uzależnionych)

Ks. dr WALDEMAR WOŹNIAK

ul. Przyszkolne 2

93-549 Łódź

tel. (042) 6849130; kom. 602725114

e-mail: valvoz@neostrada.pl

Olsztyn

Duszpasterz Trzeźwości

Ks. MAREK GBIORCZYK

ul. Dybowskiego 2

10-900 Olsztyn

tel. (089) 5241185

e-mail: koordynator@olsztyn.opoka.org.pl

Opole

Duszpasterz Ludzi Uzależnionych

Ks. MARCIN MARSOLLEK

Niewodniki, ul. Wiejska 11

49-120 Dąbrowa

tel. (077) 4547573; kom. 0602 776001

e-mail: marcinm@ozzl.org.pl

Pelplin

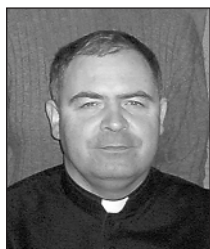
Duszpasterz Trzeźwości

Ks. ZENON GÓRCEKI

ul. Kościelna 2a;

83-210 Zblewo

tel. (058) 5884204

Płock

Duszpasterz Trzeźwości

Ks. kan. ZBIGNIEW KANIECKI

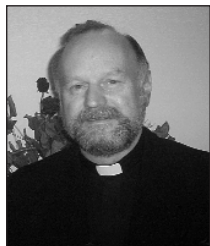
ul. Krzywa 15

09-402 Płock (Trzepowo)

tel. (024) 2613879 kom. 0607 237124

e-mail: zkaniecki@plock.opoka.org.pl

<http://www.duszp.trzezwosci.plock.opoka.org.pl>

Poznań

Duszpasterz Trzeźwości (Referat Chorych, Niepełnosprawnych, Uzależnionych)

Ks. PAWEŁ PAWLICKI

64-513 Chojno n. Wartą

tel. (067) 2547181

kom. 606981967

Przemyśl

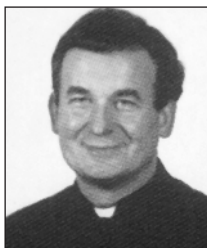
Duszpasterz Trzeźwości i AA

Ks. prałat dr STANISŁAW ZARYCH

Plac Konstytucji 3 Maja 8

37-700 Przemyśl

tel. (016) 6790830

Radom

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. dr MAREK DZIEWIECKI
ul. Młyńska 23
26-600 Radom
tel. (048) 3317815; e-mail: mdziew@topnet.pl
<http://mardzie.topnet.pl>

Rzeszów

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. MACIEJ FIGURA
Dobrzechów 281
38-100 Strzyżów
tel. (017) 2763922; kom. 0608559337
e-mail: mfigura@rzeszow.opoka.org.pl

Sandomierz

Duszpasterz Uzależnionych ((Referat Duszpasterstw
Charytatywnych)
Ks. RYSZARD KONECKI
ul. Rynek 30;
27-425 Waśniów
tel. (041) 264 60 13
e-mail: koneckir@sandomierz.opoka.org.pl

Siedlce

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. prałat JAN GOMÓŁKA
ul. J. Piłsudskiego 62
09-110 Siedlce
tel. (025) 6442195

Sosnowiec

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. prałat JAN SZKOC
ul. Orla 19,
41-205 Sosnowiec
tel. (032) 2661263

Szczecin-Kamień

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. ROBERT WŁODKOWSKI
ul. Kard. S. Wyszyńskiego 2F;
72-009 Police
tel. (091) 3179933 w.37; kom. 0601639414

Świdnica

Duszpasterz Trzeźwości
ks. SŁAWOMIR CALIK
ul. Kotlarska 19
58-100 Świdnica
kom. 508188886
e-mail: slawekcalik@op.pl

Tarnów

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. ZBIGNIEW GUZY
Al. Matki Boskiej Fatimskiej 39;
33-100 Tarnów
tel. (014) 6223830; 6261014; kom. 0604265879
e-mail: guzy@tarnow.opoka.org.pl

Toruń

Duszpasterz Trzeźwości (Referat duszpasterstwa dobroczynnego)
Ks. kan. ADAM FILARSKI
ul. Nidzicka 4
13-200 Działdowo
tel. (023) 6974542

Warszawa

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. prałat HENRYK BARTUSZEK
ul. Grójecka 38
02-314 Warszawa
tel. (022) 8222849

Warszawa-Praga

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. kan. LUCJAN SZCZEŚNIAK
ul. Ks. Schabowskiego 2
05-120 Legionowo
tel. (022) 7742753

Włocławek

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. TOMASZ JENER
ul. Fabryczna 19A; Działyń Mazowiecki 16
88-210 Dobre Kujawskie
tel. (054) 2850129; kom. 502790156
e-mail: jenertom@wl.onet.pl

Wrocław

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. kan. dr WOJCIECH TOKARZ
Plac Staszica 4,
50-221 Wrocław
tel. (071) 3221517

Zamość-Lubaczów

Duszpasterz Trzeźwości (Duszpasterstwo grup specjalistycznych)
Ks. TOMASZ BAZAN
ul. Nowa 11
22-500 Hrubieszów
tel. (084) 6965042; kom. 505035793
e-mail: bazanek1@wp.pl

Ziel.Góra-Gorz. Wlk

Duszpasterz Trzeźwości
Ks. kan. HENRYK GRZĄDKO
ul. Słoneczna 63
66-400 Gorzów Wielkopolski
tel. (095) 7227105; kom. 0600857105
e-mail: hgrzadko@wp.pl

Zakonnicy Duszpasterze Apostolstwa Trzeźwości

ZAKON DOMINIKANÓW

(Zakon Braci Kaznodziejów, Ordo Praedicatorum (OP))

Prezes Fundacji Przeciwdziałania Uzależnieniom „Dominik”

O. Tomasz Alexiewicz OP

ul. Dominikańska 2, 02-738 Warszawa

tel. (022) 8436211, fax 8535220, kom. 0601947120

ZAKON FRANCISZKANÓW

(Zakon Braci Mniejszych, Ordo Fratrum Minorum (OFM))

Odpowiedzialny za Krucjatę Niepokalanej

O. Oskar Puzkiewicz OFM,

ul. Reformacka 1, 98-300 Wieluń

e-mail: oskar@katowice.opoka.org.pl

Duszpasterz trzeźwości

O. Gracjan Landowski OFM

ul. Klasztorna 2

67-400 Wschowa

tel. (065) 5407345; kom. 887360455

KSIEŻA KANONICY REGULARNI LATERAŃSCY, Zakon Kanoników Regularnych św. Augustyna Kongregacji Luteranckiej Najświętszego Zbawiciela, (Ordo Canoniorum Regularium Sancti Augustini Congregatio Lateranensis Sanctissimi Salvatoris (CRL))

Kustosz Sanktuarium Matki Bożej Gietrzwałdzkiej

Ks. Kazimierz Brzozowski CRL

11-036 Gietrzwałd

tel. (089)512 31 02; fax (089)512 34 06; kom. 0601 850 625

e-mail: sanktuarium@at.pl

<http://www.gietrzwald.at.pl>

ZAKON KAPUCYNÓW (Zakon Braci Mniejszych Kapucynów, Ordo Fratrum Minorum Capuccinorum (OFM Cap))

Dyrektor Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości

im. O. Benignusa Jana Sosnowskiego w Zakroczymiu

O. Jan Karczewski OFM Cap

Duszpasterze Ośrodka:

O. Rafał Sońta OFM Cap

O. Marek Długołęcki OFM Cap

O. Marek Skowroński OFM Cap.

ul. O. Honorata Koźminkiego 36
05-170 Zakroczym,
tel. (022) 785 22 08
e-mail: oat@kapucyni-www.opoka.org.pl ,
<http://www.oat.com.pl>

Moderator Bractwa Trzeźwości w Łomży

O. Apolinary Kaźmierak

ul. Krzywe Koło 3, 18-400 Łomża,
tel. (086) 2164849

Duszpasterz Trzeźwości: Kustosz Sanktuarium Matki Boskiej Pocieszy-
cielki Strapionych w Rywałdzie Królewskim. Gwardian Klasztoru OO.
Kapucynów. Proboszcz Parafii

O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap.

Rywałd Królewski
87-220 Radzyń Chełmiński
tel. 056 6886897
e-mail: rywald@kapucyni-www-opoka.org.pl
strona internetowa: www.rywald.franciszkanie.pl

Rekolekcjonista

O. Damian Zawitkowski OFM Cap

KSIĘŻA MARIANIE (Zgromadzenie Księży Marianów Niepokalanego Po-
częcia Najświętszej Maryi Panny, Congregatio Clericorum Marianorum sub
titulo Immaculatae Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae (MIC)

Dyrektor Licheńskiego Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym

ks. Paweł Rawski MIC

ul. Klasztorna 4, 62-563
Licheń Stary;
tel. 063/2708132; 2708167
www.pomoclichen.home.pl
e-mail: pomoclichen@home.pl

KSIĘŻA MICHALICI (Zgromadzenie Świętego Michała Archanioła,
Congregatio Sancti Michaelis Archanieli (CSMA)

Referent ds. Pielgrzymki Trzeźwościowej

Ks. Tomasz Wilisowski CSMA

ul. Nałęczowska 96, 20-831 Lublin
tel. (81) 7215323, kom. 0608402194

KSIĘŻA PALOTYNI (Stowarzyszenie Apostolstwa Katolickiego,
Societas Apostolatus Catholici (SAC)

Rekolekcjonista

Ks. Józef Krzeski SAC

ul. Żeromskiego 6
05-400 Otwock,
tel. (022) 779 29 92

ZAKON PAULINÓW (Zakon Świętego Pawła Pierwszego Pustelnika,
Ordo Sancti Pauli Primi Eremitae (OSPPE))

Prezes Stowarzyszenia Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom
„Jest nadzieja”

O. Ryszard Bortkiewicz OSPPE

ul. Św. Barbary 51,
42-212 Częstochowa
tel. (034)3671308, kom. 0609 107 841

KSIĘŻA FILIPINI (Kongregacja Oratorium św. Filipa Neri,
Congregatio Oratorii Sancti Philippi Neri)

Duszpasterz trzeźwości

ks. Leszek Woźnica

Święta Góra; 63-800 Gostyń Wielkopolski
tel. (065)5720014
e-mail: lescus7@wp.pl

Parafialna Księga Trzeźwości

Zarządzenie

(Fragment z listu Episkopatu Polski Zachęta do upowszechnienia trzeźwości z 10.02.1977

Polecamy, by w każdym kościele parafialnym, jeżeli dotąd tego nie zrobiono, była prowadzona Księga Trzeźwości, do której będą się wpisywali ci, którzy poszli za naszym wezwaniem i na całe życie (a choćby tylko na jakiś okres czasu) postanowili żyć w trzeźwości, nie używając żadnych napojów alkoholowych i nigdy nikogo nimi nie częstować. Księga Trzeźwości powinna zawsze leżeć w kościele w miejscu widocznym, aby była dostępna dla wszystkich. Ma być dokumentem tego, jak za naszych czasów rozumieliśmy swój obowiązek chrześcijański i społeczno – obywatelski.

Niech Was wspiera swoimi modlitwami Matka Najświętsza i Św. Jan Chrzciciel, wzór ludzi trzeźwych i do końca wiernych.

Na Wasz ofiarny wysiłek na rzecz trzeźwości narodu Polskiego, niech Was wszystkich błogosławi Bóg Wszechmogący: Ojciec i Syn i Duch Święty

Warszawa, dnia 10 lutego 1977 r. 157 Konferencja Episkopatu

Podpisani: *Kardynałowie, Metropolici i Biskupi obecni na Konferencji*

KRAJOWA KSIĘGA KAPŁANÓW ABSTYNETÓW

Imię i nazwisko	Rok urodz.	Diecezja	Adres	Abstyn. od roku	Deklarowany okres abstynen.
Aftyka Andrzej Ks.	1966	siedlecka	Życzyn 08-452 Wola Życka	1992	Ponawiam co roku
Aleksiewicz Tomasz O. OP	1948	Zakon Dominikanów	ul. Dominikańska 2 02-738 Warszawa	1979	Na całe życie
Bartkowiak Tomasz Jacek Ks.	1966	włocławska	ul. Kazimierza Wielkiego 13 87-820 Kowal	1984	Członek KWC
Bartuszek Henryk Ks.	1956	warszawska	ul. Grójecka 38 02-314 Warszawa	1980	Członek KWC
Bazan Tomasz Ks.	1976	zamojsko-lubaczowska	ul. Nowa 11 22-500 Hrubieszów	1995	Członek KWC
Boczar Andrzej Ks.	1965	witebska	ul. Lenina 22 (Białoruś)	1990	Na całe życie
Boruc Marek Ks.	1951	siedlecka	Kostuń	1980	Członek KWC
Brząkalik Piotr Ks.	1955	katowicka	ul. Solskiego 2 40-749 Katowice	1996	Na całe życie
Calik Sławomir Ks.	1967	świdnicka	ul. Kazimierza Wielkiego 50 58-100 Świdnica	2001	Na całe życie Członek KWC
Cizmiński Zdzisław Ks.	1944	zamojsko-lubaczowska	ul. Kolegiacka 3 22-400 Zamość	Od I Komunii	św. Na całe życie
Czerwonka Józef Ks.	1950	lubelska	ul. Popijarska 2 24-300 Opole Lubelskie	1979	Członek KWC
Drozdek Henryk Ks.	1947	siedlecka	Oleksin 08-122 Bojmie	1972	Na całe życie
Dudkiewicz Jacek Ks.	1964	płocka	87-336 Radziki Duże	1988	Członek KWC
Dzięga Jan Ks.	1950	siedlecka	ul. Floriańska 5 08-110 Siedlce	Od I Komunii	Na całe życie
Dziekan. Stanisław Ks.	1956	płocka	09-471 Miszewo Murow.	1987	Członek KWC
Figura Maciej Ks.	1961	rzyszowska	Dobrzechów 281 38-100 Strzyżów	1988	Na całe życie Członek KWC
Filipiuk Eugeniusz Ks.	1960	siedlecka	ul. Lubelska 61 21-560 Międzyrzec Podlaski	1988	Członek KWC
Franczuk Józef Ks.	1941	siedlecka	07-107 Wyszków Od I	Komunii	Na całe życie
Fryc Tadeusz Ks.	1932	gliwicka	ul. Powstańców 15 42-286 Koszęcin	1984	Członek KWC
Gacek Czesław Ks.	1940	krakowska	32-438 Trzebusia 165	1993	Na całe życie
Galadyk Eugeniusz Ks.	1933	siedlecka	ul. Kościuszki 10 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie

Głodowski Bogusław Ks.	1957	gdańska	ul. Słowackiego 161 80-298 Gdańsk 43	1980	Na całe życie
Gomółka Jan Ks.	1936	siedlecka	ul. Piłsudskiego 62 08-100 Siedlce	1955	Na całe życie
Grabowski Zbigniew Ks.	1951	drohiczynska	ul. Kościelna 7 7-104 Stoczek Węgr.	1974	Na całe życie
Grządko Henryk Ks.	1961	zielenogórsko- gorzowska	ul. Słoneczna 63 66-400 Gorzów Wielk.	1983	Na całe życie
Guzy Zbigniew Ks.	1962	tarnowska	Al. M.B. Fatimskiej 39; 33-100 Tarnów	2001	Na całe życie
Halejcio Zygmunt Ks.	1945	Koszalińsko- kołobrzaska	77-235 Trzebielino 88	1982	Na całe życie
Hołda Franciszek Ks.	1939	siedlecka	Radoryż Kościelny	1966	Na całe życie
Huszaluk Józef Ks.	1935	siedlecka	21-450 Stoczek Łukowski	1955	Na całe życie
Ignasiak Wojciech Ks.	1965	katowicka	ul. Gawronów 20 40-527 Katowice	1985	Członek KWC od 1987
Jendrzewski Grzegorz Ks.	1962	płocka	Orszymowo 09-460 Mała Wieś	2000	Na całe życie
Kaniecki Zbigniew Ks.	1959	płocka	ul. Krzywa 15 09-402 Płock (Trzepowo)	1979	Na całe życie Członek KWC
Karczewski Jan O. OFM Cap.	1972	Zakon Kapucynów	ul. O. H. Koźmińskiego 36 05-170 Zakroczym	1990	Na całe życie
Karczewski Marek O. CSSp.	1961	Zgromadzenie Ducha Św.	Al. Jana Pawła II 117 85-152 Bydgoszcz	2001	Na całe życie
Każmierak Apolinary O. OFM Cap.	1934	Zakon Kapucynów	Łomża	1966	Na całe życie
Kędra Jarosław Ks.	1978	zamojsko- lubaczowska	ul. Kościelna 50 23-415 Książ polski.	1997	Na całe życie Członek KWC
Klim Zygmunt Ks.	1960	katowicka	Pl. Wyzwolenia 21 40-423 Katowice	1980	Na całe życie
Kondratowicz Wiesław Ks.	1948	kaliska	ul. Kościelna 12 63-325 Kowalew	1980	Na całe życie
Konecki Ryszard Ks.	1962	sandomierska	Wydrza 175 39-410 Grębów	1980	Na całe życie
Kornas Stefan Ks.	1933	siedlecka	ul. Floriańska 5 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
Korszniewicz Kazimierz Ks.	1956	siedlecka	ul. Staromiejska 11 21-560 Międzyrzec Podl.	1955	Na całe życie
Korża Henryk Ks.	1936	łomżyńska	Al. Lipowa 24 24-140 Nałęczów	1948	Na całe życie
Kostrubiec Waldemar Ks.	1955	zamojsko- lubaczowska	22-604 Tarnawatka	1994	Na całe życie
Kowalski Stanisław Ks.	1946	włocławska	87-645 Zbójno Działyń Mazowiecki 16	1992	Na całe życie

Krzeski Józef Ks. SAC	1931	Księża Pallotyni	ul. Żeromskiego 6 05-400 Otwock	1960	Na całe życie
Kulbacki Piotr Ks.	1954	łódzka	ul. Ks. F. Blachnickiego 2 34-450 Krościenko	1979	Członek KWC
Kusyk Konstanty Ks.	1967	siedlecka	Nowe Opole 173 B 08-110 Siedlce 2	1983	Na całe życie
Kuzawiński. Józef iKs	1963	siedlecka	Wereszczyn	Od WSD	Na całe życie
Kwiatkowski Dariusz Ks. MIC	1960	Zgromadzenie XX. Marianów	ul. Klasztorna 4 62-563 Licheń	1980	Na całe życie
Lassota Wojciech Ks.	1968	szczecińsko- kamieńska	ul. Kościelna 29 72-420 Dźwnów	01.03. 2006	Na 1 rok
Laszuk Antoni Ks.	1930	siedlecka	21-500 Biała Podlaska	1955	Na całe życie
Ługowski Sylwester Ks. (+2003)	1959	siedlecka Szpaki	21-545 Kornica	Od I Komunii	Na całe życie
Maciejewski Zbigniew Paweł Ks.	1965	płocka	Plac Narutowicza 3 09-402 Płock	1983	Członek KWC
Marciniak Bogdan Ks.	1967	łódzka	ul. Skarbowska 63 91-473 Łódź	1984	Członek KWC
Matusik Marek Ks.	1964	siedlecka	Nowe Opole 173 B 08-110 Siedlce 2	1983	Na całe życie
Mikos Robert Ks.	1971	warszawska	ul. Szkolna 5 05-822 Milanówek	1995	Na całe życie
Mucha Henryk Ks.	1952	poznańska	ul. Kościańska 4 Kunowo; 63-800 Gostyń	1970	Na całe życie
Opaliński Tomasz Ks.	1966	płocka	ul. Misjonarska 1 09-402 Płock	1987	Członek KWC
Ostrowski Grzegorz Ks.	1976	płocka	ul. Św. Wojciecha 2 09-410 Płock	1997	Na całe życie
Pačkowski Piotr Ks.	1964	siedlecka	ul. Kochanowskiego 11 08-110 Siedlce	1980	Członek KWC
Papa Eugeniusz Ks.	1950	siedlecka	Dubeczno	1967	Na całe życie
Pawliła Piotr O. OFM Cap	1957	Zakon Kapucynów	ul. Bielińskiego 26 26-420 Nowe Miasto	1989	Na całe życie
Pena Zygmunt Ks.	1960	siedlecka	Krynka k. Łukowa	1992	Na całe życie
Pierkosz Jan Ks.	1955	siedlecka	ul. Piłsudskiego 62 08-110 Siedlce	1983	Na całe życie
Piwowarczyk Kazimierz Ks.	1932	legnicka	ul. Jeleniogórska 56 A 59-540 Nowy Kościół	1979	Na całe życie
Potapczuk Janusz Ks.	1938	siedlecka	ul. Kościuszki 10 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
Poterek Konrad Ks.	1968	siedlecka	08-412 Borowie	1990	Na całe życie

Puciato Wojciech Ks.	1964	szczecińsko-kamieńska	ul. Kard. S. Wyszyńskiego 2F 72-009 Police	1988	Członek KWC Na całe życie
Puskiewicz Oskar O. OFM	1955	Zakon Franciszkanów	ul. Reformacka 1 98-300 Wieluń	1979	Na całe życie
Semeniuk Witold Ks.	1962	siedlecka	Wola Wereszczyńska	Od WSD	Na całe życie
Siennicki Jan Ks. (†2003)	1954	siedlecka	ul. Floriańska 08-110 Siedlce	Od I Komunii	Na całe życie
Skorodiuk Józef Ks.	1939	siedlecka	ul. Piłsudskiego 62 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
Sobotka Józef Ks.	1959	siedlecka	Grężówka Kol. 58 21-200 Łuków	1979	Członek KWC
Sroka Andrzej Ks.	1974	rzeszowska	Niechobrz 274 36-047 Niechobrz	1996	Na całe życie Członek KWC
Stęchły Stanisław Ks.	1936	przemyska	Wygarki 305 37-500 Jarosław	Od I Komunii	Na całe życie
Stolarczyk Czesław Ks.	1958	płocka	ul. Stary Rynek 17 09-110 Sochocin	1988	Członek KWC
Stopa Krzysztof Ks.	1953	pelplińska	ul. Pachnąca 27 Garczegorze; 84-351 Nowa Wieś Lęborska	1978	Na całe życie
Strus Robert Ks.	1976	zamojsko- lubaczowska	ul. Paderewskiego 13 a 22-600 Tomaszów Lubelski	1999	Członek KWC
Szajda Józef Ks.	1932	siedlecka	ul. Floriańska 5 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
Szakiel Jerzy Ks.	1961	zielonogórsko- gorzowska	67-320 Niegosławice	1986	Na całe życie
Szkoc Jan Ks.	1932	sosnowiecka	ul. Orła 19 41-205 Sosnowiec	1957	Na całe życie
Szopiński Andrzej Ks.	1967	pelplińska	ul. Poczтовая 9 89-410 Więcbork	1987	Na całe życie
Tartak Zbigniew Ks.	1964	zielonogórsko- gorzowska	ul. Piastowska 4 62-415 Kolsko	1983	Na całe życie
Tomaszewski Jarosław Ks.	1975	płocka	ul. Gierzyńskiego 29 09-407 Płock	2000	Na całe życie
Walusko Edmund Ks.	1929	siedlecka	Haydnów 08-207 Olszanka	1971	Na całe życie
Waruszewski Paweł Ks.	1971	płocka	ul. Św. Wojciecha 15 06 - 150 Nasielsk	1994	Na całe życie
Wielgolaski Tadeusz Ks.	1956	zielonogórsko- gorzowska	ul. Kościelna 3 66-211 Ołobok	1984	Na całe życie
Wierzejski Henryk Ks.	1937	siedlecka	ul. Kochanowskiego 11 08-110 Siedlce	1955	Na całe życie
Wilga Tomasz Ks.	1969	łomżyńska	ul. Szpitalna 1 19-230 Szczuczyn Białost.	1987	Członek KWC
Winiarski Józef Ks. CSMA (†2002)	1936	Zgromadzenie XX. Michałitów	Pawlikowice 32-020 Wieliczka	1944	Na całe życie

Włodarczyk Krzysztof Ks.	1961	Koszalińsko-kolobrzaska	ul. Seminaryjna 2 75-950 Koszalin	1987	Członek KWC
Włodkowski Robert Ks.	1963	szczeecińsko-kamieńska	ul. Kard. S. Wyszyńskiego 2F 72-009 Police	1990	Na całe życie
Wokotrub Zbigniew Ks.	1957	zielenogórsko-gorzowska	ul. Szkolna 3 66-534 Trzebiecz	2001	Na całe życie
Żak Mirosław Ks.	1959	krakowska	ul. Babińskiego 29/22A/26 30-393 Kraków	1979	Na całe życie
Zarych Stanisław Ks.	1922	przemyska	Pl. Konstytucji 3 Maja 8 37-700 Przemyśl	1959	Na całe życie
Zawacki Adam O. OFM Conv	1969	Zakon Francisz. Conv.	ul. Franciszka. 4, 76-150 Darłowo	Od 18 r. życia.	Na całe życie Członek KWC
Zawitkowski Damian O. OFM Cap	1932	Zakon Kapucynów	ul. O. H. Koźmińskiego 36 05-170 Zakroczym	1975	Co roku ponawiam
Zązł Władysław Ks.	1942	bielsko-żywiecka	34-383 Kamesznica	1979	Na całe życie
Zdunkiewicz Janusz Ks.	1960	płocka	09-411 Biała k. Płocka	1984	Na całe życie
Żelazo Andrzej Ks.	1960	siedlecka	Osiny Dolne 08-124 Mokobody	1988	Na całe życie
Zieliński Bernard O. CSsR	1939	Zgromadzenie Redemptoryst.	ul. Sikorskiego 23 67-200 Głogów	1966	Na całe życie
Zielonka Józef Ks.	1946	częstochowska	ul. Warszawska 452 A 42-200 Częstochowa	1975	Na całe życie

* Drukując Krajową Księgę Kapłanów Abstynentów chcemy odpowiedzieć na apel Prymasa Tysiąclecia, który w Liście do kapłanów w sprawie wzmocnienia kościelnej działalności trzeźwościowej z 08 grudnia 1979 r. napisał: „Przez całkowitą abstynencję duchowieństwa katolickiego-do trzeźwości całego Narodu polskiego!”. Prosimy, zatem o poinformowanie nas-Droży Bracia Kapłani-o swoich decyzjach abstynenckich, abyśmy przez opublikowanie waszych danych w tej Księdze, mogli w ten sposób utworzyć wspólnotę kapłanów-abstynentów. Zgłoszenia proszę przysłać pod adres: Ks. Zbigniew Kaniecki, ul. Krzywa 15, 09-402 Płock.

Uczestnicy Jesiennej Sesji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy KEP w m. Długie – wrzesień 2006 r.

Ruchy, stowarzyszenia i organizacje apostołstwa trzeźwości

Centrum Psychologiczno-Pastoralne „Metanoia”

CPP Metanoia to środowisko, gdzie otrzymasz pomoc psychologiczną, duchową, pedagogiczną, prawną i religijną. Celem Centrum jest pomoc człowiekowi przeżywającemu trudności, służba wobec cierpiących i stymulacja rozwoju dla poszukujących

Możesz u nas spotkać kompetentnych specjalistów: psychologów, pedagogów, księży, lekarzy i prawników. Pomocą gotowi są służyć wolontariusze i grupy wsparcia. Ogółem ekipa Centrum liczy ponad 30 osób.

Do Centrum może przyjść każdy, szczególnie osoby cierpiące z powodu uzależnienia lub współuzależnienia, dotknięte przemocą fizyczną i psychiczną, przeżywające stratę kogoś bliskiego, znajdujące się w kryzysie duchowym czy światopoglądowym.

Naszym klientom proponujemy: poradnictwo oraz terapię indywidualną i grupową. Można też skorzystać z treningów, szkoleń, warsztatów. Funkcjonują grupy wsparcia oraz wolontariat.

Nasze doświadczenie pozwala nam powiedzieć, że dzięki uzyskanej tu pomocy wiele osób przezwyciężyło nękające je trudności. Podkreślają, że „było warto...” Cieszą się, że nie zostali sami ze swoimi problemami.

Jak się z nami skontaktować?

Formy działalności CPP „Metanoia”

- Terapia indywidualna
- Terapia grupowa
- Poradnictwo
- Psychoprofilaktyka uzależnień
- Organizacja sympozjów o rodzinie
- Grupy wsparcia
- Prowadzenie warsztatów:
 - Akceptacja siebie
 - 12 kroków
 - Kształtowania umiejętności wychowawczych
 - Warsztaty zastępowania agresji
 - Jak pogłębić relację z sobą i innymi ludźmi? – program psychoedukacyjny dla młodzieży
- Kursy przedmażeńskie
- Organizacja wolontariatu „Pokolenie JP II”
- Spotkania otwarte z psychologią chrześcijańską (każdy III czwartek miesiąca – Kaplica Miłosierdzia Bożego w Płocku)

Centrum Psychologiczno-Pastoralne „Metanoia”

Adres: ul Kobylińskiego 21a

09-400 Płock

tel. /24/ 268-66-81, 268-04-48

www.metanoia.plock.opoka.org.pl

e-mail: metanoia@op.pl

Konto: Bank PeKaO S.A. II o/Płock, ul. Kwiatka 4, 09-400 Płock

nr: 14124017211111001000316986

Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym

Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym jest darem dla osób potrzebujących pomocy duchowej i psychologicznej, złożonym na ręce Ojca Świętego Jana Pawła II podczas Jego wizyty w Sanktuarium Licheńskim w dniach 7-8 czerwca 1999. Jest dziełem apostołskim w dziedzinie trzeźwości oraz ewangelizacji i odnowy rodziny, prowadzonym przez Zgromadzenie Księży Marianów. Stanowi dzieło miłosierdzia na rzecz „nowych ubogich” współczesnego Kościoła i świata, a więc ludzi pozbawionych sensu życia i wiary w Boga, przeżywających kryzysy osobiste i rodzinne, osób uzależnionych, cierpiących i chorych. Jest ono odpowiedzią na apel Jana Pawła II, o wyobraźnię miłosierdzia”.

Licheńskie Centrum Pomocy w centrum swojej posługi stawia Boga obecnego w drugim człowieku. Zwłaszcza w człowieku słabym i cierpiącym. Chcemy służyć wszystkim potrzebującym pomocy na wzór Chrystusa – „Najmiłosierniejszego Samarytanina”. Ten bowiem, który powiedział: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje” Mt 26,26, Ten sam powiedział: „*Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili*” Mt 25,40.

Siłę do naszej posługi czerpiemy ze Mszy Świętej, modlitwy różańcowej i koronki do Bożego miłosierdzia, którą odmawiamy codziennie o godz. 15.00 przed Najświętszym Sakramentem w intencji trzeźwości i świętości rodzin.

Ścisła współpraca Apostolatu Trzeźwości i Odnowy Rodziny stwarza dobry klimat całościowego rozwiązywania problemów osobistych i rodzinnych. Licheńskie Centrum stawia sobie następujące zadania:

W ramach Apostolatu Trzeźwości:

- Pomoc osobom nadużywającym alkoholu, uzależnionym od narkotyków, nikotyny i innych nałogów oraz członkom ich rodzin.
- Wspieranie i motywowanie do leczenia uzależnienia i współuzależnienia (cała rodzina potrzebuje pomocy).
- Informowanie o działalności placówek odwykowych oraz grup samopomocowych.
- Terapia trzeźwiejących alkoholików i ich rodzin.
- Mityngi grup: AA, Al-Anon, DDA (w siedzibie Centrum).

- Pomoc w sytuacjach kryzysowych: przemoc domowa, oddziaływanie sekt, choroby i zaburzenia psychiczne.
- Telefon zaufania – Dyżur duszpasterza, psychologa, terapeuty uzależnień, doradcy rodzinnego – (063) 2708132 codziennie od 800 do 1800
- Profilaktyka w dziedzinie uzależnień – spotkania z dziećmi i młodzieżą (w siedzibie Centrum, w szkołach).
- Prelekcje dla grup zorganizowanych na temat różnych uzależnień i form pomocy (w siedzibie Centrum).
- Księgarnia z literaturą z zakresu uzależnień.

W ramach Apostolatu Odnowy Rodziny:

- Przygotowanie do sakramentu małżeństwa i odpowiedzialnego rodzicielstwa.
- Nauka metod naturalnego planowania rodziny (antykoncepcja jest grzechem).
- Pomoc w rozwiązywaniu kryzysów małżeńskich.
- Nauka dialogu małżeńskiego, pogłębianie duchowości małżeńskiej.
- Pomoc rodzicom w rozwiązywaniu problemów wychowawczych.
- Poradnictwo w zakresie adopcji dzieci.
- Obrona życia poczętego – duchowa adopcja.
- Wsparcie duchowe i terapeutyczne dla kobiet, które dokonały aborcji.
- Duszpasterstwo małżeństw niesakramentalnych.
- Informowanie o poradniach rodzinnych, stowarzyszeniach i wspólnotach rodzin.
- Księgarnia z literaturą o tematyce małżeńskiej i rodzinnej.

Przyjmujemy wpisy do Ksiąg: duchowej adopcji dziecka poczętego oraz czasowej i wieczystej abstynencji od alkoholu, narkotyków, nikotyny.

Organizujemy: Ogólnopolskie Spotkania Trzeźwościowe w Licheniu, re-kolekcje, warsztaty duchowości i obozy szkoleniowo-terapeutyczne dla osób uzależnionych i członków ich rodzin. Szczegóły: www.pomoclichen.home.pl

Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym

Adres: ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary;

tel. 063/2708132; 2708167

E-mail: pomoclichen@home.pl

Strona internetowa: <http://www.pomoclichen.home.pl>

AGAPE

Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym

Przeciwdziałamy i zapobiegamy narkomanii, uzależnieniom lekowym i alkoholowym oraz niesiemy pomoc osobom uzależnionym od narkotyków, alkoholu, hazardu i innych. Tak pojętą działalność stowarzyszenia jest realizowana przez szeroko rozumiana profilaktykę, leczenie, rehabilitację i re-adaptację społeczną osób uzależnionych i ich rodzin. Świadczymy specjali-

styczną pomoc psychologiczną, prawną oraz duszpasterską. Osoby współpracujące ze Stowarzyszeniem telefonicznie udzielają wsparcia oraz informują o specjalistycznych punktach pomocy. Szczególne miejsce w funkcjonowaniu punktów pełni stała formacja duchowa skierowana do osób współpracujących ze Stowarzyszeniem, wolontariuszy, a przede wszystkim do osób potrzebujących pomocy i wsparcia.

Pomoc świadczona przez Stowarzyszenie jest bezpłatna

Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym – AGAPE

20- 109 Lublin, ul. Bernardyńska 5,

tel/fax (0-81) 534-38-87 poczta@agape.lublin.pl

XIII Ogólnopolskie Spotkanie Małżeństw, które Miały Wesela Bezalkoholowe

Wesele Wesel 2007

Bydgoszcz, 2-5.8.2007 r

Małżeństwa, które miały wesela bezalkoholowe, zapraszamy w dniach 2-5.8.2007 r do Bydgoszczy na już XIII Ogólnopolskie Spotkanie Wesele Wesel.

Wesele Wesel to „bal nad balami, taki, co się pamięta latami”, organizowany na przełomie lipca i sierpnia, co roku przez inną parę małżeńską, w innym zakątku Polski. W sobotni wieczór podczas uroczystej Mszy Św. małżonkowie tworzą szpaler przez środek kościoła i mówią sobie, że gdyby jeszcze raz mieli wybierać, wybraliby właśnie siebie nawzajem. Potem udają się na bezalkoholowa zabawę weselna, zaczynając się staropolskim polonezem, a wodzirej zaprasza na kolejne tańce, gry, zabawy, dla dorosłych, młodzieży i dzieci. Około północy, przy dźwiękach fanfar, wnoszony jest ogromny tort, który dzieli dla uczestników para małżeńska, organizująca spotkanie. Ale Wesele Wesel to nie tylko rozrywka w najczystszej formie. To także świadectwo dla własnych dzieci, i innych osób, że bez alkoholu i tylko bez alkoholu można się świetnie bawić. To publiczne świadectwo, że wesela bezalkoholowe można i warto organizować. To okazja do dyskusji na tematy trzeźwości, małżeństwa, rodziny, wychowania dzieci podczas sympozjów i konferencji. To wspólne modlitewne skupienie rodziny podczas codziennych Mszy Św. To poznanie kultury regionu, w którym odbywa się Wesele Wesel.

Serdecznie zapraszamy wszystkich do współorganizowania następnego spotkania w Bydgoszczy. Wszystkie pary małżeńskie z kujawsko-pomorskiego które miały wesela bezalkoholowe, pary narzeczonej które pragną takie wesele zorganizować. Nie tylko z okolic, zapraszamy pary z całej Polski i z za granicy. Przysyłajcie pomysły, swoje świadectwa, opisy jak było na waszych weselach, napiszcie do nas, zadzwońcie, podzielcie się. Jeszcze jedno, mówcie jedni drugim o sierpniowym spotkaniu w 2007 r.

Serdecznie zapraszamy do współpracy w organizacji spotkania także wszystkich ludzi dobrej woli oraz instytucje rządowe, samorządowe i organizacje społeczne, którym leży na sercu trzeźwość narodu.

Koordinatorzy Spotkania:

p. p. Grażyna i Bogdan Chęsy oraz Ewa i Ryszard Maciołek.

Inicjator i duszpasterz Spotkań:

Ks. kan. Władysław Zązel, 34-383 KAMESZNICA

tel. (033) 8625218 kom. 502 740 472

Informacje:

p. p. Grażyna i Bogdan Chęsy

tel. kom. 513033753; Tel. stac. (052) 583 36 35

e-mail: bogdan.geodeta@wp.pl

Stowarzyszenie Wesele Wesel

Uczestnicy spotkania „Wesele Wesel 2006”, zgromadzeni na zebraniu założycielskim we Wrocławiu w dniu 30.7.2006, podjęli jednogłośnie uchwałę o założeniu Stowarzyszenia „Wesele Wesel”, przyjęli statut i wybrali Komitet Założycielski

Ukazał się podręcznik rekolekcji „Ewangelia Wyzwolenia”

„Wyzwoleni w Chrystusie” – to podręcznik który proponuje fascynującą przygodę, której inicjatorem był sługa Boży ks. Franciszek Błachnicki. Jej uczestnikami stali się jego liczni współpracownicy oraz naśladowcy także w czasach dzisiejszych.

Spotkania ewangelizacyjne prowadzone w parafiach czy w różnych środowiskach, poprzedzone przygotowaniem zespołu ewangelizacyjnego, stają się miejscem wyzwolenia mocą Ewangelii Chrystusowej. Choć w rekolekcjach podejmowany jest na pierwszym planie problem alkoholowy, to przecież dotyczą one wszystkich uzależnień „uwłaczających godności człowieka”.

Uczestnicy rekolekcji „Ewangelia Wyzwolenia” otrzymują propozycję twórczego stylu życia poprzez promowanie człowieka wolnego, a wspierającego ludzi uzależnionych i chroniącego młodzież.

Nowe wydanie podręcznika składa się z trzech części. Pierwsza wprowadza w zasady przygotowania rekolekcji ewangelizacyjnych, druga szczegółowo omawia nabożeństwa na każdy dzień rekolekcji parafialnych (lub środowiskowych, np. szkolnych), zaś część trzecia to program przygotowania zespołu prowadzącego. Redakcja książki jest bardzo przejrzysta, ułatwiająca korzystanie zarówno kapłanom jak i animatorom. Całość została poprzedzona słowem biskupa Antoniego Dydycza – Przewodniczącego Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski.

Kilka środowisk już przygotowuje się do przeprowadzenia takich rekolekcji w adwencie i Wielkim Poście 2005/2006. Zachęcamy do korzystania

z podręcznika i prowadzenia według niego rekolekcji. Pomocą i radą oraz innymi materiałami przydatnymi do przeprowadzenia rekolekcji służy Stacja Nr 1 Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, 34-450 Krościenko n. D., ul. ks. Franciszka Blachnickiego 2, tel. (018) 62 32 35, fax 262 56 41, e-mail: kwc@oaza.pl, www.kwc.oaza.pl

Podręcznik można otrzymać kontaktując się ze Stacją Nr. 1 Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, a także w dobrych księgarniach lub w Wydawnictwie Światło-Życie, 30-312 Kraków, ul. Królowej Jadwigi 148, tel./fax (012) 425 30 88, e-mail: wydawnictwo@oaza.pl, www.wydawnictwo.oaza.pl (sklep internetowy).

„Eleuteria”

„Eleuteria” to pismo Krucjaty Wyzwolenia Człowieka ułatwia krążenie informacji i podtrzymywanie więzi między członkami i wspólnotami KWC, służy pomocą w edukacji, organizowaniu akcji, inspirowaniu modlitwy i ciągłemu ożywianiu zapału do niesienia „Ewangelii Wyzwolenia”. Eleuteria to słowo greckie oznaczające „wyzwolenie” streszcza program pisma i wyraża sprawę, której ono służy. „Nie ma ono być pismem naukowym, specjalistycznym, informującym dla zaspokojenia ciekawości; ma być listem, kierowanym do konkretnej wspólnoty ludzi związanych tym samym ideałem i celem, dla przyniesienia zachęty, dawania świadectwa, inspirowania działań – ma być pismem podtrzymującym i „zagrzewającym” ruch KWC. Ma wśród jego członków rozbudzić poczucie jedności i wspólnoty, ma być umocnieniem we wspólnej pracy, zmaganiach i walkach” – tak pisał w pierwszym numerze Eleuterii założyciel pisma, sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki.

Pismo ukazywało się od 1980 roku z różną częstotliwością. Od 1999 roku (Eleuteria 37) ukazują się rocznie cztery zeszyty. Zawierają one artykuły popularnonaukowe, informacje, listy, świadectwa, propozycje nabożeństw, homilie, reportaże. Jest ono pismem bardzo pomocnym w parafii do pracy trzeźwościowej, szczególnie profilaktycznej wśród młodych i dorosłych.

Pismo można otrzymać pisząc na adres redakcji:

„Eleuteria”, 34-450 Krościenko, ul. ks. Franciszka Blachnickiego 2, tel. (018) 262 32 35, fax 262 56 41, e-mail: eleuteria@oaza.pl. Strona internetowa: www.eleuteria.oaza.pl

KONWENT ZAKROCZYMSKI

Mając na uwadze dotychczasowe doświadczenia w pracy trzeźwościowej, przedstawiciele kilku stowarzyszeń, które podejmują działania w celu krzewienia cnoty trzeźwości doszli do wniosku, iż istnieje potrzeba ożywienia współpracy pomiędzy osobami, ruchami, stowarzyszeniami i organizacjami działającymi na rzecz trzeźwości w wymiarze indywidualnym i społecznym.

W związku z tym postanowiono powołać do istnienia Konwent Zakroczymski. Konwent pragnie stać się płaszczyzną umożliwiającą efektywną współpracę wszystkim, którym zależy na trzeźwości każdego człowieka. Zapraszam wszystkich zainteresowanych na spotkania do Zakroczymia w dniach 12-13 lutego 2007 roku (początek 12 lutego o godz. 15.00) oraz 24 – 26 września 2007 r. (początek 24 września o godz. 15.00) do Krościenka n. Dunajcem.

ks. Zbigniew Kaniecki

Do dnia 1 grudnia 2005 roku, następujące wspólnoty wyraziły wolę przynależności do Konwentu Zakroczymskiego:

1. Katolickie Stowarzyszenie Pomocy Osobom Uzależnionym i ich Rodzinom „Filadelfia” (Diecezja płocka)
2. Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego w Zakroczymiu
3. Ośrodek Trzeźwości Diecezji Płockiej
4. Wspólnota rodzin uzależnionych pod patronatem Św. Michała Archanioła, Zelig i Ludwika Martin oraz Mateusza Talbota w Hamburgu
5. Ruch Trzeźwości im. św. Maksymiliana Kolbego w parafii Skarszewy
6. Duszpasterstwo trzeźwości dekanatu ciechanowskiego zachodniego
7. Ruch Trzeźwości im. św. Maksymiliana Kolbego w Gdańsku – Przy-morze

Wspólnoty powyższe złożyły deklarację członkowską Konwentu Zakroczymskiego. W spotkaniach Konwentu Zakroczymskiego bierze udział więcej wspólnot.

Uwaga!

W dwumiesięczniku Ośrodka Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu „**Trzeźwymi bądźcie**” znajdziecie wkładkę „**Apostoł Trzeźwości**” redagowaną przez Zespół Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski.

Materiały do wkładki oraz uwagi i sugestie można przesyłać na adres:

Ks. Zbigniew Kaniecki
ul. Krzywa 15, 09-402 Płock

* * *

Dwumiesięcznik „Trzeźwymi bądźcie” można zamawiać w Zakroczymiu

Adres:

ul. O. H. Koźmińskiego 36;
05-170 Zakroczym
tel/fax 022 7852208

Ważniejsze wydarzenia

12-13 lutego 2007 r. – Zakroczym (godz. 15.00 – godz. 13.00)

Wiosenna Sesja Zespołu Apostolstwa Trzeźwości i Diecezjalnych Duszpasterzy Trzeźwości

Zakroczymski Konwent Organizacji Apostolstwa Trzeźwości w Polsce

18-24 lutego 2007 r.

XL Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Hasło: „*Maryjo pragniemy żyć w trzeźwości*”

18 lutego 2007 r. (Niedziela przed Środą Popielcową) Kamesznica

VIII Zimowe Igrzyska Abstynentów

Informacje: ks. Władysław Zązel, 34-383 Kamesznica; tel. (033) 8624822.

17 marca 2007 r. (sobota przed IV Niedzielą Wielkiego Postu) **Oświęcim-Brzezinka**

Droga Krzyżowa w intencji trzeźwości narodu po terenie obozu.

Informacje: ks. Władysław Zązel, 34-383 Kamesznica; tel. 033/8624822.

1 maja 2007 r. diecezja rzeszowska

XIX Piesza Pielgrzymka Krucjaty Wyzwolenia Człowieka z Rzeszowa do Niechobrza

Informacje: ks. Maciej Figura, Dobrzechów 281, 38-100 Strzyżów

tel. (095) 8718455 kom. 608559337

e-mail: mfigura@rzeszow.opoka.org.pl

1-3maja 2007 r. diecezja zielono-górsko-gorzowska

VI Piesza Pielgrzymka Trzeźwości z Gorzowa do Rokitna

Informacje: Ks. Henryk Grządko, ul. Słoneczna 63

66-400 Gorzów Wielkopolski

tel. 095/7227105; kom. 0600 857 105

27 maja 2007 r. (ostatnia niedziela maja) diecezja siedlecka

Piesza Pielgrzymka AA i AL.-ANON z Międzyrzecza Podlaskiego do sanktuarium w Leśnej Podlaskiej

Informacje: ks. Jan Gomółka, ul. J. Piłsudskiego 62;

09-110 Siedlce; tel. (025) 6442195

16-17 czerwca 2007 r. (trzecia sobota i niedziela czerwca)

XXVI Krajowa Pielgrzymka Apostolstwa Trzeźwości na Jasną Górę

Informacje: Ks. Henryk Korża, ul. Lipowa 24 24-140 Nałęczów;

tel. 081/5014115

16-17 czerwca 2007 r. (trzecia sobota i niedziela czerwca) diecezja legnicka

VIII Piesza Pielgrzymka w intencji trzeźwości Narodu z Kowar do Sanktuarium Matki Bożej Łaskawej w Krzeszowie

Informacje: Ks. Kazimierz Piwowarczyk, ul. Jeleniogórska 56a;
59-540 Nowy Kościół; tel. (075) 7135617.

25-30 czerwca 2007 r. diecezja radomska
XVII Piesza Pielgrzymka w Intencji Trzeźwości Narodu z Radomia do Niepokalanowa

Kierownik Pielgrzymki: Ks. Mirosław Kszczot, ul. Sienkiewicza 13,
26-600 Radom; kom. 0608294408.

29 czerwca – 1 lipca 2007 r. diecezja przemyska
Pielgrzymka Grup Trzeźwościowych z Przemyśla do Kalwarii Paclawskiej.

Informacje: Ks. Stanisław Zarych, Plac Konstytucji 3 Maja 8,
37-700 Przemyśl; tel. (016) 679-08-30.

23-24 czerwca 2006 r. (ostatnia sobota i niedziela czerwca) Kamesznica – diecezja bielsko-żywiecka

XVII Kamesznicckie Dni Trzeźwości

Informacje: ks. Władysław Zązel, 34-383 Kamesznica; tel. 033/8624822.

1-2 lipca 2007 r. diecezja toruńska

VIII Pielgrzymka Piesza w Intencji Trzeźwości Narodu z Działdowa do sanktuarium Matki Bożej w Lipach koło Lubawy (Nawiedzenia Matki Bożej)

Informacje: Ks. Adam Filarski, ul. Nidzicka 4;
13-200 Działdowo; tel. (023) 6974542

6-11 lipca 2007 r. diecezja plocka

XVIII Piesza Pielgrzymki w Intencji Trzeźwości Narodu z Ciechanowa, Bieżunia i Plocka do Niepokalanowa

Kierownik Pielgrzymki: Ks. Radosław Dąbrowski, ul. Mazowiecka 2;
05-180 Pomiechówek; tel. 022 785 42 23; kom. 696277901

5-11 lipca 2007 r. diecezja łomżyńska

VII Piesza Pielgrzymka w Intencji Trzeźwości Narodu Diecezji Łomżyńskiej z Ostrołki do Niepokalanowa

Kierownik Pielgrzymki: ks. Tomasz Wilga; kom. 0601/317323
e-mail: twilga@lomza.opoka.org.pl

1-14 lipca 2007 r.

XXII Piesza Pielgrzymka Młodzieży z Warszawy-Strugi do Miejsca Piastowego

Informacje: Księża Michalici, Al. Józefa Piłsudskiego 248/252
05-261 Marki-Struga, te./fax 022/7811490.

Kierownik Pielgrzymki: ks. Tomasz Wilisowski CSMA,
ul. Nałęczowska 96, 20-831 Lublin, tel. 081/7215323, kom. 0608402194

28-29 lipca 2007 r. (ostatnia sobota lipca) Licheń – Księża Marianie
XV Ogólnopolskie Spotkania Trzeźwościowe

Informacje: Ks. Paweł Rawski MIC, ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary,
tel. (063) 2708132; 2708167
<http://www.pomoclichen.home.pl> e-mail: pomoclichen@home.pl

2-5 sierpnia 2007 r. Bydgoszcz

XIII Wesele Wesel (spotkanie małżeństw, które miały przyjęcia weselne bezalkoholowe)

Koordinatorzy Wesela Wesel: p. p. Grażyna i Bogdan Chęsy

tel. kom. 513033753; tel. stac. (052) 583 36 35;

e-mail: bogdan.geodeta@wp.pl www.weselewesel.pl

Opiekun: ks. Władysław Zązel, 34-383 Kamesznica; tel. (033) 8624822

tel./fax (033) 8625218

SIERPIEŃ – MIESIĄC ABSTYNENCJI

4 sierpnia 2007 (pierwsza sobota sierpnia) – **Koszalin**

XV Ogólnopolska Pielgrzymka Trzeźwości na Górę Chełmską

Informacje: Tadeusz Rogowski, tel. (094) 341 12 77,

Redakcja „Gościa Niedzielnego”, ul. Piłsudskiego 6, 75-511 Koszalin

4 sierpnia 2007 (pierwsza sobota miesiąca) – **diecezja tarnowska**

IV Marsz w Intencji Trzeźwości z Tarnowa (kościół bł. Karoliny) do **Skrzyszowa** (kościół św. Stanisława, biskupa i męczennika)

Informacje: Ks. Zbigniew Guzy; Al. Matki Bożej Fatimskiej 39,

33-100 Tarnów;

tel. (014) 6261014; kom. 0604 265879; e-mail: guzy@tarnow.opoka.org.pl

15 sierpnia 2007 r. – Gdańsk-Oliwa

XV Gdańska Pielgrzymka Trzeźwości (7 km)

Z Gdańska-Oliwy do Matemblewa (Sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej)

Informacje: Ks. Bogusław Głodowski, ul. Słowackiego 161;

80-281 Gdańsk – Żłota Karczma;

tel. (058) 3214205

16-19 sierpnia 2007 r. Gietrzwałd (Sanktuarium Maryjne)

XI Spotkanie Wspólnoty Rodzin Katolickich z Problemem Alkoholowym

Informacje: Bożena i Marek Grunwald, ul. Husarska 8/7;

05-120 Legionowo; tel. 022/7847125.

Opiekun: O. Krzysztof Kościelecki OFM Cap.

25-26 sierpnia 2007 r. – (ostatnia sobota i niedziela sierpnia) **Krzeszów** – diec. legnicka

Krzeszowskie Spotkania Trzeźwościami w Bazylice M. B. Łaskawej.

Droga Krzyżowa (dróżki Krzeszowskie), Msza Św., Apel, Poezja i piosenka religijna, nocne czuwanie, mityngi w grupach: AA, Al.-Anon, Al.-Ateen.

Informacje: Ks. Kazimierz Piwowarczyk, ul. Jeleniogórska 56a;

58-524 Nowy Kościół; tel. 075/7135617

25 sierpnia 2007 r. – (ostatnia sobota sierpnia) – diec. sandomierska
Diecezjalna Pielgrzymka Trzeźwościowa z Gorzyc do sanktuarium Matki
Bożej Bolesnej w Radomyślu nad Sanem
Informacje: Ks. Ryszard Konecki; ul. Rynek 30;
27-425 Waśniów; tel. (041) 2646012;
e-mail: koneckir@sandomierz.opoka.org.pl

26 sierpnia 2007 r. (ostatnia niedziela sierpnia) – (diecezja koszalińsko-kołobrzaska)
Regionalna Pielgrzymka Trzeźwości z Polanowa na Świętą Górę Polanowską
Pustelnia Franciszkańska – Kaplica z Ikoną Matki Bożej Bramy Niebios –
Prowincja św. Maksymiliana Kolbe (Zakon Braci Mniejszych Konwental-
nych w Polsce – Franciszkanie)
Informacje: O. Janusz Jędryszek, Pustelnia Franciszkańska,
Święta Góra Polanowska,
76-010 Polanów, tel. kom. 0509 319 112
Klub Abstynenta „FENIKS” w Polanowie

22-23 września 2007 r. – Szczepanów – diecezja tarnowska
XXVIII Diecezjalna Pielgrzymka w Intencji Trzeźwości
Informacje: Ks. Zbigniew Guzy; Al. Matki Bożej Fatimskiej 39,
33-100 Tarnów;
tel. (014) 6261014; kom. 0604 265879
e-mail: guzy@tarnow.opoka.org.pl

24-26 września 2007 r. (poniedziałek godz. 15.00 – wtorek godz. 13.00) – Kro-
ścienko
Jesienna Sesja Zespołu Apostolstwa Trzeźwości i Diecezjalnych Duszpaste-
rzy Trzeźwości
Zakroczymski Konwent Organizacji Apostolstwa Trzeźwości w Polsce

20 października 2007 r. – (III sobota października) Kalwaria Zebrzydowska
XIII Pielgrzymka Duszpasterstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej
Program: godz. 10. 00 Droga Krzyżowa; godz. 13.00 Msza Święta; godz.
15.00 Nabożeństwo Różańcowe
Informacje: ks. Mirosław Żak, ul. Babińskiego 29/22A/26; 30-393 Kraków
tel. 012/2624597; kom. 0501418612
e-mail: mzak@diecezja.krakow.pl

POLECAMY STRONY INTERNETOWE

- Ośrodek Trzeźwości Diecezji Płockiej:
<http://www.duszp.trzezosci.plock.opoka.org.pl>
- Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym:
<http://www.pomoclichen.home.pl>

- Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych:
<http://www.parpa.pl>
- Piesza Pielgrzymka Młodzieży z Warszawy-Strugi do Miejsca Piastowego: <http://www.pielgmp.prv.pl>
- Centrum Psychologiczno-Pastoralne „Metanoia”:
<http://www.metanoia.plock.opoka.org.pl>
- dr Bohdan Woronowicz: <http://www.lekarz.net/bworonowicz/>
<http://www.uzaleznienia.eu>; www.akmedcentrum.eu
- Centrum Akmed: <http://www.akmed.waw.pl>
- Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości im. O. Benignusa Sosnowskiego:
<http://www.oat.com.pl>
- Duszp. trzeźwości diecezji opolskiej: <http://www.duszpasterstwo-trzezwosci.opole.opoka>.
- Krucjata Wyzwolenia Człowieka: <http://www.oaza.org.pl/osrodek-kwc>
- Ogólnopolskie Spotkania Małżeństw, które miały wesela bezalkoholowe: <http://www.weselewesel.pl>
- Wodzirej: <http://www.wodzirej.pl/>
- prof. dr hab. Józef Styk, Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie – Zakład Socjologii Wsi i Miasta: <http://socjologiawsiimiasta.umcs.lublin.pl/>
- „Eleuteria” – Pismo Krucjaty Wyzwolenia Człowieka: <http://www.eleuteria.oaza.org.pl/>
- Tarnowski Serwis Informacyjny – Twój Ślub, Twoje Wesele:
<http://www.wesele-tarnow.com/>
- Sejmowa Komisja Zdrowia: <http://www.sejm.gov.pl>
- Sanktuarium Matki Bożej Gietrzwałdzkiej: <http://www.gietrzwald.at.pl>
- Oficjalną stronę Wspólnoty AA w Polsce
<http://www.anonimowi-alkoholicy.org.pl/>
- Profesjonalny Portal Psychologiczny <http://www.psychologia.edu.pl/>
- Alkoholizm <http://www.alkoholizm.akejasos.pl/>
- Rozwój osobisty w duchu... <http://www.persona.olsztyn.opoka.org.pl/>
- Naturalne planowanie rodziny – Liga Małżeństwo Małżeństwu
<http://www.lmm.pl/>
- Centrum Przeciwdziałania Psychomanipulacji <http://www.kulty.info/>
- Grupa AA „Bez dymka” <http://bez-dymka.fm.interia.pl/>
- Rudzkie Stow. Rodzin Abstynenckich „Zdrowe Życie”
<http://logokrokus1994.w.interia.pl/>
- Klub Abstynenta ARKA w Lubinie <http://arkalubi.w.interia.pl/>
- Stowarzyszenia Klub Abstynentów „Nowe Życie” w Zabrzcu
<http://www.nowezycie.prv.pl/>
- KWC w diec. sandomierskiej http://www.sandomierz.oaza.pl/diakonie/d_wyzwolenia/

Ważne adresy

- **Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych**
01-458 Warszawa, ul. Szańcowa 25
tel. (022) 532 03 20. 533 20 325. 532 03 26, 836 78 72. 836 82 73.
836 69 01. 836 06 21, fax. (022) 836 81 66
e-mail: parpa@warman.com.pl, strona internetowa: <http://www.parpa.pl>
- **Instytut Psychiatrii i Neurologii.**
02-957 Warszawa, ul. Sobieskiego 1/9,
Dyrektorem Instytutu jest doc dr hab. Danuta Ryglewicz
IPiN na zlecenie PARPA oraz biura ds. Narkomanii wydaje kwartalnik
„Alkoholizm i Narkomania”, którego redaktorem naczelnym jest Zenon
Kulka.
tel.: (0 22) 842-27-00, 642-66-11; fax: (0 22) 642-53-75;
e-mail: ipin@ipin.edu.pl; www: <http://www.ipin.edu.pl>
- **Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości**
02-412 Warszawa, ul. Gęślarska 3,
tel. (+48 22) 863-42-76, 863-90-97, 863-87-38; fax. (+48 22) 863-42-38;
e-mail: poczta@ipz.edu.pl; <http://www.ipz.edu.pl/>
- **ETOH – Fundacja Rozwoju Profilaktyki, Edukacji i Terapii Problemów Alkoholowych**
01-254 Warszawa, ul. Mszczonowska 6,
tel. (0 22) 524-57-83, 836-80-80, 836-80-89; fax. (0 22) 836-80-81;
e-mail: etoh@etoh.edu.pl
- **Ogólnopolski Ośrodek Koordynacji i Informacji Klubów i Stowarzyszeń Abstynenckich przy Warszawskim Stowarzyszeniu Abstynenckim**
01-045 Warszawa, ul. Kolska 2/4, tel./fax (022) 838 72 86
- **Krucjata Wyzwolenia Człowieka (Stanica nr 1)**
34-450 Krościenko nad Dunajcem, ul. Ks. Franciszka Błachnickiego 2,
tel. (018) 262-32-35
- **Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości**
05-170 Zakroczym, ul. O. Honorata Koźmińskiego 36,
tel./fax (022) 785-22-08
e-mail: oat@kapucyni-wwa.opoka.org.pl,
strona internetowa: <http://www.oat.com.pl>
Konto: Ośrodek Apostolstwa Trzeźwości, Bank Spółdzielczy Nowy Dwór
Mazowiecki, Oddział Zakroczym
Nr: 80110008-3000332-2700-61

- **Krajowy Ośrodek Ruchu Trzeźwości Im. Św. Maksymiliana Kolbego**
Rekolekcyjne Hospicjum Kapłańskie „PRZEMIANA I TRWANIE”
Al. Lipowa 24, 24-140 Naęczów, tel. (081) 501 41 15
- **Fundacja „Światło-Życie”, Ośrodek Profilaktyczno-Szkoleniowy im. Ks. Franciszka Blachnickiego**
ul. Gawronów 20, 40-527 Katowice, tel. (032) 2053922
- **„Niebieska Linia” Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie**
ul. Szczotkarska 48A, 01-382 Warszawa,
Bezpłatna linia z całego kraju: 0800 120 002,
tel./fax: (0-22) 666 05 59;
e-mail: pogotowie@niebieskalinia.pl
Strona internetowa: <http://www.niebieskalinia.pl>
- **Sejmowa Komisja Zdrowia**
ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa,
tel. (022) 694 10 20
Strona internetowa: <http://www.sejm.gov.pl>
- **Europejskie Biuro Światowej Organizacji Zdrowia**
Biuro Łącznika WHO w Polsce
ul. Długa 38/40; 00-238 Warszawa
tel. (+48 22) 635 94 96; fax.(+48 22) 831 08 92
e-mail: who@pol.pl
- **Licheńskie Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym**
Adres: ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary;
tel. (063) 2708132; 2708167
e-mail: pomoclichen@home.pl
Strona internetowa: <http://www.pomoclichen.home.pl>

Telefony zaufania:

Telefon Zaufania dla Osób z Problemem Alkoholowym
Warszawa (0-22) 842-26-00

Telefony Zaufania AA w poszczególnych miastach można znaleźć w książkach telefonicznych, oprócz tego w każdej Poradni Odwykowej można otrzymać informację o działających w pobliżu samopomocowych grupach (AA, AL-Anon, DDA, AL-Ateen), ich adresy i telefony.

Szkolenia

Jednym z bardzo istotnych elementów profesjonalnej działalności w sferze rozwiązywania problemów alkoholowych jest profesjonalne przeszkolenie specjalistów. Jedną z placówek prowadzących takie szkolenia w Polsce jest **Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości w Warszawie**. Przeprowadza on następujące szkolenia:

Studium Pomocy Psychologicznej SPP – przygotowuje pracowników lecznictwa odwykowego do pracy w kontakcie psychologicznym z pacjentem i grupą (podstawy psychologicznego kontaktu).

Program Rozwoju Osobistego PRO – jest to oferta dla osób uzależnionych z kilkuletnią abstynencją oraz dorosłych członków ich rodzin, o charakterze terapii rozwojowej, równocześnie podnosząca umiejętności psychologicznego kontaktu, sprawności interpersonalne i budowanie konstruktywnych relacji.

Szkoła Rozwiązywania Lokalnych Problemów Alkoholowych „Strategia” – uczy lokalnych liderów budowania gminnych programów rozwiązywania problemów alkoholowych, kontaktu ze środkami masowego przekazu, skutecznego komunikowania się oraz diagnozowania problemów.

Studium Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie SPPR – przeznaczone dla profesjonalistów zainteresowanych podnoszeniem skuteczności szeroko rozumianej pomocy osobom i rodzinie w sytuacji kryzysowej.

Studium Terapii Uzależnień STU – profesjonalna szkoła psychologicznej terapii uzależnienia i współuzależnienia dla pracowników lecznictwa odwykowego. Jest pierwszym stopniem na drodze do uzyskania licencji terapeuty uzależnień.

Ponadto pełnomocnicy wojewódzcy organizują inne szkolenia z poszczególnych dziedzin oraz dysponują informacjami na temat innych regionalnych ośrodków szkoleniowych.

Dostępne formy pomocy:

Miejsce pierwszego kontaktu – „punkt konsultacyjny” – dla osób z problemem alkoholowym powinno istnieć w każdej gminie:

- przy poradni odwykowej
- przy poradni ogólnej (jeśli nie ma poradni odwykowej)
- przy urzędzie gminnym: Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych lub Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej
- w Klubach Abstynenckich
- przy Grupach Samopomocowych: AA (Anonimowi Alkoholicy); AIA-non (grupy samopomocowe dla członków rodziny osoby uzależnionej); DDA (Dorosłe Dzieci Alkoholików); AL-Ateen (Grupy dla dzieci i młodzieży z rodzin z problemem alkoholowym.)

Rekolekcje, kursy, szkolenia, warsztaty

ORDW – OAZA REKOLEKCYJNA DIAKONII WYZWOLENIA

Dom Rekolekcyjny Sióstr Benedyktynek

Przy Parafii Świętej Trójcy

Plac Konstytucji 3-go Maja 8

37-700 Przemyśl

tel. 016/6770690; 6770097; 6790830

Moderator: ks. dr Stanisław Zarych, Plac Konstytucji 3 Maja 8

37-700 Przemyśl;

tel. 016/6790830.

12-14 stycznia; 09-11 lutego; 09-11 marca; 13-15 kwietnia; 11-13 maja;

08-10 czerwca; 14-16 września; 12-14 października; 16-18 listopada;

07-09 grudnia.

Rozpoczęcie rekolekcji w dniu przyjazdu o godz. 18.00.

Zgłoszenia należy przesłać na 7 dni przed rozpoczęciem rekolekcji.

Studium Duszpasterstwa Trzeźwości Archidiecezji Krakowskiej

Zostało powołane przez Księdza Kardynała Franciszka Macharskiego w 1986 roku. Celem Studium jest przygotowanie animatorów parafialnych grup trzeźwościowych, pogłębienie wiedzy religijnej, podnoszenie świadomości wiernych na temat uzależnień, zwłaszcza choroby alkoholowej, jak również pokazanie sposobów rozwiązywania problemów alkoholowych.

Studium obejmuje 10 comiesięcznych spotkań /jeden raz w miesiącu od września do czerwca/. Każde spotkanie to Msza święta, 4 godziny wykładów i seminarium. Uczestnicy studium wyjeżdżają również na trzy spotkania weekendowe. Jedno poświęcone kościelnej działalności trzeźwościowej i dwa zajęcia warsztatowe dotyczące kontaktu z osobą uzależnioną i rodziną. Warsztaty te są prowadzone przez terapeutów uzależnień.

Tematyka studium obejmuje trzy grupy zagadnień: 1. antropologia chrześcijańska; 2. problemy alkoholowe; 3. rozwiązywanie problemów alkoholowych, zwłaszcza duszpasterstwo trzeźwości.

Uczestnicy studium w ramach zajęć mają realizować praktyczne dzieła trzeźwościowe w swoich parafiach.

Absolwenci Studium otrzymują dyplom podpisany przez Metropolitę Krakowskiego.

Dyrektor Studium: **ks. Mirosław Żak**

ul. Babińskiego 29/22A/26; 30-393 Kraków

tel. 012/2624597; kom. 0501418612

E-mail: mzak@diecezja.krakow.pl

Studium Animatorów Trzeźwości Archidiecezji Łódzkiej

W dniu 1 sierpnia 2005 r. (w miesiącu abstynencji) Metropolita Łódzki Arcybiskup Władysław Ziółek powołał archidiecezjalne Studium Animatorów Trzeźwości. Zespół kierowniczy Studium stanowią Moderator Krajowy Krucjaty Wyzwolenia Człowieka ks. dr Piotr Kulbacki oraz ks. mgr Jan Cholewa i mgr Agnieszka Borowicz. Studium zostało powołane we współpracy z Krucjatą Wyzwolenia Człowieka i Stowarzyszeniem Wspierania Dział Ewangelizacji „AGAPE” w Łodzi. Program Studium uzyskał aprobatę PARPA.

Celem Studium jest przygotowanie osób, podejmujących służbę w parafii w zakresie profilaktyki dla dorosłych i młodzieży. Osoby te zostaną przygotowane do prowadzenia działań informacyjno-konsultacyjnych w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych.

Uczestnicy Studium mają nabyć umiejętności wstępnego diagnozowania problemu, wskazania możliwości pomocy, sposobu informowania o problemie i możliwościach rozwiązywania w parafiach, właściwego organizowania spotkań i modlitw, współpracy z różnymi środowiskami zajmującymi się rozwiązywaniem problemów alkoholowych. Zajęcia odbywają się raz w miesiącu przez jeden rok.

Do udziału w Studium zostali zaproszeni: członkowie ruchów, stowarzyszeń, grup charytatywnych w parafiach, kanceliści parafialni, członkowie grup samopomocowych, rodzice, wychowawcy, nauczyciele, katecheci, oraz inne osoby pragnące zaangażować się w rozwiązywanie problemów alkoholowych. Uczestnikami Studium mogą być osoby świeckie oraz księża i siostry zakonne.

Zespół prowadzący, po zebraniu doświadczeń w roku 2005/2006 zamierza wraz z prowadzącymi od 20 lat analogiczne studium w archidiecezji krakowskiej przygotować podręcznik Studium.

Kontakt ze Studium: ks. Jan Cholewa, 93-549 Łódź, ul. Przyszkole 2, tel. 42/682 65 79.

FUNDACJA „ŚWIATŁO-ŻYCIE” OŚRODEK PROFILAKTYCZNO-SZKOLE- NIOWY IM. KS. FRANCISZKA BLACHNICKIEGO

ul. Gawronów 20
40-527 Katowice
tel. 032/2053922
www.osrodek-brynow.pl
e-mail: kontakt@osrodek-brynow.pl
Dyrektor Ośrodka: ks. Marcin Piasecki

Fundacja „Światło-Życie” Ośrodek Profilaktyczno-Szkoleniowy im. ks. Franciszka Blachnickiego w Katowicach istnieje od 7 listopada 1994 roku. Celem Ośrodka jest wychowanie człowieka wolnego do wszelkich uzależnień, człowieka otwartego na potrzeby innych ludzi i potrafiącego nieść im

pomoc. Inspiracją do działania jest dzieło Krucjaty Wyzwolenia Człowieka ks. Franciszka Blachnickiego.

Oferta Ośrodka skierowana jest do: pedagogów, psychologów, nauczycieli, wychowawców, katechetów; osób uzależnionych i ich rodzin; młodzieży z rodzin z problemem alkoholowym; osób zainteresowanych animowaniem zabaw bezalkoholowych; kandydatów i członków Krucjaty Wyzwolenia Człowieka; animatorów i uczestników Ruchu Światło-Życie.

Zespół Ośrodka:

ks. Marcin Piasecki, kierownik Ośrodka i wikariusz parafii św. Michała w Katowicach,

Justyna Czeszyńska – pedagog i socjoterapeuta,

Sylwia Pietryga – pedagog i animator społeczno-kulturalny

Kontakt:

tel. (032) 205 39 22

Dyżury:

• we wtorki i środy od 16.00 do 19.00;

• w czwartki od 10.00 do 12.00;

• w piątki od 14.00 do 16.00.

Konto bankowe (na które wpłaca się zaliczki i darowizny)

Getin Bank 12 1560 1108 0000 9060 0006 1956

Dojazd do Ośrodka z Rynku w Katowicach tramwajem nr 6 lub 16 w kierunku Brynowa do przystanku przy ul. Gawronów lub autobusem nr 51 spod Dworca PKP. Ośrodek znajduje się przy kościele p. w. Matki Kościoła.

REKOLEKCJE

„OBYM POZNAŁ SIEBIE, OBYM POZNAŁ CIEBIE, PANIE” (św. Augustyn)

Zapraszamy do udziału w rekolekcjach wszystkich, którzy przeżywają trudności w swoim życiu związane z nadużywaniem alkoholu, nikotyny, leków i innych środków lub cierpią z powodu uzależnienia swoich bliskich, a pragną w modlitwie, refleksji i wspólnocie ludzi wierzących szukać dróg wyjścia.

Terminy do wyboru:

02-04.02.2007; 30.03-01.04.2007; 25-27.05.2007

Rozpoczęcie w piątek o godz. 1900; zakończenie w niedzielę około godz. 16.00

Koszt: z noclegiem i wyżywieniem 70 zł

Dodatkowe informacje można uzyskać telefonicznie

we wtorek, środę 1600-1900, czwartek 10.00-12.00 piątek 14.00-16.00 pod nr (032) 205 39 22 lub w innym terminie tel. 0 515 45 39 01

Osoby korzystające z noclegu prosimy o przywiezienie śpiworów.

Zaliczki na rekolekcje, warsztaty prosimy wpłacać na konto Ośrodka:

12 1560 1108 0000 9060 0006 1956

WARSZTATY I KURSY

„ŻYCIE LEPIEJ” WARSZTATY DLA MŁODZIEŻY – 9-11.03.2007

Warsztaty umiejętności interpersonalnych dla młodzieży klas gimnazjalnych i szkół średnich. Zajęcia mają pomóc w lepszym poznaniu i rozumieniu siebie oraz innych. Warunkiem uczestnictwa jest pisemna zgoda rodziców.

Rozpoczęcie w piątek o godz. 19.00

Zakończenie w sobotę o godz. 19.00

Prowadzący: Justyna Czeszyńska, pedagog, socjoterapeuta

Katarzyna Jeneralska, pedagog, socjoterapeuta, mediator

Koszt : minimum 30 zł do uzgodnienia

TRENING ASERTYWNOŚCI

19-21.01.2007; 02-04.02.2007; 09-11.02.2007

Trzy spotkania, Sb i Nd w godz. 9.00-18.00

Uczenie uczciwego, bezpośredniego, stanowczego wyrażania siebie, swoich postaw, uczuć, opinii i pragnień wobec innych. Asertywność to korzystanie z osobistych praw bez naruszania praw innych osób.

Prowadzący: Teresa Adamczyk, psycholog, psychoterapeuta, trener asertywności.

tel. Kontaktowy: 509 330 137

Koszt: 250-300 zł (w zależności od ilości uczestników)

Dla nauczycieli, wychowawców, pedagogów, katechetów:

PRACA Z EMOCJAMI DZIECKA – 26-27.01.2007

Warsztaty pokazują jak można pomóc dziecku przeżywać i radzić sobie z trudnymi uczuciami np. złością, lękiem, frustracją. Uczą jak towarzyszyć dziecku w pokonywaniu zachowań agresywnych. Zajęcia są skierowane do osób pracujących z grupami dzieci i młodzieży, dla nauczycieli wychowawców, animatorów. Mogą być inspiracją w pracy nad sobą oraz z innymi.

Rozpoczęcie w piątek o godz. 1800- 2130

zakończenie w sobotę o godz. 1000 - 1800

Koszt:120 zł (zaliczka 50 zł)

KURS PRZYGOTOWAWCZY DLA KANDYDATÓW NA WYCHOWAWCÓW PLACÓWEK WYPOCZYNKU DZIECI I MŁODZIEŻY – 20-22.04.2007

Przeznaczony dla animatorów Ruchu Światło-Życie, a także księży, kleryków, sióstr i braci zakonnych oraz osób świeckich pracujących w parafiach, wspólnotach, ruchach, stowarzyszeniach, organizacjach katolickich i itp. działających w parafiach, dekanatach czy diecezji.

Kurs organizowany przez Diakonię Oaz Rekreacyjnych

Ruchu Światło-Życie Archidiecezji Katowickiej we współpracy

z Niepubliczną Placówką Doskonalenia Nauczycieli *Via Media*

Koszt kursu: 50 zł

Istnieje możliwość skorzystania z noclegów oraz wyżywienia:

Koszt noclegów: 30 zł

Koszt wyżywienia: 20 zł

Zaliczka: 30 zł (termin wpłaty do 15 kwietnia 2007 r. na konto Ośrodka 12 1560 1108 0000 9060 0006 1956)

Zapisy przez stronę internetową Ośrodka www.osrodek-brynów.pl lub Diakonii Oaz Rekolekcyjnych www.katowice.oaza.pl/dor w terminie do 15 kwietnia 2007 r. (w przypadkach szczególnych kontakt telefoniczny 0607 447 567).

Organizator zastrzega sobie prawo odwołania kursu w przypadku zebrania grupy mniejszej niż 25 osób.

Ośrodek przeprowadza również warsztaty dla danej grupy na zamówienie

Spotkania otwartej grupy wsparcia – „Jutrzenka Wolności” każda środa godz. 1830

Ważne telefony:

- **Katolicki Telefon Zaufania** Katowice (032) 253-05-00 (całodobowy)
- **Telefon Zaufania przy Licheńskim Centrum Pomocy Rodzinie i Osobom Uzależnionym** Licheń (063) 270-81-32
- **Całodobowy Telefon Kryzysowy** tel. (032) 205-38-88

OŚRODEK APOSTOLSTWA TRZEŹWOŚCI

**05-170 Zakroczym, ul. O. Honorata Koźmińskiego 36,
tel./fax (022) 785-22-08**

**e-mail: oat@kapucyni-wwa.opoka.org.pl
strona internetowa: <http://www.oat.com.pl>**

**KURS DUSZPASTERSKI DLA ALUMNÓW WYŻSZYCH SEMINARIÓW
DUCHOWNYCH DIECEZJALNYCH I ZAKONNYCH**

Stopień I 2 - 6 VII 2007 r.

Stopień I 27-31 VIII 2007 r.

Stopień II 03-07 IX 2007r. (kończy się egzaminem – wyjazd w piątek po obiedzie)

W roku 2006 kurs uczestniczyło w kursie 119 kleryków z następujących seminariów duchownych:

WSD Diecezji Białostockiej – 1; WSD Diecezji Grodzieńskiej (Białoruś) - 5; WSD Diecezji Pelplińskiej – 4; WSD Archidiecezji Przemyskiej – 2; WSD Diecezji Częstochowskiej – 8; WSD Diecezji Drohiczyńskiej – 10; WSD Diecezji Zielonogórsko - Gorzowskiej – 14; WSD Diecezji Płockiej – 1; WSD Diecezji Kaliskiej – 5; WSD Diecezji Lubelskiej – 3; WSD Diecezji Opolskiej – 1; WSD Diecezji Siedleckiej – 5; WSD Diecezji Rzeszowskiej – 1; WSD

Diecezji Sosnowieckiej – 1; WSD Diecezji Szczecińskiej – 5; WSD Diecezji Toruńskiej – 2; WSD Diecezji Warszawsko-Praskiej – 1; WSD Archidiecezji Gdańska – 4 WSD Archidiecezji Krakowskiej – 10; WSD Diecezji Olsztyńskiej – 2; WSD OFM Cap. Prow. Krakowska – 8; WSD OFM Cap. Prow. Warszawska – 11; Juniora OFM Cap. Prow. Warszawska – 1; Juniorat OFM Cap Prow. Krakowska – 1; WSD Księży Marianów – 6 WSD Księży Sercanów – 1; WSD Księży Salezjanów – 1; WSD Księży Werbistów – 2; WSD OFM. Prow. św. Jadwigi – 2; WSD Kanoników Regularnych Laterańskich – 1;

SZKOLENIE POMAGAJĄCE KSZTAŁTOWAĆ POSTAWY ABSTYNENCKIE I TRZEŹWOŚCIOWE

8-11 lutego; 26-29 kwietnia; 18-21 października; 29 listopada – 2 grudnia.

Zgłoszenia wraz z przedpłatą 75 zł (połowa kosztów) należy przesłać pod adresem Ośrodka lub na jego konto. Zajęcia rozpoczynają się w czwartek o godz. 18.00, kończą się w niedzielę o godz. 12.00.

SPOTKANIA OSÓB POMAGAJĄCYCH ZAWODOWO INNYM

2 - 4 LUTEGO

26 - 28 PAŹDZIERNIKA

Zgłoszenia przyjmuje biuro OAT do 27 stycznia i 20 października.

ZAKROCHYMSKIE SPOTKANIA RODZIN

14 -17 CZERWCA

Zgłoszenia przyjmuje Tadeusz Wojtulewicz, ul. Sienkiewicza 19, 16-010 Wasilków

Mazowieckie Dni Trzeźwości w parafii Św. Maksymiliana Kolbego w Płońsku – wrzesień 2006 r.
Bp Antoni Dydycz oraz ks. kan. Mirosław Tabaka, proboszcz parafii

DUSZPASTERSTWO ALKOHOLIKÓW I ICH RODZIN

ARTYKUŁY

Do współuzależnionej³

Może jeszcze nie wiesz, czym jest współuzależnienie. Może nie wiesz, że to obce, dziwne słowo, dotyczy również Ciebie. Może ciągle jeszcze, każdego dnia, stajesz bezradna wobec nadużywania alkoholu przez kogoś Ci bliskiego. Może wypłakałaś już morze łez i zdążyłaś setki razy pomyśleć, że to wszystko jest bez sensu, że Twoje życie jest bez sensu. Może ciągle od nowa próbujesz ratować jego, siebie, Wasze dzieci i Wasze małżeństwo. Może próbowałaś już wszystkiego, co przyszło Ci do głowy, a w Twoim życiu nic się nie zmienia.

A może jesteś jedną z Tych, które już wiedzą czym ono jest i jak wiele szkód wyrządza Tobie i Twojej rodzinie. Może wiesz już także, że z własnym współuzależnieniem można się zmierzyć, odnieść zwycięstwo i odzyskać radość życia.

Niezależnie od tego, jaka jest Twoja sytuacja, chcę Ci powiedzieć, że jesteś Umiłowanym Dzieckiem Boga, że On umiłował Cię na długo przed tym, zanim pokochali lub zranili Cię rodzice, nauczyciele, małżonkowie, dzieci i przyjaciele. I w swej miłości jest wierny. Patrzy na Ciebie z bezgraniczną czułością i troszczy się o Ciebie bardziej, niż matka o dziecko. Jest przy Tobie nawet, jeśli zajęta swymi problemami lub codziennymi czynnościami, nie czujesz tego i nie słyszysz.

Jego umiłowanie jest zaproszeniem do wędrówki w głąb siebie, do podróży duchowej. Wszystko, co musisz zrobić, by w tę podróż wyruszyć-to uwierzyć, uwierzyć w tę Jego ogromną miłość do Ciebie i zapragnąć, by tę prawdę o byciu Umiłowanym Dzieckiem, każdego dnia wcielać w życie, we wszystko, co myślisz, mówisz lub robisz w zwyczajnym miejscu swej codziennej egzystencji. Zapragnąć i zadziałać.

Być Umiłowanym, to być wybranym przez Boga, uznanym za kogoś szczególnego. Jesteś wybranym dzieckiem i to jest jedyna prawda o Tobie. Zobacysz ją najlepiej w kręgu innych wybranych, obdarowanych miłością tak, jak Ty i potrafiących się nią dzielić, zobacysz ją wśród ludzi wdzięcz-

³ List została napisany w oparciu o książkę H.Nouwen, Życie umiłowanego. Jak żyć duchowo w świeckim świecie?, Wydawnictwo Salwator, Kraków 2004

nych Bogu i umiejących okazywać wdzięczność innym ludziom. Może znajdziesz ich w grupie Al-Anon? A może w innej wspólnotcie? Rozpoznasz ich po tym, że będą życzyć Ci dobra i błogosławić Cię, obdarzając swoją akceptacją. To doda Ci siłę, wzmocni Twoje Ja i poczucie bycia wybranym.

Być wybranym i błogosławionym, to również być poddanym cierpieniu. Twoje cierpienie jest tak samo unikalne, jak Twoje wybranie, jest przejawem Twojej indywidualności, jest Twoje i tylko Twoje, i Tobie ma przynieść korzyści. Tak, korzyści. Twoje cierpienie jest zaproszeniem do zmiany, zachętą do odważnego spojrzenia na swoje życie i zobaczenia prawdy o nim, o sobie, o swojej sytuacji. Ta prawda sprawi Ci ból, ale jest dużo lepsza, niż ciągłe okłamywanie siebie i kręcenie się w kółko. Nie uciekaj przed tym bólem, stań z nim twarzą w twarz i spróbuj się z nim zaprzyjaźnić, nawet, jeśli jest to ból zranionego serca. Wytrzymaj. To da Ci odwagę do zmiany swojego życia. Twoje zranienie może stać się Twoim błogosławieństwem. Ty sama możesz stać się błogosławieństwem dla innych, możesz stać się darem dla świata, możesz uczynić swoje życie piękniejszym.

Życzę Ci, byś w to Boże Umiłowanie uwierzyła, byś je w sobie zobaczyła, byś podjęła tę trudną i piękną wędrówkę. Życzę Ci, byś znalazła w sobie odwagę, by zmierzyć się z prawdą o sobie i swoim życiu i krok po kroku zaczęła je zmieniać. Życzę Ci, by zagościły w Twoim życiu radość i pokój.

Magdalena

BÓG PRZEMAWIA DO ALKOHOLIKÓW ANONIMOWYCH

Bóg, miast zawiesić prawa natury bezpośrednią interwencją, wybrał w Swej mądrości grupę ludzi dla wcielenia w życie Jego boskiej dobroci. A wybrał ich spośród najbardziej poniżonych, chorych i nieszczęśliwych: zwrócił się bowiem do słabych tego świata, do alkoholików. Oni mieli upowszechnić Jego wielką sprawę! I oto tak mógłby On mówić do nas:

„Waszym wątłym i słabym rękóm powierzam siłę, jakiej się nie spodziewacie, powierzam siłę, której skuteczności zaprzeczają najwięksi uczeni. I nie naukowcom ani politykom, nie wdowom ani matkom, ani nawet moim kapłanom dałem ów dar leczenia alkoholików, który powierzam wam”.

„Ten dar nie może być użyty dowolnie czy nieroztropnie; bowiem nakłada on na was poważną odpowiedzialność: dzień nie może być nigdy dla was zbyt długi, nie wolno wam zasłaniać się brakiem czasu, ani ważnymi wydarzeniami czy też wymawiać się nadmiernym dla was wysiłkiem, czy ciężarem nałożonego na was zadania. Dar mój musicie wykorzystać dla dobra ludzi w sposób umiejętny i cierpliwy, niezależnie od ich rasy, wyznania czy klasy”.

„Nieraz wyda się wielu ludziom wasz los śmieszny, a wasze motywy będą źle oceniane; zaś wasze wysiłki w pracy nad innymi alkoholikami nie zawsze przyniosą wynik”.

„Musicie być przygotowani na przeciwności, lecz zwalczając te przeciwności wspinaliście się stopniowo, jakby po drabinie, do duchowej doskonałości.

Pamiętajcie, że w kształtowaniu tego dążenia nie będę od was niczego wymagał, co byłoby ponad wasze możliwości”.

„Nie zostaliście wybrani z powodu wyjątkowych uzdolnień. Starajcie się więc przypisywać osiągnięte sukcesy nie waszej osobistej wartości, lecz jedynie łasce wam udzielonej. Jeżeli chciałbym polecić wykonanie tej misji wykształconym ludziom, to łaską obdarzyłbym lekarzy i naukowców. Jeżeli zaś wolałbym mieć ludzi z darem krasomówczym, czy pedagogicznym, to znalazłbym bardziej.; kwalifikowanych od was. Zostaliście wybrani, ponieważ znajdujecie się poza społecznością, a wasze długotrwałe pijaństwo uczyniło was, lub powinno było uczynić, pokornymi i czujnymi na wołania rozpachy pochodzącej z samotnych serc alkoholików. Miejcie zawsze w pamięci wyznaczenie, jakie złożyliście w dniu waszego przyjęcia do A. A.: mianowicie, że jesteście bezsilni i że w pełni dobrowolnie kierujecie wasze życie i waszą wolę pod Moje władanie, byście mogli odczuć ulgę”.

„Skoro nie pijecie przez rok, dwa lub dziesięć lat, nie sądźcie, że to jest wynik waszego nie wspomaganego wysiłku. Pomoc, która utrzymywała was w stanie normalnym, będzie utrzymywać was tak długo, jak długo będziecie żyli według planu życia, jaki Ja wam wyznaczyłem. Wystrzegajcie się pychy, rodzącej się z poczucia wzrastania liczby waszych członków, wpływów lub z porównań między wami i waszą organizacją, a innymi, których sukcesy uzależnione są od liczby członków, ich pozycji i zasobów pieniężnych. To nie materialne składniki tworzą waszą wiarę i moc! Gdy więc powodzenie materialnej organizacji polega na łączeniu wspólnych aktywów, wasz sukces – na jedności wzajemnej odpowiedzialności. Wezwania do wstępowania do organizacji, dających materialne korzyści, polega na chępliwym powoływaniu się na dokonane czyny i osiągnięcia. Wasze wezwanie polega na pokornym przyznaniu się do słabości”.

„Motto dla prosperującego przedsiębiorstwa gospodarczego niech brzmi: „Ten korzysta najwięcej, kto najlepiej obsługuje”. Wasze motto niech brzmi: „Ten służy najlepiej, kto nie szuka korzyści”. Bogactwo materialnych organizacji mierzy się przy pomocy bilansu, wedle tego, co pozostało w kasie, wasze bogactwo mierzy się tym, co każdy z was dał z siebie”.

„Wśród prawd wam powiedzianych są nakazy, które mogą się wydać trudne do wykonania. Lecz jeśli wydają się one wam trudne, to tylko dlatego, że nie zrozumieliście, lub zapomnieliście o właściwościach waszej słabości. Choroba fizyczna wymaga dla jej uleczenia drastycznych środków, a w licznych przypadkach niebezpiecznej operacji. Wasza sytuacja, w chwili wstąpienia do grupy ludzi leczących się, była poważniejsza niż sytuacja człowieka udającego się do szpitala z zakażoną nogą. Stawka ryzyka ostatniego jest jego życie, podczas gdy wy ryzykujecie nie tylko życie, lecz również coś bardziej cennego: mianowicie zdrowie, pogodę ducha oraz szacunek dla samych siebie”.

„Nie spodziewajcie się, że rozwiążecie łatwo wasz problem, który nauka uznała przecież za nierozwiązalny, wasz problem, to nie zepsuty ząb, który

trzeba usunąć, lecz długotrwały proces rehabilitacji, który wymaga czynów trudnych, samodyscypliny, a ponadto bezwzględnego posłuszeństwa nakazowi sumienia”.

W naszą grę wkracza więc Boska terapia, z którą człowiek ma współpracować. A ta współpraca wymaga wielkiej moralnej odwagi w wykonaniu trudnych zadań.

(adoptowane z angielskiego, według „Grapevine”)

* Przedruk z: Majdański Kazimierz (red.), „Antropologiczne kategorie trzeźwości”. Warszawa 1980. s. 103-105.

MODLITWY

MODLITWA O POKÓJ DUCHA

O Boże, użyż mi pogody ducha,
abym godził się z tym,
czego nie mogę zmienić,
odwagi, abym zmieniał to,
co mogę zmienić,
i mądrości, abym odróżniał jedno od drugiego.

Pozwól mi, cały ten dzień przeżyć
w świadomości upływającego czasu.
Pozwól mi rozkoszować się chwilą
w świadomości jej ograniczenia.
Pozwól mi zaakceptować konieczność,
jako drogę do wewnętrznego pokoju.
Pozwól mi, za przykładem Jezusa,
przyjąć także ten grzeszny świat, jakim jest,
a nie, jakim ja chciałbym, aby był.
Pozwól mi Tobie zaufać,
że wszystko zrobisz dobrze,
jeśli zdam się na Ciebie i Twoją wolę.
Tak będę mógł być szczęśliwym w tym życiu
i osiągnąć pełnię szczęścia z Tobą
w życiu wiecznym.
Amen.

Za Anonimowych Alkoholików

O Panie, prowadź i broń Anonimowych Alkoholików. Daj każdemu z nich pogodną i wytrwałą trzeźwość w tym życiu i szczęście wieczne po śmierci.

Prośba Alkoholika

Panie, kiedy wisiałeś na krzyżu, powiedziałeś „pragnę”. Chciałeś wypić kielich cierpienia do ostatniej kropli. Gdy cierpiełaś z pragnienia, podano Ci ocet do picia. Niech Twoje okrutne męki przypomną mi się w chwili, gdy chcę przyłożyć kieliszek alkoholu do ust. Niechaj sobie uświadomię Twoje gorzkie pragnienie na krzyżu. Niech myśl o Twoim zwycięstwie na krzyżu da mi łaskę przezwyciężenia mojej słabości i wiarę w całkowite zwycięstwo nad nałogiem.

Boże jestem alkoholikiem

Trudno jest mi się do tego przyznać.
Ta prawda wywołuje we mnie różne uczucia:
bunt, przerażenie, złość, poczucie winy.
Wiem, że piciem alkoholu niszczyłem swoje zdrowie
i krzywdziłem wielu ludzi, nawet tych, którym mówiłem – Kocham.
Wiem, że przez to oddaliłem się od Ciebie.
Ufam, że Ty nigdy mnie nie opuściłeś.
Dzisiaj przyznając się do swego uzależnienia od alkoholu,
proszę Cię o dar trzeźwości.
Wiem, jaki jestem słaby.
Wiele razy obiecywałem nie pić i nie wypełniałem tej obietnicy.
Potrzebuję Twojej pomocy.
Błagam Cię, dodaj mi siłę, abym wytrzeźwiał.
Pozwól mi naprawić wyrządzone krzywdy.
Spraw, abym uwierzył, że Ty mnie kochasz.
Amen.

MODLITWA DLA ALKOHOLIKÓW

(którą można też odmawiać w ich imieniu)

Ojcze Niebieski, jestem chory. Dałeś mi życie i zdrowie, ale przez nadużywanie alkoholu zniszczyłem Twoje dary i straciłem swoją wolność. Dużo ludzi cierpi przeze mnie, a inni dają mi odczuć, że nie jestem w porządku. Chciałbym być zdrowy, ale każde nowe postanowienie daje mi dodatkowe doświadczenie mojej słabości i niemocy. Wiem, że potrzebuję leczenia, a jednak boję się jego wymagań. Dużo ludzi mną pogardza i tak samo boli obojętność innych. Nie widzę ratunku, jeżeli Ty nie pomożesz.

Dziękuję Ci, Panie Jezu, za Twoją Najdroższą Krew. Wiele razy plamiłem moje sumienie, straciłem zdrowie, pieniądze, przyjaciół i honor – a jednak przez Twoją Krew zawsze pozostawała mi godność człowieka, za którego umarł Syn Boży. Jedynie Twoja Krew daje mi nadzieję i odwagę nowego rozpoczęcia. Panie, ratuj moje życie, ratuj moją rodzinę, moich przyjaciół. Przyjmij moją słabość i nicość i wypełnij ją do końca swoją Najdroższą Krwią. Przebacząc tym, którzy Ciebie przybili do krzyża, dałeś nadzieję także

mnie. Pragnę zmartwychwstać z Tobą i przyjąć Twojego Ducha, aby stać się nowym człowiekiem.

Duchu Święty, wypełnij moje serce, abym był pokorny. Własnymi siłami nie mogę się leczyć. Potrzebuję pomocy od innych, potrzebuję prawdy, wspólnoty i wytrwałości, potrzebuję nowej radości życia i wiary, która jest Twoim darem. Umacniaj mnie we wszystkich pokusach i kryzysach i pomóż mi pomagać innym, którzy również walczą o prawdziwe życie.

Maryjo, Nadziejo pokutujących i Matko Dobrej Rady, bądź zawsze blisko nas! Amen.

MODLITWA DLA CZŁONKÓW RODZINY ALKOHOLIKA

Panie Jezu Chryste, dziękuję Ci przede wszystkim za wiarę, ponieważ bez niej już nie wiedziałbym, jak żyć, jak wytrzymać pod krzyżem naszej rodziny. Razem z ojcem chorego chłopca z Ewangelii wołam: „Wierzę, Panie, zaradź memu niedowiarstwu!” Nieraz zadaję sobie pytanie: jak długo musimy jeszcze wytrzymać pod tym krzyżem? Wtedy zapominam o tym, że nasz krzyż to przecież również Twój krzyż. Dlatego chcę już nie tyle patrzeć na nasze cierpienie, co raczej rozważać Krew Twoich ran przelaną dla zbawienia całego świata.

Jezu, nasz Zbawicielu, tak bardzo pragniemy zdrowia i leczenia dla naszego / naszej.... Chcemy wszystko uczynić, aby znaleźć pomoc u specjalistów choroby alkoholizmu. Chcemy z cierpliwością stworzyć warunki, które pozwolą na przyjęcie leczenia ciała i duszy. Chcemy z miłości wymagać tego, co potrzebne, oraz unikać litości, która bardziej niszczy niż buduje. Niech moc Twojej Krwi wspiera nas w walce z własną słabością i daje nam mądrość, abyśmy wiedzieli, kiedy mamy stawiać warunki, a kiedy darować i przebaczać. Daj nam szacunek wobec tych, którzy są chorzy, ochroń nas od wszelkich wyrazów osądzania i potępienia.

Błagając o leczenie i nowe zdrowie dla naszego/naszej..., pragniemy żyć w jedności i pokoju rodziny chrześcijańskiej. Jeżeli jednak krzyż naszej rodziny służy bardziej Twoim celom zbawienia, daj nam wiarę i wytrwałość do końca, aby nasza krew razem z Twoją przyczyniła się do ratowania wielu ludzi. Amen.

MODLITWA PO OTRZYMANIU DARU TRZEŹWOŚCI

Boże mój, tak bardzo pragnę Ci dziękować za Twoją Opatrzność. Dzięki pomocy Twojej łaski i wielu ludzi potrafiłem przyjąć dar trzeźwości. Czuję się nowym człowiekiem. Mogę jeszcze raz zacząć swoje życie. Odzyskałem straconą wolność, ale jednocześnie zdaję sobie sprawę, że tylko w konsekwentnej i pełnej trzeźwości potrafię zachować to nowe życie. Jestem dalej alkoholiczkiem i tylko przez pokorę, czuwanie oraz jedność z moimi braćmi i siostrami, którzy przeżywają taką samą sytuację, mogę zachowywać i rozwijać owoce leczenia.

Ze wstydem i żalem patrzę wstecz na smutne okresy mojego życia, a zarazem z wdzięcznością zauważam, że uzyskałem przez moje leczenie więcej, niż przedtem straciłem przez słabość i grzechy. Uwielbiam Ciebie, Panie Boże, za cud Twojej miłości, za „błogosławioną winę” w moim życiu! Podobnie jak Krew Chrystusa dała światu więcej, niż zniszczył grzech pierworodny, ja też mogę dzisiaj stwierdzić, że przez zwycięstwo nad chorobą i grzechem stałem się bardziej dojrzały i bogatszy niż przedtem.

Wiem, że ten dar Twojej łaski zobowiązuje mnie: mam nie tylko czuwać nad własnymi słabościami i pokusami z zewnątrz, ale ponadto czuję obowiązek pomocy tym, którzy męczą się jeszcze w chorobie alkoholizmu lub podobnych uzależnień. Oczyszczony i umocniony przez Krew Chrystusa i Ewangelię pragnę w jedności z moją wspólnotą walczyć o godność i wolność wszystkich. Amen.

Uczestnicy Jesiennej Sesji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy KEP w m. Długie – wrzesień 2006 r.

Propozycje spotkań i rekolekcji

OŚRODEK APOSTOLSTWA TRZEŹWOŚCI

05-170 Zakroczym, ul. O. Honorata Koźmińskiego 36,

tel./fax (022) 785-22-08

e-mail: oat@kapucyni-www.opoka.org.pl,

strona internetowa: <http://www.oat.com.pl>

REKOLEKCJE DLA ALKOHOLIKÓW TRZEŹWIEJĄCYCH I ICH RODZIN

- 1-4 MARCA
- 29 MARCA – 1 KWIETNIA
- 23-26 SIERPNI
- 6-9 GRUDNIA

REKOLEKCJE dla alkoholików trzeźwiejących skierowane są również do ich rodzin. Charakteryzują się tym, iż program jest tylko i wyłącznie duchowy. Składa się z codziennej Mszy św., katechez, nabożeństw, adoracji, medytacji, jest okazja do spowiedzi oraz wspólnych spotkań połączonych ze śpiewem i radością...

SPOSÓB DOKONYWANIA ZGŁOSZEŃ: Zgłoszenia wraz z przedpłatą 80 zł (połowa kosztów) przyjmuje biuro OAT

SPOTKANIA GRUP RODZINNYCH AL. – ANON

- 18-21 STYCZNIA prowadzi grupa olsztyńska
- 08-11 MARCA prowadzi grupa gdańska
- 10-13 MAJA prowadzą grupy z Legionowa
- 19-23 WRZEŚNIA prowadzi grupa „Westalki” z Wrocławia
- 8-11 LISTOPADA prowadzą grupy z Warszawy

SPOTKANIA GRUP RODZINNYCH AL. – ANON organizowane są przez konkretne grupy, zgodnie z Tradycjami Wspólnoty. Pracujący w Ośrodku ojcowie zapewniają opiekę duchową. Jest możliwość wypowiedzenia się lub rozmowy z nimi (większość czasu w podczas tego typu spotkań ojcowie poświęcają właśnie tej posłudze).

SPOSÓB DOKONYWANIA ZGŁOSZEŃ: Uczestnicy spotkań Al.-Anon kierują zgłoszenia wyłącznie pod adresem Ośrodka wraz z przedpłatą 75 zł (połowa kosztów).

DNI SKUPIENIA I MODLITWY DOROSŁYCH DZIECI ALKOHOLIKÓW (DDA)

- 22 – 25 MARCA;
- 28 CZERWCA – 1 LIPCA;
- 4-7 PAŹDZIERNIKA

ZGŁOSZENIA PRZYJMUJE: Magdalena Czuchryta,

ul. Andersena 1/27 01-911 Warszawa

e-mail: zakroczymiacy@op.pl

SPOTKANIA ANONIMOWYCH ALKOHOLIKÓW

- 11-14 STYCZNIA PROWADZI: Grupa „Nadzieja” ul. Kardynała Wyszyńskiego 58; 85-620 Bydgoszcz
- 25-28 STYCZNIA PROWADZI: Grupa AA „Arka, skr. poczt. 60; 01-380 Warszawa
- 15-18 LUTEGO PROWADZI: Grupa AA „Awanti”, ul. Armii. Poznań 42; 62-031 Luboń k. Poznania
- 15-18 MARCA PROWADZI: Grupa AA „Barbara” ul. Włocławska 1, Kościół NMP; 62-650 Kłodawa
- 19-22 KWIETNIA PROWADZI: Grupa AA „Zostań z nami”, ul. Ks. Jana Majdera 19, Kościół p. w. NMP, 80-384 Gdańsk-Przymorze
- 3-6 MAJA PROWADZI: Grupa AA „Echa Leśne” ul. Bródnowska 22/12, 03-439 Warszawa
- 17-20 MAJA PROWADZI: Grupa AA „Pod plebanią” ul. Kolorowych domów, Kościół p. w. św. Stanisława 70-781 Szczecin – OŚ. BUKOWE
- 31 MAJA-3 CZERWCA PROWADZI: Grupa AA „Jedność” ul. Szosa Bydgoska 1; 87-100 Toruń
- 21-24 CZERWCA PROWADZI: Grupa AA „Serce” ul. Malczewskiego 18; 81-861 Sopot
- 12-15 LIPCA PROWADZI: Grupa AA „Bory Tucholskie” ul. Piastowska 25/9 89-501 Tuchola
- 13-16 WRZEŚNIA PROWADZI: Grupa AA „Bez nazwy”; Krzysztof Strzelichowski, ul. Kościuszki 88; aa_beznazwy@interia.pl; 31-624 Kraków
- 11-14 PAŹDZIERNIKA PROWADZI: Grupa AA „Dobro-Wolność” Rynek Główny Kościół p. w. św. Mikołaja 32-500 Chrzanów
- 22-25 LISTOPADA PROWADZI: Grupa AA „Ster” ul. Marcinkowskiego 24; 61-827 Poznań
- 13-16 GRUDNIA PROWADZI: Grupa AA „Witajcie” ul. Staszica 13 08-400 Garwolin

DNI SKUPIENIA I MODLITWY AA organizowane są przez konkretne grupy. Ojcowie pracujący w Ośrodku zapewniają opiekę duchową (możliwość spowiedzi lub rozmowy). Obok meeting'ów, także program duchowy. Tradycyjnie w sobotę (gdy odbywają się spotkania AA), o godz. 19.30 – uroczysta Msza św., a po niej całonocny meeting (otwarty). Zapraszamy w imieniu organizatorów wszystkich zainteresowanych na sobotni wieczór.

SPÓSÓB DOKONYWANIA ZGŁOSZEŃ: Uczestnicy spotkań AA kierują zgłoszenia pod adresy organizatorów, a przedpłaty w wysokości 80 zł (połowa kosztów) – z podaniem wybranej grupy – na konto OAT.

ZAKROCZYMSKIE SPOTKANIA DZIECI I MŁODZIEŻY

- 22- 25 lutego, 27 – 30 września
- Zgłoszenia przyjmuje biuro OAT

LICHEŃSKIE CENTRUM POMOCY RODZINIE I OSOBOM UZALEŻNIONYM

ul. Klasztorna 4, 62-563 Licheń Stary; tel. (063) 27 08 132

e-mail: pomoclichen@home.pl; www.pomoclichen.home.pl

PKO S.A. O/KONIN Nr 88 1240 1415 1111 0010 0200 2735

AKTUALNIE PRACUJĄCY ZESPÓŁ LICHEŃSKIEGO CENTRUM POMOCY

- Ks. Paweł Rawski – dyrektor Centrum, duszpasterz
- Piotr Jucyk – psycholog, specjalista psychoterapii uzależnień
- Agnieszka Wawrzyniak – psycholog
- br. Jacek Brańka MIC – sekretarz Centrum

CENTRUM CZYNNE CODZIENNIE:

- Od godziny 8.00 do 20.00 – w sezonie pielgrzymkowym (maj – październik)
- Od godziny 8.00 do 18.00 – poza sezonem pielgrzymkowym (listopad – kwiecień)
- Telefon zaufania codziennie od godziny 800 do 1800 – (0-63) 270 81 32
- Koronka do Miłosierdzia Bożego codziennie o godzinie 1500
- Mityng AA w Licheńskim Centrum – sobota godzina 1715
- Mityng Al.- Anon w Licheńskim Centrum – sobota godzina 1715
- Mityng DDA w Licheńskim Centrum – czwartek godzina 1600

Centrum Pomocy to miejsce pierwszego kontaktu dla osób uzależnionych i ich rodzin. Zjednoczyło w sobie dwa działające w Sanktuarium Maryjnym w Licheniu Apostolaty: Odnowy Rodziny i Trzeźwości. Oferta licheńskiego ośrodka obejmuje pomoc modlitewno-duchową i psychologiczną. Na poszukujących wsparcia czekają duszpasterze i zawodowi terapeuci. Osoby potrzebujące pomocy duchowej mogą skorzystać z rozmowy z kapłanem znającym problemy rodzinne i uzależnień. Pomoc psychologiczna to: rozmowy indywidualne, diagnoza uzależnień i współuzależnień oraz terapia indywidualna i grupowa. Apostolat Odnowy Rodziny oferuje pomoc w nauczaniu naturalnych metod planowania rodziny, zajmuje się problemami wychowawczymi i komunikacją małżeńską. Licheńskie Centrum Pomocy jest otwarte na nowe formy i metody skutecznego pomagania alkoholikom, palaczom, narkomanom, hazardzistom, erotomanom oraz ich rodzinom. Osoby cierpiące z powodu tych i innych uzależnień oraz przeżywające trudności i kryzysy rodzinne, dzięki pomocy duchowej i terapeutycznej mogą odzyskać utraconą nadzieję, przeżyć przebudzenie duchowe, otrzymać moc i odwagę do przemiany życia. Doświadczają tutaj spotkania z Bogiem oraz odnowienia sił witalnych.

OGÓLNOPOLSKIE SPOTKANIA WSPÓLNOT TRZEŻWOŚCIOWYCH

Ważnym i stałym wydarzeniem w Licheniu stały się Ogólnopolskie Spotkania Wspólnot Trzeźwościowych, których tradycyjnym terminem jest ostatnia sobota i niedziela lipca. Pierwsze z nich odbyło się w 1993 roku z ini-

cyjatywy Intergrupy AA „Jedność” z Konina, ks. Stanisława Kowalskiego z Koła oraz Apostolstwa Trzeźwości z Lichenia i zgromadziło około 300 uczestników. Odtąd z roku na rok „Mityngi pod gwiazdami” gromadziły coraz liczniejsze rzesze przedstawicieli środowisk trzeźwościowych z całej Polski. W jubileuszowym, X Spotkaniu wzięło udział 15 tysięcy uczestników.

W programie proponowane są: prelekcje, Droga Krzyżowa w miejscu objawień w Lesie Grąblińskim, całonocne mityngi wspólnot, koncert muzyki religijno – trzeźwościowej, Msza św. o północy.

Mityng pod gwiazdami, sakrament pojednania i pokuty oraz świadectwo trzeźwego życia to dar Licheńskich Spotkań złożony na ręce Boga i Jego Matki w przededniu miesiąca trzeźwości.

FATIMSKIE SPOTKANIA TRZEŹWOŚCIOWE W TURZY ŚLĄSKIEJ

Terminy spotkań w 2007 r. (każda 3-a sobota miesiąca)

W programie Koronka do M. B. Mityngi AA i Al-Anon, Msza Św. Agapa

Organizatorzy spotkań: Henryka i Tadeusz Todys 44-240 Żory; Oś. Ks. Władysława 14 H/3; tel. (032) 434 45 46

Miejsce spotkań: Dom Parafialny i Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej, Turza Śląska koło Wodzisławia; ul. Tysiąclecia 15

TERAPIA DLA KSIĘŻY I ZAKONNIKÓW PRZEŻYWAJĄCYCH KRYZYS ŻYCIOWY W ZWIĄZKU Z WYSTĄPIENIEM U NICH UZALEŻNIENIA OD ALKOHOLU

Fundacja „OTUłony w nadzieję...”

Fundatorem fundacji "OTUłony w nadzieję..." jest Zakon Księży Kanoników Regularnych Laterańskich (Kraków, ul. Bożego Ciała 26). Zarząd fundacji stanowią terapeuci, którzy pracują w Ośrodku Terapii Uzależnień Stare Juchy k/Ełku.

CELEM FUNDACJI JEST OCHRONA, OPIEKA I POMOC OSOBOM UZALEŻNIONYM OD ALKOHOLU, HAZARDU, KOMPUTERÓW I INNYCH UZALEŻNIEŃ. FUNDACJA POPRZEZ SWOJĄ DZIAŁALNOŚĆ REALIZUJE M.IN. NASTĘPUJĄCE CELE :

– wspieranie, organizowanie i prowadzenie działalności terapeutycznej dla osób uzależnionych oraz członków ich rodzin.

– wspieranie działań sprzyjających zwiększeniu skuteczności terapii uzależnienia.

– organizowanie i prowadzenie programów profilaktycznych dla dzieci, młodzieży i dorosłych.

– organizowanie konferencji służących wymianie doświadczeń.

– wszelką działalność na rzecz ochrony, opieki i pomocy osobom uzależnionym. Fundacja utrzymuje się wyłącznie ze środków otrzymanych od wspierających nas osób. W intencji przyjaciół i darczyńców wspierających ośrodek oraz fundację, w i niedzielę każdego miesiąca jest odprawiana w kaplicy ośrodka p.w. św. Ojca Pio msza święta.

Dziękujemy za każdy dar.

KONTO : PKO BP 54 1020 4724 0000 3002 0038 7399

tel: +48 87 619 93 26; e-mail : fundacja@otu.pl

KRS 0000241460; NIP 848-17-52-283; REGON 280072258

Ośrodek Terapii Uzależnień

Stare Juchy

ul. Mazurska 33; 19-330 Stare Juchy k. Elku

tel/fax:+48 87 619 93 26;

tel. +48 87 619 93 27; +48 668 114 066

e-mail: otu@otu.pl

W naszym ośrodku leczymy osoby uzależnione od alkoholu, hazardu i komputera. Koszty leczenia są finansowane z Narodowego Funduszu Zdrowia. Istnieje także możliwość odpłatnego leczenia pacjentów. Posiadamy 5 miejsc finansowanych osobiście przez uczestników programu lub sponsorów, pracodawców, samorządy lokalne... inne podmioty. Ośrodek nie prowadzi detoksykacji, ale wymaga od pacjentów odtrucia przed rozpoczęciem leczenia lub okresu abstynencji.

Ośrodkiem kieruje Leszek Sagadyn psycholog kliniczny, certyfikowany specjalista (superwizor) psychoterapii uzależnień, superwizor psychoterapii i treningu grupowego Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

Cały zespół spełnia wymagania stawiane profesjonalnym terapeutom przez Ministerstwo Zdrowia (STU, SPP, staże kliniczne, certyfikaty). Zespół terapeutyczny Ośrodka stanowią osoby, które systematycznie podnoszą swoje kwalifikacje, uczestnicząc w szkoleniach wymaganych przez standardy leczenia. Ośrodek pod względem merytorycznym spełnia wymagania stawiane przez NFZ dla II poziomu referencyjnego. Został także objęty superwizją oraz programem konsultacyjnym monitorowanym przez PARPA. To gwarantuje bardzo wysoki poziom świadczonych usług. Współpracujemy z WOTUW w Giżycku, PARPA w Warszawie oraz innymi placówkami zajmującymi się problematyką uzależnień. Korzystamy także z idei zawartych w ruchu AA, współpracując z jego przedstawicielami oraz z duszpasterstwem trzeźwości, np. z Ośrodkiem Apostolstwa Trzeźwości w Zakroczymiu.

Terapia w Ośrodku trwa 6 tygodni i podzielona jest na dwa, 3 tygodniowe etapy. Bazuje ona na nowoczesnych metodach stosowanych w psychoterapii uzależnień. Realizacja programów terapeutycznych jest zindywidualizowana, dostosowana do indywidualnych potrzeb i możliwości pacjenta. Podstawową metodą leczenia jest psychoterapia grupowa i indywidualna.

W tym czasie zagwarantowana jest opieka medyczna, psychiatryczna i psychologiczna.

W naszym Ośrodku leczymy także osoby duchowne

Kontakt:

Ks. Jacek Krzewicki CRL; Parafia NSJ,

ul. Armii Krajowej 2; 19-300 Ełk

e-mail: jk@miastoełk.pl

DIECEZJALNY OŚRODEK DUSZPASTERSTWA TRZEŹWOŚCI IM. ŚW. JÓZEFA OPIEKUNA.

Kowalew, ul. Kościelna 12, 63 - 300 Pleszew 1,

tel./Fax (062) 742 65 46

e-mail: kondrat@post.pl

Ośrodek ma swoją siedzibę w parafii św. Bartłomieja Apostoła w Kowalewie, wsi położonej blisko Pleszewa na terenie diecezji kaliskiej. Funkcjonuje od 1994r. Celem jego działalności jest świadczenie różnorodnej pomocy wszystkim kapłanom Diecezji Kaliskiej, a także z innych diecezji, zgromadzeń zakonnych i zakonów, którzy przeżywają kryzys życiowy spowodowany nadużywaniem alkoholu lub innych środków zmieniających świadomość. Założycielem i dyrektorem ośrodka jest ks. mgr Wiesław Kondratowicz, trzeźwiejący alkoholik, działacz trzeźwościowy, doradca duchowy i terapeuta. Z oferty ośrodka skorzystało dotychczas ponad 250 kapłanów z kraju i zagranicy. Sprawdzony, oparty na dziesięcioletnim doświadczeniu program terapeutyczny trwa 8 tygodni i realizowany jest w dwóch płaszczyznach: Profesjonalny program terapii uzależnienia oparty o amerykański model Minnesota realizowany przez doświadczony zespół, w którym pracuje psycholog – specjalista terapii uzależnień, lekarz psychiatra i dwóch certyfikowanych instruktorów. Szefem zespołu jest mgr Mirosław Konieczny, specjalista psychoterapii uzależnień. W zespole pracują osoby mające osobiste doświadczenie uzależnienia, z którym sobie poradziły. Ośrodek Terapii Uzależnień posiada kontrakt z NFZ i te oddziaływania są dla ubezpieczonych księży bezpłatne. Program duchowo – religijno – kapłański realizowany przez trzech kapłanów w systemie grupowym i indywidualnym. Obok dyrektora doradcami duchowymi są ks. mgr Jerzy Siwik, ks. mgr Alojzy Mendlikowski, wszyscy są trzeźwiejącymi alkoholikami z dużym stażem abstynencji. Uczestnicy korzystają też z duchowego programu Anonimowych Alkoholików. Unikalnym, bo niemożliwym do zastosowania w ośrodkach świeckich, jest program terapii religijno – kapłańskiej, w którym księża angażują się w życie parafii. Kapłani codziennie celebrują Mszę św., spowiadają, głoszą homilie i kazania a także pomagają w różnych parafiach. Parafianie kowalewscy i z okolicznych wspólnot wiedzą, że księża z Ośrodka w Kowalewie przebywają na terapii w chorobie alkoholowej i jest to przez ludzi akceptowane. Dla pacjentów – duchownych jest to okazja do konfrontacji ze wstydem i poczuciem winy, które

są zranieniami towarzyszącymi chorobie alkoholowej i często blokującymi proces trzeźwienia.

- Dysponujemy 9 miejscami dla księży pacjentów. Pobyt w Ośrodku w Kowalewie wiąże się z pokryciem kosztów utrzymania w czasie trwającej 8 tygodni terapii. Wpłaty dokonuje ksiądz sam na nasz numer konta przed terapią, co jest też środkiem mobilizującym do podjęcia procesu leczenia. Nasz numer konta: PKO BP SA o/Pleszew 92 1020 2212 0000 5002 0024 8054 Koszty całkowite w kwocie 3528 zł. (56 dni x 63 zł.) pokrywa ksiądz ze swoich dochodów, co jest też sytuacją terapeutyczną, uczącą pacjenta odpowiedzialności osobistej za swoje zdrowienie. W wypadku gdy ksiądz czy zakonnik nie ma aktualnie takiej kwoty, może kuria diecezjalna, czy prowincjalna udzielić pożyczki, którą pacjent po leczeniu spłaci, pracując i zdrowiejąc. W przypadkach szczególnych przewidujemy możliwość odstąpienia od tej procedury przyjmowania do Ośrodka, rozpatrując sprawę indywidualnie.

- Ksiądz czy zakonnik, który przybywa do Ośrodka na terapię, badany jest alkokotestem na zawartość alkoholu w organizmie. W przypadku stanu wskazującego na spożycie alkoholu nie może być w tym dniu przyjęty na terapię.

- Kapłani przywożą ze sobą sutannę (habit), albę, stułę i brewiarz. Istnieje w czasie terapii możliwość korzystania ze spacerów pieszych i rowerowych, z basenu kąpielowego. W związku z tym dobrze jest zabrać ze sobą odpowiedni strój do tego typu zajęć. W ramach programu zdrowienia duchowego zalecane jest korzystanie z teatru, filharmonii, kina w pobliskim Kaliszu.

- Kapłani mogą mieć swoje intencje mszalne, ale nie związane z konkretnymi terminami (np. nie „gregoriankę”), ponieważ odprawiają też intencje parafii Kowalew.

- Księża i zakonnicy mieszkają w czasie terapii w pokojach 2 osobowych z łazienkami i jest to wymóg terapeutyczny, zapobiegający izolacji, jaką powoduje choroba alkoholowa.

- Przyjęcie na terapię, nie jest uwarunkowane skierowaniem od biskupa, przełożonego czy kurii. Księża i zakonnicy mogą zgłaszać się prywatnie. Ośrodek posiada usankcjonowanie prawne Biskupa Ordynariusza Kaliskiego oraz akceptację Konferencji Episkopatu Polski. Ks. Dyrektor jest członkiem Zespołu Apostolstwa Trzeźwości KEP.

- Księża i zakonnicy zabierają ze sobą legitymację ubezpieczeniową ZUS lub ostatni odcinek wpłaty składki do ZUS. Księża z zagranicy, którzy nie mają ubezpieczenia w Polsce muszą być przygotowani do zapłacenia dodatkowo, do kosztów utrzymania, kwoty 1600 zł. za 8 tygodni usług terapeutycznych.

- Kowalew to miejscowość położona k/Pleszewa przy trasie Kalisz – Poznań; Katowice -Poznań. Jadąc pociągiem trzeba wykupić bilet do Pleszewa, ponieważ stacja kolejowa leży na terenie Kowatewa. Można powiadomić Ośrodek o godz. przyjazdu pociągu -będziemy czekać na dworcu. Wskazany jest przyjazd własnym samochodem, jeśli to możliwe.

Zgłoszenia na terapię pod nr telefonu:
tel: do ks. Dyrektora: (062) 742 - 30-82;
tel. do Ośrodka: (062) 742-65-46
fax (062) 742-65-46
telefon komórkowy ks. Dyrektora: 608 094 370
e-mail: kondrat@post.pl

Skorzystanie z naszej pomocy jest w tej chorobie szansą na wejście w proces zdrowienia, który im wcześniej rozpoczęty, daje większą nadzieję na uratowanie. Trzeba mieć też, świadomość, że terapia w Ośrodku jest tylko początkiem trzeźwienia, które będzie trwało całe życie. Pacjent - duchowny, kończąc program, otrzymuje wskazania poterapeutyczne do zrealizowania i w miejscu pracy i życia, i w kontakcie z naszym Ośrodkiem oraz wspólnotą Anonimowych Alkoholików.

Biskup Paweł Socha wśród uczestników Jesiennej Sesji Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy KEP w m. Długie – wrzesień 2006 r.

SPIS TREŚCI

1. Słowo ks. bp. Antoniego Dydycza, przewodniczącego Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polsk	3
2. Podstawowe założenia duszpasterstwa trzeźwości	5
3. Pomoce liturgiczne	6
4. Nabożeństwa	39
• Pamięć i tożsamość (50 rocznica Jasnogórskich Ślubów Narodu)	39
• Różaniec w intencji trzeźwości	46
5. Z nauczania Jana Pawła II	50
6. Artykuły	
• Wywiad z ks. dr Piotrem Kulbackim – <i>Dzieło Niepokalanej</i>	52
• Ks. Janusz Kochański, <i>Duszpasterstwo trzeźwości</i>	58
• Jolanta Mielczarek – <i>O rozmowie, która pomaga</i>	63
7. Dokumenty	67
8. Skład Zespołu Apostolstwa Trzeźwości przy Konferencji Episkopatu Polski	89
9. Diecezjalni Duszpasterze Trzeźwości	91
10. Zakonni Duszpasterze Apostolstwa Trzeźwości	100
11. Krajowa Księga Kapłanów Abstynentów	103
12. Ruchy, stowarzyszenia i organizacje apostołstwa trzeźwości	108
13. Ważniejsze wydarzenia	115
14. Adresy stron internetowych	118
15. Ważne adresy	120
16. Proponowane szkolenia i rekolekcje	123
<i>Dodatek: Duszpasterstwo alkoholików i ich rodzin</i>	129
• Artykuły	129
• Modlitwy	132
• Proponowane spotkania i rekolekcje	136
• Terapia dla księży i zakonników przeżywających kryzys życiowy	139